Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till revidering av miljöskydds- och vattenlagstiftningen

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 84/1999 rd med förslag till revidering av miljöskydds- och vattenlagstiftningen. Riksdagen har i ärendet mottagit miljöutskottets betänkande nr 4/1999 rd.

Riksdagen förutsätter att regeringen ger akt på hur miljöskyddslagstiftningen fungerar och, om uppföljningen ger anledning till det, fortsätter att utveckla lagstiftningen med målet inställt på att alla tillståndsärenden som handläggs av statliga myndigheter skall kunna koncentreras till en enda myndighet. Därtill bör regeringen klarlägga hur bestämmelserna om ändringssökande och ersättningar fungerar och vid behov lägga fram förslag om ändring av dem.

Riksdagen förutsätter att hela personalen vid miljötillståndsmyndigheterna ges utbildning i den nya miljöskyddslagstiftningen och den övergripande syn som enligt den nya lagstiftningen skall anläggas på miljökonsekvenserna.

Riksdagen förutsätter att det i den förordning som utfärdas med stöd av miljöskyddslagen intas bestämmelser om

- att det i varje miljötillståndsbeslut skall anges vad 56 § miljöskyddslagen innehåller,
- att de miljöarrangemang som företagen frivilligt vidtagit skall beaktas i kontrollen enligt 46 § miljöskyddslagen, och
- att anslutning till energisparavtal skall beaktas när tillståndsvillkor utfärdas i enlighet med 43 § miljöskyddslagen.

Riksdagen har antagit följande lagar:

Miljöskyddslag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Mål

Syftet med denna lag är att

1) förebygga och hindra förorening av miljön samt avhjälpa och minska skador orsakade av förorening,

2) bevara en hälsosam och trivsam samt naturekonomiskt hållbar och mångsidig miljö,

3) förebygga uppkomst och skadeverkningar av avfall,

4) effektivisera bedömningen av miljökonsekvenserna i fråga om förorenande verksamhet och beaktandet av dessa konsekvenser som en helhet,

5) förbättra medborgarnas möjligheter att påverka beslut som gäller miljön,

6) främja ett hållbart utnyttjande av naturresurserna, och att

7) motverka klimatförändringar och i övrigt stödja en hållbar utveckling.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på verksamhet som orsakar eller kan orsaka förorening av mil-

jön enligt vad som bestäms nedan. Dessutom tillämpas lagen på verksamhet som ger upphov till avfall samt på återvinning och på behandling av avfall.

Denna lag tillämpas inte på verksamhet som regleras i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/1979) eller på verksamhet som avses i havsskyddslagen (1415/1994). Denna lag tillämpas inte heller på förebyggande av skadeverkningar orsakade av strålning till den del det bestäms om detta i kärnenergilagen (990/1987) eller strålskyddslagen (592/1991) och inte heller på förebyggande av vattenförorening till den del det bestäms om detta i gränsälvsöverenskommelsen mellan Finland och Sverige (FördrS 54/1971).

Genom förordning kan bestämmas om undantag från tillämpningen av denna lag, om det är påkallat med hänsyn till rikets säkerhet, försörjningsberedskapen eller särdragen i försvarsmaktens verksamhet.

Vid tillämpningen av denna lag skall iakttas vad som bestäms i internationella havsskyddsfördrag som är bindande för Finland. I fråga om hindrade av förorening av miljön skall dessutom iakttas vad som bestäms i någon annan lag.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *förorening av miljön* genom mänsklig verksamhet orsakat utsläpp eller deponering i miljön av ämnen, energi, buller, skakning, strålning, ljus, värme eller lukt, som antingen i sig eller tillsammans med andra utsläpp

a) medför olägenhet för hälsan,

b) medför olägenhet för naturen och dess funktioner,

c) hindrar eller i hög grad försvårar utnyttjandet av naturresurser,

d) minskar den allmänna trivseln i miljön eller särskilda kulturvärden,

e) minskar miljöns lämplighet för allmän rekreation,

f) skadar eller medför olägenhet för egendom eller dess användning, eller

g) orsakar annan därmed jämförbar kränkning av allmänt eller enskilt intresse,

2) *verksamhet som medför risk för förorening av miljön* inrättande eller användning av en anläggning eller användning av ett område eller anordnande av en verksamhet på ett sätt som kan leda till förorening av miljön,

3) *olägenhet för hälsan* sjukdom hos människan eller andra störningar i hälsotillståndet eller förekomst av faktorer eller omständigheter som kan inverka negativt på befolkningens eller individens livsmiljö från hälsosynpunkt,

4) *bästa tillgängliga teknik* tekniskt och ekonomiskt genomförbara produktions- och reningsmetoder som är utvecklade till effektivaste och mest avancerade stadium, samt planerings-, bygg-, underhålls- och driftsmetoder som gör det möjligt att hindra eller på effektivaste sätt minska den förorening av miljön som verksamheten orsakar,

5) *verksamhetsutövare* en fysisk eller juridisk person som bedriver verksamhet som medför risk för förorening av miljön eller faktiskt beslutar om sådan verksamhet,

6) *vattendrag* vattenområden som avses i 1 kap. 1 § 2 mom. vattenlagen (264/1961) och territorialvatten som avses i 1 kap. 3 § i samma lag,

7) *grundvatten* vatten som finns i marken eller berggrunden.

En teknik är tekniskt och ekonomiskt genomförbar då den kan tas i allmänt bruk och till skäliga kostnader kan tillämpas inom branschen i fråga. Genom förordning utfärdas närmare bestämmelser om vilka omständigheter som skall beaktas vid fastställandet av bästa tillgängliga teknik.

4 §

Allmänna principer

Inom verksamhet som medför risk för förorening av miljön gäller följande principer:

1) negativ miljöpåverkan skall förebyggas eller, om det inte är möjligt att helt hindra den, minimeras (*principen om prevention och minimering av olägenheter*),

2) i övrigt skall iakttas av verksamhetens art påkallad försiktighet och aktsamhet för att hindra förorening av miljön samt beaktas sannolikheten för att verksamheten medför risk för förorening, olycksrisken samt vilka möjligheter det finns att förhindra olyckor och begränsa deras verkningar (*försiktighets- och aktsamhetsprincipen*),

3) bästa tillgängliga teknik skall användas (*principen om bästa tillgängliga teknik*),

4) i syfte att hindra förorening av miljön skall ändamålsenliga och kostnadseffektiva

åtgärdskombinationer tillämpas, bland annat när det gäller arbetsmetoderna samt valet av råvaror och bränslen (*principen om bästa praxis från miljösynpunkt*).

Den som bedriver verksamhet som medför risk för förorening av miljön svarar för att förebyggande åtgärder vidtas samt för att den olägenhet för miljön som verksamheten orsakar undanröjs eller begränsas så långt som möjligt (*principen om förorenarens ansvar*).

5 §

Allmänna skyldigheter

Verksamhetsutövaren skall tillräckligt väl känna till verksamhetens konsekvenser och risker för miljön samt möjligheterna att minska verksamhetens negativa miljöpåverkan (*skyldighet att vara konsekvensmedveten*).

I verksamhet som medför risk för förorening av miljön skall dessutom beaktas de allmänna skyldigheter som följer av 4 och 6 § avfallslagen (1072/1993).

6 §

Val av plats för verksamheten

Verksamhet som medför risk för förorening av miljön skall om möjligt placeras så att verksamheten inte orsakar förorening eller risk för förorening samt så att förorening kan motverkas.

Vid bedömningen av platsens lämplighet skall beaktas

1) verksamhetens art, sannolikheten för förorening samt olycksrisken,

2) områdets och dess omgivningars nuvarande och framtida, i en plan med rättsverkningar angivna användningsändamål samt planbestämmelserna för området,

3) andra tänkbara platser inom området.

7 §

Förbud mot förorening av mark

På eller i marken får inte lämnas eller släppas ut avfall eller andra ämnen som försämrar markkvaliteten så att därav kan följa risk eller olägenhet för hälsan eller miljön, avsevärd minskning av trivseln eller annan därmed jämförbar kränkning av allmänt eller enskilt intresse (*förbud mot förorening av mark*).

8 §

Förbud mot förorening av grundvatten

Ämnen eller energi får inte deponeras på eller ledas till ett sådant ställe eller behandlas på ett sådant sätt att

1) grundvattnet på ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde kan bli hälsofarligt eller dess kvalitet annars väsentligt kan försämras,

2) grundvattnet på någon annans fastighet kan bli hälsofarligt eller obrukbart för något ändamål som det kunde användas för, eller att

3) åtgärden genom påverkan på grundvattnets kvalitet annars kan kränka allmänt eller annans enskilda intresse (*förbud mot förorening av grundvatten*).

Såsom åtgärder som avses i 1 mom. anses också åtgärder som särskilt anges i förordning samt genom förordning förbjudna utsläpp av miljö- eller hälsofarliga ämnen i grundvattnet. En sådan förordning kan gälla endast åtgärder som avses i Europeiska gemenskapens direktiv i saken.

9 §

Särskilda förbud som gäller havet

Inom Finlands territorium, insjöområden eller territorialvatten får inte vidtas åtgärder som kan orsaka i havsskyddslagen avsedd havsförorening utanför Finlands territorialvattengräns.

I Finlands territorialvatten får avfall eller andra ämnen i sänkningssyfte eller annat bortskaffningssyfte inte dumpas från finska eller utländska fartyg, från fordon på isen, från luftfartyg eller från i 4 § 2 punkten havsskyddslagen avsedda havstekniska enheter, inte heller får fartyg, havstekniska enheter eller luftfartyg sänkas eller överges, med beaktande av vad som i 7 § 3 mom. havsskyddslagen föreskrivs om motsvarande åtgärder utanför territorialvattengränsen. Detsamma gäller också utstjälpning i havet från stranden av ämnen i sänknings- eller bortskaffningssyfte.

Det i 2 mom. nämnda förbudet gäller inte utstjälpning av snö i havet. I vattenlagen

finns bestämmelser om deponering av muddermassa i vattenområde.

2 kap.

Förordningar och föreskrifter

10 §

Allmänna grunder

Statsrådet kan, enligt vad som bestäms nedan i detta kapitel, genom förordning utfärda behövliga bestämmelser om hindrande och minskning av förorening av miljön.

Vid utfärdandet av de förordningar som avses i detta kapitel skall 4—6 § beaktas.

Vid beredningen av förordningarna skall de myndigheter och intressegrupper vilkas verksamhet eller fördel ärendet särskilt berör ges tillfälle att avge utlåtande.

11 §

Miljökvalitet och utsläpp

Statsrådet kan genom förordning utfärda bestämmelser om

1) miljökvalitet, uppföljning och kontroll,

2) utsläpp i miljön eller allmänt avlopp, begränsning av utsläpp samt övervakning av utsläppsgränserna,

3) begränsning av eller förbud mot utsläpp av hälso- eller miljöfarliga ämnen i miljön eller allmänt avlopp,

4) begränsning av eller förbud mot särskilt störande buller och skakningar under bestämda tider,

5) begränsning av utsläpp eller deponering av slam i miljön eller förbud mot utsläpp i miljön av slam som innehåller hälso- eller miljöfarliga ämnen,

6) jordbrukets nitratutsläpp i vatten och övriga krav som ställs på jordbruket när det gäller vattenskyddet.

12 §

Vissa verksamheter

Statsrådet kan utöver vad som bestäms i 11 § genom förordning utfärda bestämmelser om

1) metoder, anläggningar, byggnader och konstruktioner som behövs för att minska utsläppen från jordbruk, kreatursshushållning, pälsdjursskötsel, skogsbruk, torvproduktion och fiskodling, samt om de krav som ställs på placeringen av sådana verksamheter från miljöskyddssynpunkt,

2) metoder, anläggningar, byggnader och konstruktioner som behövs för att minska utsläppen från el- eller värmeproducerande verk eller pannanläggningar med en bränsleeffekt som understiger 10 megawatt, från asfaltstationer, stenkrossar, stenbrott eller annan stenbrytning och distributionsstationer för flytande bränslen samt från andra med dessa jämförbara verksamheter, och om de krav som ställs på placeringen av sådana verksamheter från miljöskyddssynpunkt, om man inom den ifrågavarande branschen över huvud taget kan tillämpa enhetliga miljöskyddsåtgärder för att hindra utsläpp,

3) minskning av utsläppen från branscher eller verksamheter där det används flyktiga organiska föreningar,

4) miljöskyddskraven för och övervakningen av återvinning ur eller behandling av avfall som sker i en anläggning eller yrkesmässigt.

13 §

Motorfordon, arbetsmaskiner och anordningar

Statsrådet kan genom förordning utfärda bestämmelser om

1) begränsning av tomgångskörning med motorfordon annanstans än på vägar som avses i vägtrafiklagstiftningen,

2) utsläpp från och märkning av arbetsmaskiner och anordningar samt förbud eller begränsning som gäller utsläppande av arbetsmaskiner och anordningar på marknaden och användningen av dessa.

I en förordning som avses i 1 mom. 2 punkten kan föreskrivas att den som släpper ut en arbetsmaskin eller anordning på marknaden skall utverka typgodkännande för denna eller så som närmare anges i förordningen visa att arbetsmaskinen eller anordningen uppfyller de krav som anges i förordningen.

En förordning enligt 1 mom. 2 punkten och 2 mom. i denna paragraf kan utfärdas endast om detta förutsätts i Europeiska gemenskapens rättsakter.

14 §

Mark

Statsrådet kan genom förordning utfärda bestämmelser om

1) de med tanke på olika markanvändningsändamål högsta tillåtna halterna av skadliga ämnen i mark eller de halter som läggs till grund för bedömningen av föroreningsgraden och saneringsbehovet,

2) behandling och isolering av förorenade marksubstanser, om de tekniska krav som ställs på saneringen och om saneringsmetoderna samt om kontroll och övervakning.

Statsrådet kan utfärda förordningar enligt 1 mom. som i tillämpliga delar även gäller avlagringar på bottnen av vattendrag.

15 §

Ämnen, preparat och produkter

Om användningen av ett bränsle eller ett ämne, ett preparat eller en produkt som negativt påverkar atmosfären orsakar utsläpp som med fog kan antas medföra olägenhet för hälsan eller risk för förorening av miljön, kan statsrådet genom förordning utfärda bestämmelser om

1) begränsning av eller förbud mot tillverkning, import, utsläppande på marknaden, export, överlåtelse eller användning av ämnet, preparatet eller produkten,

2) sammansättningen och märkningen av ett ämne, ett preparat eller en produkt som tillverkas, importeras, släpps ut på marknaden, exporteras eller används.

Bestämmelser om begränsningar och förbud som gäller kemikalier ingår dessutom i kemikalielagen (744/1989). Om produktsäkerhet föreskrivs i produktsäkerhetslagen (914/1986).

16 §

Andra förordningar

Statsrådet kan dessutom, för genomförande av Europeiska gemenskapens rättsakter eller för uppfyllande av Finlands internationella förpliktelser, genom förordning utfärda bestämmelser om miljötillstånds giltighet samt om justering av miljötillstånd och om tillståndsvillkor eller om sådana krav som behövs för hindrande av miljöförstöring och som kan jämföras med kraven i 11—15 §.

17 §

Beviljande av undantag

Miljöministeriet kan bevilja undantag från bestämmelserna i en förordning som har utfärdats med stöd av 11—16 §, på de grunder som anges i den.

Ministeriet kan dessutom bevilja undantag från bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 3093/94 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, på de grunder som anges i förordningen.

Undantag beviljas på ansökan. Innan undantag beviljas skall miljöministeriet ge den regionala miljöcentralen, kommunen och en i 92 § avsedd registrerad sammanslutning tillfälle att bli hörda med anledning av ansökan. Beslutet skall delges i enlighet med lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966).

Om undantag i samband med gemensamt genomförande bestäms i 111 §.

18 §

Hushållsavloppsvatten

Miljöministeriet kan i fråga om avloppsvatten från vattenklosetter och annat hushållsavloppsvatten genom förordning utfärda bestämmelser om reningsanläggningar och reningsmetoder, samlingsbrunnar, användning och underhåll av sådana anläggningar samt om infiltrationsområden och avlägsnande av slam, särskilt med beaktande av målen för det riksomfattande vattenskyddet.

19 §

Kommunala miljöskyddsföreskrifter

Kommunfullmäktige kan, med avseende på kommunen eller någon del av den, för verkställigheten av denna lag utfärda av de lokala förhållandena påkallade allmänna föreskrifter om annat än sådan verksamhet som är tillståndspliktig enligt denna lag, sådan verksamhet som är anmälningspliktig enligt 61, 62 eller 78 § eller försvarsmaktens verksamhet (*kommunala miljöskyddsföreskrifter*).

Föreskrifterna kan gälla

1) åtgärder, begränsningar och konstruktioner som hindrar utsläpp eller skadeverkningar av sådana,

2) motverkande av särskilt störande tillfälligt buller eller tillfälliga skakningar,

3) miljöskyddsmässiga förutsättningar för placering av verksamheter utanför detaljplaneområden,

4) områden där det på grund av speciell risk för förorening av miljön är förbjudet att leda ut avloppsvatten i marken eller vattendrag eller i en sådan bädd som avses i 1 kap. 2 § vattenlagen,

5) zoner och områden där användningen av stallgödsel och gödselmedel samt inom jordbruket förekommande, för miljön skadliga ämnen begränsas,

6) lämnande av uppgifter som behövs för tillsynen.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten kan bevilja undantag från en miljöskyddsföreskrift på de i föreskriften angivna grunderna.

Innan miljöskyddsföreskrifter utfärdas skall den regionala miljöcentralen samt arbetskrafts- och näringscentralen ges tillfälle att avge utlåtande. Beslut om godkännande av miljöskyddsföreskrifter skall delges så som kommunala tillkännagivanden offentliggörs i kommunen. Beslutet anses ha delgivits då kungörelsen har blivit offentligt framlagd. På samma sätt skall det kungöras att miljöskyddsföreskrifterna träder i kraft. Föreskrifterna skall sändas till den regionala miljöcentralen för kännedom.

3 kap.

Myndigheterna och deras uppgifter

20 §

Statliga myndigheter

Miljöministeriet svarar för den allmänna styrningen, uppföljningen och utvecklingen av verksamhet som avses i denna lag.

Den regionala miljöcentralen skall inom sitt område styra och främja skötseln av de uppgifter som avses i denna lag och i författningar som har givits med stöd av den, övervaka att författningarna iakttas samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

21 §

Den kommunala miljövårdsmyndigheten

Den i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) avsedda kommunala miljövårdsmyndigheten skall sköta de tillstånds- och tillsynsuppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunen, samt för sin del föra talan för att tillvarata det allmänna miljöskyddsintresset vid sådant beslutsfattande som avses i denna lag.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten kan delegera behörighet enligt denna lag till en tjänsteinnehavare så som anges i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning. Behörighet kan dock inte delegeras till en tjänsteinnehavare i ärenden som gäller utövande av förvaltningstvång.

22 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynsmyndigheter enligt denna lag är den regionala miljöcentralen och den kommunala miljövårdsmyndigheten.

Arbetarskyddsmyndigheterna och hälsoskyddsmyndigheterna övervakar iakttagandet av en i 13 § 1 mom. 2 punkten avsedd förordning enligt vad som närmare bestäms i denna.

Tullverket och gränsbevakningsväsendet övervakar, vardera inom sitt behörighetsområde, iakttagandet av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

23 §

Miljötillståndsmyndigheter

Statliga tillståndsmyndigheter enligt denna lag är miljötillståndsverken och de regionala miljöcentralerna. Särskilda bestämmelser utfärdas om antalet miljötillståndsverk, deras administrativa ställning och organisation, behandlingen av ärenden, personalens behörighetsvillkor och tillsättningen av tjänster. Särskilda bestämmelser utfärdas också om organiseringen av beslutsfattandet i tillståndsärenden vid de regionala miljöcentralerna.

Kommunal miljötillståndsmyndighet är den kommunala miljövårdsmyndigheten.

24 §

Övriga myndigheter och inrättningar

Statliga myndigheter och forskningsanstalter kan vara sådana sakkunnigmyndigheter eller sakkunniginrättningar som avses i denna lag, enligt vad som vid behov bestäms genom förordning. Miljöministeriet kan utse en sakkunniginrättning att vara nationellt referenslaboratorium i miljöfrågor.

Sådant typgodkännande som avses i 13 § 2 mom. ges av Fordonsförvaltningscentralen, enligt vad som närmare bestäms genom förordning.

Miljöministeriet kan förordna en inrättning som avses i 1 mom. eller någon annan inrättning som uppfyller de krav som anges i förordning att sköta uppgiften som besiktningsorgan eller motsvarande inrättning i anslutning till typgodkännandet enligt 13 § 2 mom. Ministeriet kan återkalla förordnandet om inrättningen inte uppfyller kraven enligt förordningen. Genom förordning föreskrivs närmare om de krav som ställs på inrättningen och om övervakningen av att de uppfylls.

25 §

Skyldighet att följa miljöns tillstånd

Kommunen skall inom sitt område i nödvändig omfattning följa miljöns tillstånd, på det sätt som de lokala förhållandena kräver. Särskilda bestämmelser utfärdas om Finlands miljöcentrals och de regionala miljöcentralernas uppgifter när det gäller att följa miljöns tillstånd.

Uppföljningsinformationen skall offentliggöras och ges behövlig publicitet.

26 §

Riksomfattande planer och program

Statsrådet godkänner de i Europeiska gemenskapens rättsakter avsedda riksomfattande miljöskyddsplanerna och miljöskyddsprogrammen. När planerna och programmen utarbetas skall de myndigheter och intressegrupper vilkas rätt eller fördel ärendet särskilt berör ges tillfälle att bli hörda.

Bestämmelser om den riksomfattande avfallsplanen och regionala avfallsplaner finns i avfallslagen.

27 §

Datasystemet för miljövårdsinformation

De regionala miljöcentralerna och Finlands miljöcentral upprätthåller datasystemet för miljövårdsinformation, vilket innehåller behövliga uppgifter om

1) de tillstånd och anmälningar som avses i denna lag samt om sådana anmälningar som avses i 6 § lagen om införande av miljöskyddslagstiftningen (/),

2) rapporter och observationer i samband med tillstånden,

3) sådant som skall införas i det avfallsregister som avses i avfallslagen,

4) uppföljning och forskning som gäller miljöns tillstånd i samband med verkställigheten av denna lag.

Kommunen skall utan hinder av tystnadsplikten enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) till datasystemet för miljövårdsinformation sända sådana i 1 mom. avsedda uppgifter som den förfogar över. Den kommunala miljövårdsmyndigheten har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt få använda de uppgifter i datasystemet som den behöver för tillsynen och uppföljningen.

Om de registrerades rätt till insyn gäller personuppgiftslagen (523/1999).

4 kap.

Behovet av miljötillstånd

28 §

Allmän tillståndsplikt

Tillstånd krävs för verksamhet som medför risk för förorening av miljön (*miljötillstånd*). Närmare bestämmelser om tillståndspliktig verksamhet utfärdas genom förordning.

Miljötillstånd behövs dessutom för

1) verksamhet som kan orsaka förorening av vattendrag, då det inte är fråga om sådan verksamhet som avses i 1 kap. 19 § vattenlagen,

2) avledande av avloppsvatten som kan orsaka förorening av en i 1 kap. 2 § vattenlagen avsedd bädd eller bassäng,

3) verksamhet som kan utsätta omgivningen för sådant oskäligt besvär som avses i 17 § 1 mom. lagen angående vissa granne-

lagsförhållanden (26/1920),

4) återvinning eller behandling av avfall som sker i en anläggning eller yrkesmässigt,

5) prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten samt annan därmed förknippad verksamhet.

I fråga om verksamhet som erhållit tillstånd krävs nytt tillstånd för ändringar som ökar utsläppen eller deras konsekvenser och för andra väsentliga ändringar av verksamheten. Sådant tillstånd behövs emellertid inte om ändringen inte ökar miljöpåverkan eller riskerna och om tillståndet inte behöver justeras på grund av ändringen av verksamheten.

29 §

Förordning om behovet av tillstånd

Genom förordning kan bestämmas om tillståndsplikt för utsläpp i vatten eller allmänt avlopp, oberoende av om utsläppet orsakar sådan förorening som avses i denna lag. Förordningen kan gälla endast utsläpp som avses i Europeiska gemenskapens direktiv.

Genom förordning kan dessutom bestämmas att utsläpp direkt eller indirekt i havet av ett visst skadligt ämne kräver miljötillstånd oberoende av konsekvenserna, om det är nödvändigt för verkställigheten av internationella havsskyddsfördrag som är förpliktande för Finland. Förordningen kan gälla hela landet, även om det internationella fördraget gäller endast en del av Finlands territorium.

30 §

Undantag från tillståndsplikten

Bestäms det genom förordning om verksamheter som avses i 12 § 2 eller 3 punkten eller med stöd av 18 § avfallslagen om behandling av annat avfall än problemavfall på den plats där det uppkommit eller om sådan återvinning som sker i en anläggning eller yrkesmässigt, kan det samtidigt föreskrivas att det under de i förordningen angivna förutsättningarna inte behövs miljötillstånd för verksamheten. Genom förordning kan dessutom bestämmas om undantag från tillståndsplikten för sådan verksamhet som avses i 28 § 2 mom. 4 punkten.

Tillstånd behövs inte heller för kortvarig verksamhet av försöksnatur, vars syfte är att testa råvaror eller bränslen, tillverknings- eller förbränningsmetoder eller en reningsanordning, eller att återvinna eller att behandla avfall i en anläggning eller yrkesmässigt för att klarlägga verkningarna, användbarheten eller någon därmed jämförbar omständighet som gäller sådan verksamhet.

Miljötillstånd skall emellertid alltid sökas för verksamhet som avses i 28 § 2 mom. 1—3 och 5 punkten samt i 29 §.

5 kap.

Tillståndsmyndigheternas behörighet

31 §

Behörig tillståndsmyndighet

Miljötillståndsverket skall avgöra en ansökan om miljötillstånd, om

1) verksamheten kan ha betydande miljökonsekvenser eller det annars, med hänsyn till verksamhetens art eller natur, är motiverat att miljötillståndsverket avgör ärendet,

2) verksamheten utöver miljötillstånd förutsätter tillstånd enligt 2—9 kap. vattenlagen eller att det enligt vattenlagen upplåts annan nyttjanderätt än för utloppsledning eller annan nyttjanderätt än sådan som avses i 10 kap. vattenlagen och om tillståndsansökningarna skall behandlas gemensamt i enlighet med 39 §, eller om

3) den regionala miljöcentralen söker tillstånd eller i en betydande utsträckning har främjat projektet.

Den regionala miljöcentralen avgör andra tillståndsansökningar än sådana som avses i 1 mom., om

1) verksamhetens miljökonsekvenser i betydande omfattning berör ett större område än den kommun där verksamheten skall placeras, eller om det av någon annan orsak är motiverat att den regionala miljöcentralen avgör ärendet,

2) tillståndet behövs med stöd av 28 § 2 mom. 1 punkten, eller om

3) tillståndet behövs med stöd av 29 §.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten avgör andra tillståndsansökningar än sådana som avses i 1 eller 2 mom.

Närmare bestämmelser om verksamheter som avses i 1 mom. 1 punkten och 2 mom. 1 punkten utfärdas genom förordning.

32 §

Tillståndsmyndighet vid ändringar i verksamheten

Tillståndsansökningar som gäller ändringar i verksamheten avgörs av den myndighet som är behörig att avgöra ansökningar om tillstånd för en motsvarande ny verksamhet.

33 §

Överföring av tillståndsärenden

Om en tillståndsansökan har anhängiggjorts hos den kommunala miljövårdsmyndigheten och det i samband med utredningen av ärendet framgår att verksamheten kan orsaka förorening av vattendrag, skall ärendet överföras till den regionala miljöcentralen för avgörande. Den kommunala miljövårdsmyndigheten kan i enskilda fall överföra ett till dess beslutanderätt hörande tillståndsärende till den regionala miljöcentralen för avgörande, om ärendet kräver sådan särskild utredning som inte kan fås i kommunen. Ett tillståndsärende kan överföras till den regionala miljöcentralen också av andra särskilda skäl.

Den regionala miljöcentralen kan av särskilda skäl i enskilda fall överföra ett till dess beslutanderätt hörande tillståndsärende till miljötillståndsverket för avgörande.

34 §

Tillståndsmyndighetens regionala behörighet

En tillståndsansökan avgörs av den enligt 31 § behöriga tillståndsmyndighet inom vars verksamhetsområde verksamheten placeras. Om verksamheten innefattar nyttjande av ett område och den bedrivs inom flera än en tillståndsmyndighets verksamhetsområde, skall tillståndsansökan avgöras av den myndighet inom vars verksamhetsområde merparten av den verksamhet som orsakar utsläpp är placerad.

Om fiskerihushållningsvillkor som ingår i tillstånden för flera verksamheter som belastar samma vattendrag skall justeras samtidigt och det är ändamålsenligt att besluta om dem som en helhet, skall ärendet avgöras av det miljötillståndsverk som är behörigt enligt 1 mom.

6 kap.

Tillståndsförfarandet

35 §

Tillståndsansökan

Tillståndsansökan skall tillställas den behöriga tillståndsmyndigheten. Ett tillståndsärende som skall avgöras av en statlig tillståndsmyndighet anses ha blivit anhängigt när ansökan har tillställts vederbörande regionala miljöcentral eller miljötillståndsverk.

Till ansökan skall fogas för tillståndsprövningen behövlig utredning om verksamheten och dess konsekvenser, om parterna samt om andra relevanta omständigheter, enligt vad som närmare föreskrivs genom förordning.

Om ansökan gäller verksamhet som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994), skall till ansökan före beslutsfattandet fogas en sådan miljökonsekvensbeskrivning som avses i den nämnda lagen. Till ansökan skall dessutom vid behov fogas en sådan bedömning som avses i 65 § naturvårdslagen (1096/1996).

36 §

Utlåtanden

Tillståndsmyndigheten skall begära utlåtande om ansökan av de kommunala miljövårdsmyndigheterna i de kommuner där den i ansökan avsedda verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda. Miljötillståndsverket skall begära utlåtande av den regionala miljöcentral inom vars verksamhetsområde verksamhetens miljökonsekvenser kan uppträda.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. skall tillståndsmyndigheten begära utlåtande av andra myndigheter som bevakar annat allmänt intresse i saken samt begära andra utlåtanden som behövs för tillståndsprövningen. Miljötillståndsverket och den regionala miljöcentralen skall begära utlåtande av den kommun där den i ansökan avsedda verksamheten skall placeras samt vid behov av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Tillståndsmyndigheten kan även inhämta andra behövliga utlåtanden och utredningar i saken.

37 §

Anmärkningar och åsikter

Tillståndsmyndigheten skall innan den avgör ett ärende ge dem vilkas rätt eller fördel saken kan beröra (*parterna*) tillfälle att framställa anmärkningar med anledning av tillståndsärendet.

Andra än parterna skall ges tillfälle att framföra sin åsikt.

38 §

Information om tillståndsansökan

Tillståndsmyndigheten skall informera om en tillståndsansökan genom att under minst 30 dagar kungöra den på de berörda kommunernas anslagstavlor så som anges i lagen om offentliga kungörelser (34/1925). Den regionala miljöcentralen och miljötillståndsverket skall likaså kungöra tillståndsansökan på sina anslagstavlor. Av kungörelsen skall framgå de omständigheter som närmare anges i förordning. Om offentliggörandet av kungörelsen skall annonseras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödig.

Kungörelsen skall särskilt för sig delges de parter som saken speciellt berör.

I fråga om hörande och i fråga om tillkännagivande av ärendets anhängighet gäller i övrigt lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) och lagen om delgivning i förvaltningsärenden. När det gäller en samfällighets icke konstituerade delägarlag skall på delgivningen tillämpas 16 kap. 8 § vattenlagen.

39 §

Gemensam behandling av tillstånd för en och samma verksamhet

En miljötillståndsansökan som gäller förorening av vatten samt en beträffande samma verksamhet gjord tillståndsansökan enligt vattenlagen och en ansökan om nyttjanderätt som avses i 31 § 1 mom. 2 punkten skall behandlas tillsammans och avgöras genom samma beslut, om detta inte av särskilda skäl skall anses vara onödigt. Gemensam behandling behövs inte om verksamheten utöver miljötillstånd kräver enbart i 9 kap. vattenlagen avsett tillstånd att avleda vatten för användning såsom vätska, förutsatt att det inte finns något direkt vattenhushållningssamband mellan avledandet av vatten och återledandet av det till vattendraget.

Om det vid behandlingen av ett tillståndsärende framgår att det för verksamheten behövs tillstånd också enligt vattenlagen, skall sökanden inom en av tillståndsmyndigheten utsatt skälig tid lämna in en tillståndsansökan enligt vattenlagen. I annat fall avvisas den anhängiga tillståndsansökan utan prövning.

De ärenden som avses i 1 mom. skall behandlas enligt det förfarande som anges i vattenlagen, med beaktande av vad som i denna lag eller med stöd av den bestäms om tillståndsansökans och beslutets innehåll.

Behövliga avvikelser från skyddsområdesbestämmelser som avses i 9 kap. 19 eller 20 § vattenlagen skall avgöras genom samma beslut som ett anhängigt miljötillståndsärende.

40 §

Samtidig behandling av tillstånd för olika verksamheter

Om olika verksamheter som medför risk för förorening av miljön har en från tillståndsprövningens synpunkt avsevärd samfälld effekt och miljötillståndsärendena som gäller dessa verksamheter är anhängiga hos samma tillståndsmyndighet, skall ärendena behandlas och avgöras samtidigt, om detta inte av särskilda skäl skall anses vara onödigt.

7 kap.

Tillståndsprövning

41 §

Grunderna för tillståndsprövning

Miljötillstånd skall beviljas om verksamheten uppfyller de krav som ställs i denna lag och i avfallslagen samt i de förordningar som har utfärdats med stöd av dem.

Tillståndsmyndigheten skall pröva utlåtandena och anmärkningarna i ärendet samt förutsättningarna för beviljande av tillstånd.

Tillståndsmyndigheten skall också annars beakta vad som föreskrivs om bevakande av allmänt eller enskilt intresse.

Vid avgörandet av ett tillståndsärende skall dessutom iakttas naturvårdslagen och vad som bestäms med stöd av den.

42 §

Förutsättningarna för beviljande av tillstånd

För att tillstånd skall kunna beviljas krävs att verksamheten, med beaktande av tillståndsvillkoren och verksamhetens placering, inte i sig eller tillsammans med andra verksamheter

1) medför olägenhet för hälsan,

2) medför annan betydande förorening av miljön eller risk för sådan,

3) har konsekvenser som förbjuds i 7—9 §,

4) leder till försämring av speciella naturförhållanden eller till att vattenförsörjningen eller någon annan från allmän synpunkt viktig användningsmöjlighet äventyras inom det område som påverkas av verksamheten,

5) medför sådant oskäligt besvär som avses i 17 § 1 mom. lagen angående vissa grannelagsförhållanden.

Verksamheten får inte placeras i strid med detaljplanen. Vid placeringen skall dessutom iakttas 6 §.

En verksamhetsidkare som återvinner eller som behandlar avfall skall dessutom ställa en med beaktande av verksamhetens omfattning och natur samt de villkor som meddelas i fråga om verksamheten tillräcklig säkerhet eller föreslå andra motsvarande arrangemang för att säkerställa en behörig avfallshantering. Den som idkar annan verksamhet än avstjälpningsplatsverksamhet eller återvinning eller behandling av problemavfall behöver inte avkrävas säkerhet eller motsvarande arrangemang om idkaren är tillräckligt solvent och annars kan ordna behörig avfallshantering eller om återvinnings- eller behandlingsverksamheten bedrivs i liten skala. Genom förordning utfärdas vid behov närmare bestämmelser om säkerhet eller annat motsvarande arrangemang som avkrävs den som bedriver avstjälpningsplatsverksamhet.

En verksamhetsidkare som återvinner eller som behandlar avfall skall dessutom ha tillgång till tillräcklig sakkunskap med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

43 §

Tillståndsvillkor om hindrande av förorening

Tillstånd skall förenas med behövliga villkor om

1) utsläpp, hindrande och annan begränsning av sådana samt om utsläppsstället,

2) avfall samt om minskning av avfall och dess skadlighet,

3) åtgärder vid störningar och i andra exceptionella situationer,

4) åtgärder efter avslutad verksamhet, såsom iståndsättning av områden och hindrande av utsläpp,

5) andra åtgärder för att hindra, minska eller utreda förorening samt risken för eller olägenheterna av förorening.

Om det inom annan verksamhet än industriell verksamhet eller energiproduktion genom villkor som avses i 1 mom. på grund av verksamhetens natur inte är möjligt att i tillräcklig utsträckning hindra eller minska miljöolägenheter, kan tillståndet förenas med behövliga villkor om produktionskapacitet, inom produktionen förekommande födoämnen eller energiformer.

När tillståndsvillkoren meddelas skall beaktas verksamhetens natur, egenskaperna hos det område där verksamhetens konsekvenser uppträder, verksamhetens sammantagna miljöpåverkan, betydelsen av åtgärder för att hindra förorening av miljön som en helhet samt de tekniska och ekonomiska förutsättningarna att genomföra åtgärderna. Tillståndsvillkor som avser att hindra och begränsa utsläpp skall vara baserade på bästa tillgängliga teknik. Dessutom skall vid behov beaktas energianvändningens effektivitet samt beredskapen att förebygga olyckor och begränsa verkningarna av sådana.

44 §

Fiskerihushållningsvillkor

Om utsläpp av avloppsvatten eller andra ämnen kan ha verkningar som avses i 2 kap. 22 § vattenlagen, skall miljötillståndet förenas med behövliga villkor om fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift. På villkoren tillämpas 2 kap. 22 och 22 b § vattenlagen.

45 §

Villkor om avfall och avfallshantering

Tillståndet skall dessutom förenas med behövliga villkor om avfall och avfallshantering, för iakttagande av avfallslagen och med stöd av den utfärdade bestämmelser, samt om ställande av säkerhet eller annat motsvarande arrangemang som avses i 42 § 3 mom. i denna lag. På verkställigheten av villkoren tillämpas denna lag.

Tillstånd för återvinning eller för behandling av avfall som sker i en anläggning eller yrkesmässigt kan begränsas till att gälla återvinning eller behandling av en viss typ av avfall. I tillståndet kan behandlingen av avfall från ett visst område prioriteras.

46 §

Kontrollvillkor

Tillståndet skall förenas med behövliga villkor om driftskontroll, kontroll av verksamhetens utsläpp, avfall och avfallshantering, verksamhetens miljöpåverkan samt om kontroll av miljöns tillstånd efter avslutad verksamhet. Verksamhetsutövaren kan också åläggas att lämna uppgifter som behövs för tillsynen.

Tillståndsmyndigheten kan vid behov ålägga flera tillståndshavare att gemensamt kontrollera sina verksamheters miljöpåverkan.

En verksamhetsutövare kan åläggas att utverka tillståndsmyndighetens eller en av denna förordnad myndighets godkännande för sin kontrollplan i så god tid att kontrollen kan inledas samtidigt som verksamheten inleds eller vid någon annan tidpunkt som är ändamålsenlig med tanke på verksamhetens miljöpåverkan. Kontrollvillkoren och den godkända kontrollplanen kan vid behov ändras trots att tillståndet är i kraft.

I sådana fall som avses i 2 och 3 mom. skall beslut fattas med iakttagande av lagen om förvaltningsförfarande, om inte beslutet fattas i samband med att tillståndet beviljas eller ändras. Beslutet kan ändras på tjänstens vägnar eller på yrkande av tillståndshavaren, tillsynsmyndigheten, en myndighet som bevakar allmänt intresse, kommunen eller en part som orsakas olägenhet. Beslutet delges efter anslag och ändring kan sökas i beslutet enligt vad som bestäms i denna lag.

47 §

Villkor om utsläpp i avlopp

Om industriavloppsvatten leds till ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, skall miljötillståndet vid behov förenas med villkor om förbehandling av avloppsvattnet, enligt vad som närmare bestäms genom förordning.

48 §

Föreskrift om att bädd skall betraktas som avlopp

Om avledande av avloppsvatten till en bädd som avses i 1 kap. 2 § vattenlagen förorenar denna, skall i tillståndet samtidigt föreskrivas om bädden helt eller delvis skall betraktas som ett avlopp enligt 10 kap. 2 § vattenlagen.

49 §

Villkor om utloppsledningar

Tillståndet skall vid behov, i enlighet med vattenlagen, förenas med villkor om byggande av en utloppsledning och om den nyttjanderätt som behövs för ändamålet. På ersättning för skada, olägenhet och annan förlust av förmån tillämpas 11 kap. vattenlagen. På nyttjanderätten tillämpas 12 kap. och 21 kap. 8 § vattenlagen.

50 §

Inverkan av vissa planer och program

Verksamheten får inte strida mot sådana för verksamhetsutövaren bindande förpliktelser som följer av riksomfattande planer och program som avses i 26 § 1 mom. I ett tillstånd som gäller en tillståndspliktig återvinnings- och behandlingsplats för avfall skall beaktas de avfallsplaner som avses i 40 § avfallslagen. I tillståndet skall dessutom i tillräcklig utsträckning beaktas sådana andra planer som har godkänts med stöd av 26 § 1 mom.

51 §

Förhållandet mellan tillståndsvillkor och minimikrav i en förordning

Ett tillståndsvillkor kan vara strängare än ett specificerat minimikrav i fråga om miljöskyddet enligt en förordning som har utfärdats med stöd av denna lag eller avfallslagen

1) för att förutsättningarna för beviljande av tillstånd skall uppfyllas,

2) för tillgodoseende av ett miljökvalitetskrav i en förordning, eller

3) för att skydda vatten.

Ett sådant i 1 mom. 3 punkten avsett tillståndsvillkor om vattenskydd inom jordbruket, som är strängare än de krav som ställs i en förordning som utfärdats med stöd av 11 § 6 punkten, kan meddelas endast när det föreligger speciell risk för förorening av miljön.

8 kap.

Tillståndsbeslut

52 §

Tillståndsbeslutets innehåll

Miljötillstånd beviljas, beroende på sakens natur, tills vidare eller för viss tid.

Av tillståndsbeslutet skall framgå grunderna för avgörandet samt beslutsmotiven. I beslutet skall tas ställning till sådana specificerade yrkanden som har framställts i utlåtanden och anmärkningar.

Om lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning tillämpas på ett projekt, skall av tillståndsbeslutet framgå hur bedömningen har beaktats vid tillståndsprövningen.

Närmare bestämmelser om tillståndsbeslutets innehåll utfärdas genom förordning.

53 §

Hur ett tillståndsbeslut ges

Ett tillståndsbeslut ges den dag som anges i en kungörelse som sätts upp på tillståndsmyndighetens anslagstavla (*anslag*), vilken dag beslutet anses ha kommit till parternas kännedom.

54 §

Information om tillståndsbeslut

Beslutet skall tillställas sökanden och dem som uttryckligen har bett att få beslutet samt tillsynsmyndigheterna och de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet. De som har framställt anmärkning i ärendet eller särskilt har bett om att bli underrättade samt de som enligt 38 § 2 mom. har delgivits tillståndsansökan genom särskild delgivning skall dessutom underrättas om att beslutet ges. Om en anmärkning har undertecknats av flera kan endast den första undertecknaren tillställas beslutet eller underrättas om att beslutet ges.

Uppgift om beslutet skall utan dröjsmål offentliggöras i den kommun där verksamheten skall placeras och i andra kommuner där verksamhetens effekter kan uppträda. Uppgift om beslutet skall dessutom publiceras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller publicering annars är uppenbart onödig.

9 kap.

Tillståndets giltighet

55 §

Tillståndets giltighet och justering

Ett för viss tid beviljat tillstånd upphör att gälla vid utgången av den utsatta tiden, om inte något annat anges i tillståndsbeslutet.

I ett tillstånd som gäller tills vidare skall föreskrivas när en ansökan om justering av tillståndsvillkoren senast skall göras och vilka utredningar som då skall läggas fram, om inte en sådan föreskrift skall anses vara uppenbart onödig. Av särskilda skäl kan en föreskrift om justering av tillståndsvillkoren tas in också i ett tillstånd som beviljas för viss tid. Den myndighet som har beviljat tillståndet skall i tillämpliga delar behandla ärendet som en tillståndsansökan.

I tillståndet kan av särskilda skäl bestämmas att tillståndsmyndigheten med stöd av sådan utredning som avses i 43 § 1 mom. 5 punkten kan precisera tillståndsvillkoren eller komplettera tillståndet.

56 §

Iakttagandet av förordningar

Om genom en förordning utfärdas bestämmelser som är strängare än villkoren i ett tillstånd som redan har beviljats med stöd av denna lag eller avfallslagen eller sådana bestämmelser om tillståndets giltighet eller justering som avviker från tillståndet, skall förordningen iakttas utan hinder av tillståndet.

57 §

När tillstånd upphör att gälla

Den myndighet som har beviljat ett tillstånd kan besluta att detta upphör att gälla, om

1) verksamheten har varit avbruten minst fem år i en följd eller om verksamhetsutövaren meddelar att verksamheten inte inleds eller att verksamheten har avbrutits för gott,

2) verksamheten eller för dess inledande väsentliga åtgärder inte har påbörjats inom fem år efter att tillståndet vunnit laga kraft eller inom en i tillståndsbeslutet angiven längre tid, eller om

3) ansökan om justering av tillståndsvillkoren inte har gjorts i enlighet med 55 § 2 mom.

Ärendet skall i tillämpliga delar behandlas som en tillståndsansökan. Ärendet kan anhängiggöras av tillståndsmyndigheten på eget initiativ, av en tillsynsmyndighet, av verksamhetsutövaren, av kommunen eller av någon som orsakas olägenhet.

58 §

Ändring av tillstånd

Den myndighet som har beviljat ett tillstånd skall på ansökan av tillståndshavaren, en tillsynsmyndighet, den myndighet som bevakar allmänt intresse eller den som orsakats olägenhet ändra tillståndet, om

1) den förorening eller risk för förorening som verksamheten medför väsentligen avviker från vad som bedömts på förhand,

2) verksamheten har konsekvenser som är förbjudna enligt denna lag,

3) utsläppen på grund av den bästa tillgängliga teknikens utveckling kan minskas väsentligt mera utan oskäliga kostnader,

4) förhållandena efter att tillståndet beviljats har förändrats väsentligt, eller om

5) det påkallas av bestämmelser som utfärdats för uppfyllande av internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

När det gäller ändring av fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift gäller vad som föreskrivs i 2 kap. 22 § 4 mom. och 22 b § vattenlagen. Om det vid ett sådant ersättningsförfarande som avses i 68 § har framkommit ny utredning om grunderna för fiskevårdsskyldigheten eller fiskerihushållningsavgiften, kan miljötillståndsverket samtidigt på tjänstens vägnar uppta ändringen av skyldigheten eller avgiften till behandling utan hinder av vad som annars gäller om ändring och justering av villkor.

Ärendet skall i tillämpliga delar behandlas som en tillståndsansökan.

59 §

Återkallande av tillstånd

Den myndighet som har beviljat ett tillstånd kan på initiativ av en tillsynsmyndighet återkalla tillståndet, om

1) sökanden har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligen har påverkat förutsättningarna för beviljandet av tillståndet,

2) tillståndsvillkoren trots tillsynsmyndighetens skriftliga anmärkning upprepade gånger har överträtts på ett sådant sätt att verksamheten medför risk för förorening av miljön, eller om

3) förutsättningarna för fortsatt verksamhet inte kan uppfyllas genom ändring av tillståndet i enlighet med 58 §.

Ärendet skall i tillämpliga delar behandlas som en tillståndsansökan.

10 kap.

Anmälningsskyldighet och inskrivning i datasystemet

60 §

Tillfällig verksamhet som orsakar buller och skakningar

Verksamhetsutövaren skall till den kommunala miljövårdsmyndigheten göra en skriftlig anmälan om åtgärder eller händelser som orsakar tillfälligt buller eller skakning-

ar, såsom byggande eller offentliga tillställningar, om bullret eller skakningarna kan antas bli speciellt störande. Om ett projekt genomförs på flera kommuners område, skall anmälan göras till den regionala miljöcentral inom vars verksamhetsområde bullret eller skakningarna huvudsakligen framträder. Om verksamheten förutsätter en sådan anmälan som avses i 13 § 1 mom. hälsoskyddslagen (763/1994), skall anmälan emellertid behandlas av den kommunala hälsoskyddsmyndigheten.

Anmälan behöver emellertid inte göras om verksamhet som förutsätter miljötillstånd, om verksamhet i anslutning till privata hushåll eller om försvarsmaktens verksamhet och inte heller om sådan tillfällig verksamhet för vilken kommunen med stöd av 19 § har utfärdat miljöskyddsföreskrifter och samtidigt bestämt att någon anmälningsskyldighet inte föreligger.

Anmälan skall göras i god tid innan åtgärden vidtas eller verksamheten inleds, likväl senast 30 dygn före denna tidpunkt, om inte en kortare tid bestäms i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna.

61 §

Verksamhet av försöksnatur

Sådan verksamhet av försöksnatur som avses i 30 § 2 mom. förutsätter en skriftlig anmälan till den behöriga miljötillståndsmyndigheten senast 30 dygn innan verksamheten inleds.

62 §

Exceptionella situationer

Om det på grund av en olycka eller produktionsstörning, rivning av en konstruktion eller anläggning eller av någon annan därmed jämförbar orsak uppstår utsläpp eller avfall i en utsträckning som medför direkt och uppenbar risk för förorening av miljön eller som på grund av avfallets mängd eller beskaffenhet föranleder särskilda avfallshanteringsåtgärder, skall den för verksamheten ansvarige eller avfallsinnehavaren utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om saken. I fråga om tillståndspliktig verksamhet meddelar tillståndsmyndigheten de föreskrifter som behövs.

63 §

Hörande

En anhängig anmälan som avses i detta kapitel skall offentliggöras och parterna skall höras i enlighet med lagen om förvaltningsförfarande, om den anmälda verksamheten väsentligt kan påverka allmänt eller enskilt intresse.

64 §

Behandling av anmälningar

En myndighet skall med anledning av en anmälan fatta ett beslut som kan innehålla behövliga föreskrifter om hindrande av förorening av miljön, kontroll av verksamheten, information till det berörda områdets invånare samt om fullgörande av skyldigheterna enligt avfallslagen. Myndigheten kan förbjuda eller avbryta annan verksamhet än sådan som bedrivs med stöd av tillstånd, om det inte är möjligt att genom föreskrifterna i tillräcklig utsträckning minska de betydande olägenheter som orsakas allmänt eller enskilt intresse. I en situation som avses i 62 § kan myndigheten på de villkor som den bestämmer godkänna en nödvändig, kortvarig avvikelse från en skyldighet som grundar sig på denna lag eller avfallslagen.

Föreskrifter kan meddelas eller en verksamhet förbjudas även om anmälningsskyldigheten har försummats.

Om en anmälan som avses i 60 § behandlas av den kommunala hälsoskyddsmyndigheten, skall på behandlingen av anmälan utöver 1 och 2 mom. också hälsoskyddslagen tillämpas. De föreskrifter som meddelas med anledning av anmälan kan i så fall tas in i det beslut som ges med stöd av hälsoskyddslagen, medan miljöskyddslagen tilllämpas på övervakningen av att föreskrifterna iakttas. När det gäller sökande av ändring tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996).

65 §

Inskrivning i datasystemet

Innan verksamhet av det slag som avses i 30 § 1 mom. samt annan genom förordning reglerad verksamhet än sådan tillståndspliktig verksamhet som medför risk för förorening av miljön inleds, skall verksamheten

anmälas till den regionala miljöcentralen för inskrivning i det datasystem för miljövårdsinformation som avses i 27 §. Genom förordning kan utfärdas närmare bestämmelser om vilka uppgifter som skall lämnas om verksamheten.

Den i datasystemet inskrivna verksamheten skall uppfylla de krav som ställs i förordning eller i den plan som avses i 26 §. Tillsynsmyndigheten skall tillställas de för uppföljningen av verksamheten nödvändiga uppgifterna. Genom förordning kan utfärdas närmare bestämmelser om uppföljning av verksamheten.

11 kap.

Ersättningar

66 §

Tillämpliga bestämmelser

När det gäller ersättning för miljöskador orsakade av verksamhet som avses i denna lag tillämpas lagen om ersättning för miljöskador (737/1994). På ersättningsärenden i samband med förorening av vattendrag tillämpas likväl dessutom detta kapitel.

Vad som i detta kapitel bestäms om vattendrag gäller i tillämpliga delar också vatten som avses i 1 kap. 2 § vattenlagen.

67 §

Ersättningsbeslut i samband med tillståndsärenden

När tillståndsmyndigheten beviljar miljötillstånd skall den samtidigt, om inte något annat följer av 68 §, på tjänstens vägnar bestämma om ersättning för skador som verksamheten orsakar genom förorening av vattendrag. Härvid tillämpas inte 9 § lagen om ersättning för miljöskador. Ersättningen skall bestämmas med beaktande av vad som i 55 § bestäms om tillståndets tidsbundenhet och om möjligheten att justera villkoren i ett tillstånd som har beviljats tills vidare.

68 §

Separata ersättningsbeslut

Om en detaljerad utredning av de skador som en verksamhet orsakar skulle innebära att avgörandet av ett tillståndsärende fördröjs oskäligt, kan den regionala miljöcentralen eller miljötillståndsverket avgöra tillståndsärendet till den del detta gäller beviljandet av tillstånd och uppskjuta avgörandet av ärendet till en senare tidpunkt till den del det gäller ersättning för sådana i 67 § avsedda skador som orsakas av verksamheten. Om miljötillståndet beviljas av den regionala miljöcentralen, skall denna överföra en ersättningsfråga av det slag som avses ovan till miljötillståndsverket för avgörande. Ersättning för beviljande av sådan nyttjanderätt som avses i 49 § skall emellertid bestämmas i samband med tillståndet.

Den regionala miljöcentralen och miljötillståndsverket kan också bestämma att frågan om ersättning för de skador som orsakas av verksamheten till någon del skall avgöras senare, om det saknas behövlig utredning eller annars finns särskild anledning därtill. Den som erhåller tillstånd skall härvid åläggas att inhämta behövlig utredning och hos miljötillståndsverket ansöka om komplettering av ersättningsavgörandet.

69 §

Ställande av säkerhet i ersättningsärenden

I ett tillståndsbeslut som avses i 68 § skall andra sökande än staten, en kommun eller en samkommun åläggas att innan den i tillståndet angivna verksamheten inleds eller, om den redan har inletts, inom en av tillståndsmyndigheten bestämd tid ställa godtagbar säkerhet för att de av verksamheten orsakade skadorna blir ersatta. När det gäller ställande av säkerhet, justering av dess belopp och befriande av säkerheten gäller i tillämpliga delar 16 kap. 24 § 3 mom. vattenlagen.

70 §

Fullföljdsdomstolens avgörande i ersättningsärenden

Om fullföljdsdomstolen ändrar ett miljötillståndsbeslut så att det blir nödvändigt att ändra ett ersättningsavgörande, skall domstolen helt eller delvis överföra ersättningsfrågan till tillståndsmyndigheten för behandling, om domstolen inte själv kan ändra ersättningsavgörandet.

71 §

Ersättning för skada som orsakats före avgörandet av tillståndsärendet

Miljötillståndsverket kan i samband med ett tillståndsärende som gäller förorening av vattendrag behandla också ett yrkande som gäller ersättning för skada som har orsakats av den i ansökan avsedda verksamheten före avgörandet av tillståndsärendet, om avgörandet inte på grund därav fördröjs väsentligt. Om yrkandet inte behandlas i samband med tillståndsärendet, skall miljötillståndsverket behandla det som ett separat ärende. En annan tillståndsmyndighet kan överföra ett till denna framställt yrkande till miljötillståndsverket för avgörande.

72 §

Ersättning för oförutsedd skada

Ersättning för skada som inte hade förutsetts när tillståndet beviljades kan utan hinder av det tidigare avgörandet yrkas i en ansökan till miljötillståndsverket. Samtidigt kan behandlas ett yrkande som gäller ersättning för skada som med avvikelse från tillståndet har orsakats genom samma åtgärd.

73 §

Behandling av ersättningsärenden vid tingsrätten

Tingsrätten skall utan prövning avvisa ett genom ett käromål anhängiggjort skadeståndsyrkande, om ett ersättningsärende som grundar sig på samma ärende är anhängigt hos tillståndsmyndigheten.

Allmän domstol avgör utan hinder av 71 och 72 § ersättningsyrkanden baserade på brott som gäller förorening av vattendrag. Miljötillståndsverket skall avvisa ett ersättningsärende utan prövning om det brottmål som ersättningsyrkandet är baserat på är anhängigt vid tingsrätten.

Tingsrätten skall underrätta den regionala miljöcentralen och miljötillståndsverket om att ett ersättningsärende som gäller förorening av vattendrag har blivit anhängigt.

Tingsrätten och fullföljdsdomstolen kan begära utlåtande av den regionala miljöcentralen eller miljötillståndsverket, om avgörandet av ärendet förutsätter särskild sakkunskap om miljöskydd eller vattenärenden.

74 §

Behandling av ersättningsärenden hos tillståndsmyndigheterna

I fråga om ersättningsansökningar och behandling av sådana samt i fråga om beslut i ersättningsärenden gäller i tillämpliga delar vad som i 35—38, 53 och 54 § bestäms om behandling av tillståndsansökningar.

Det kan bestämmas att ersättningsfrågor som gäller förorening av vattendrag skall behandlas vid utredningsförfarande eller syneförrättning i enlighet med vattenlagen.

I fråga om ersättningsärenden gäller dessutom i tillämpliga delar 11 kap. 14—14 c § vattenlagen.

12 kap.

Sanering av mark och grundvatten

75 §

Skyldighet att sanera mark och grundvatten

Den som genom sin verksamhet har orsakat förorening av mark eller grundvatten är skyldig att sanera marken och grundvattnet och återställa marken och grundvattnet i ett sådant skick att olägenhet för hälsan eller olägenhet eller risk för miljön undanröjs.

Om det inte kan utredas vem som har förorenat marken eller om förorenaren inte anträffas eller inte kan förmås att uppfylla sin saneringsskyldighet och om föroreningen har skett med samtycke av områdets innehavare eller om denne har eller borde ha känt till områdets skick vid förvärvet, skall innehavaren sanera marken till den del som detta inte är uppenbart oskäligt. Områdets innehavare svarar under samma förutsättningar också för saneringen av förorenat grundvatten, om föroreningen är en följd av att marken har förorenats.

Till den del det förorenade områdets innehavare inte kan åläggas att sanera den förorenade marken skall kommunen utreda saneringsbehovet och sanera marken.

76 §

Anmälningsskyldighet

Om det i marken eller grundvattnet har kommit ut ämnen som kan orsaka förorening, skall den som förorsakat detta omedelbart underrätta en tillsynsmyndighet om saken.

77 §

Utredningsskyldighet

Om mark eller grundvatten uppenbarligen har förorenats, kan den regionala miljöcentralen ålägga den som enligt 75 § svarar för saneringen att utreda det förorenade områdets storlek samt saneringsbehovet. När åläggandet meddelas skall i tillämpliga delar iakttas 13 kap.

78 §

Sanering av mark

Behandling av förorenade marksubstanser förutsätter miljötillstånd.

Sanering av mark på ett förorenat område eller avlägsnande av förorenade marksubstanser för bortforsling och behandling någon annanstans enligt 1 mom. kan emellertid inledas efter anmälan om saken till den regionala miljöcentralen, om

1) det förorenade områdets storlek och markens föroreningsgrad har utretts tillräckligt noggrant,

2) saneringen sker enligt allmänt använda godtagbara metoder, och om

3) verksamheten inte leder till annan förorening av miljön.

Den regionala miljöcentralen granskar anmälan och fattar beslut med anledning av den. Beslutet kan förenas med behövliga föreskrifter om hur verksamheten skall ordnas och om tillsynen.

Genom förordning utfärdas vid behov närmare bestämmelser om anmälan och det beslut som skall fattas med anledning av den.

79 §

Saneringsåläggande

Den regionala miljöcentralen skall meddela åläggande om sanering av mark eller grundvatten om den som enligt 75 § är ansvarig för saneringen inte gör något åt saken. Åläggandet skall i tillämpliga delar meddelas med iakttagande av 13 kap.

Om saneringen förutsätter behandling av marksubstanser på det förorenade området, skall åläggandet meddelas i tillämpliga delar med iakttagande av bestämmelserna om miljötillstånd och bestämmelserna i 13 kap. Myndigheten kan samtidigt bestämma vilka andra åtgärder som behöver vidtas för att återställa miljön i dess ursprungliga skick eller för att minska eller undanröja olägenheter.

80 §

Delegering av beslutanderätt till kommunen

Miljöministeriet kan på ansökan av kommunen och efter att ha hört den regionala miljöcentralen besluta att den kommunala miljövårdsmyndigheten skall vara behörig myndighet i sådana ärenden som gäller förorenad mark som avses i detta kapitel, med undantag av 75 § 3 mom. Beslutet kan ges för viss tid och det kan av särskilda skäl ändras. I beslutet får ändring inte sökas genom besvär.

Sådana i 1 mom. avsedda ärenden som anhängiggjorts hos den regionala miljöcentralen innan beslutet om delegering av beslutanderätt har fattats skall slutbehandlas vid den regionala miljöcentralen.

13 kap.

Tillsyn och förvaltningstvång

81 §

Anmälan om ändringar i verksamheten och byte av tillståndshavare

Den som har miljötillstånd skall utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om ett permanent eller långvarigt avbrott i verksamheten samt om ändringar som är väsentliga för tillsynen.

Om tillståndshavaren byts skall den nya tillståndshavaren anmäla att så skett.

82 §

Kontroll på annans område

Den regionala miljöcentralen kan bevilja en verksamhetsutövare rätt att på en annans område kontrollera en verksamhets miljöpåverkan samt miljökvaliteten, om områdets ägare eller innehavare inte har gett sitt samtycke till detta.

En förutsättning för beviljande av kontrollrätt är att kontrollen inte medför nämnvärd olägenhet. Områdets ägare eller innehavare skall ges tillfälle att bli hörd i ärendet.

83 §

Rätt att få upplysningar och göra inspektioner

En myndighet som avses i denna lag eller en av denna förordnad tjänsteman eller tjänsteinnehavare har rätt att i tillsynssyfte och för verkställigheten av denna lag

1) utan hinder av tystnadsplikten enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet få behövliga upplysningar av myndigheter och verksamhetsutövare,

2) röra sig på annans område,

3) göra inspektioner och undersökningar, utföra mätningar och ta prover,

4) få tillträde till platser där verksamhet bedrivs,

5) kontrollera en verksamhets miljöpåverkan.

Sådan i 1 mom. avsedd rätt som inte är förenad med utövning av offentlig makt har också andra personer som myndigheten har förordnat.

I 1 mom. avsedda åtgärder får inte vidtas i hemfridsskyddade utrymmen, om inte åtgärderna är nödvändiga för att skydda liv, hälsa, egendom eller miljön. Bestämmelser om inspektion av bostäder finns i hälsoskyddslagen.

84 §

Åtgärder vid överträdelser eller försummelser

Tillståndsmyndigheten eller tillsynsmyndigheten kan

1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller föreskrift eller ett med stöd av den meddelat villkor eller åläggande att fortsätta eller upprepa överträdelsen,

2) ålägga den som bryter mot denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller föreskrift eller ett med stöd av den meddelat villkor eller åläggande att fullgöra sin skyldighet på något annat sätt,

3) ålägga den som har förfarit så som avses i 1 eller 2 punkten att återställa miljön i ursprungligt skick eller undanröja olägenheter som miljön har åsamkats genom överträdelsen,

4) ålägga verksamhetsutövaren att i tillräcklig utsträckning utreda verksamhetens miljöpåverkan, om det finns grundad anledning att misstänka att den orsakar förorening i strid med denna lag.

När det gäller tillståndspliktig verksamhet meddelas åläggandet av den enligt 31 § behöriga tillståndsmyndigheten och i andra fall av tillsynsmyndigheten.

Om åläggandet gäller tillståndspliktig verksamhet och tillståndsärendet enligt 39 § skall undergå gemensam behandling, meddelas åläggandet enligt bestämmelserna om förvaltningstvång i 21 kap. vattenlagen. Om åläggandet gäller endast iakttagandet av en förpliktelse som avses i denna lag eller i bestämmelser som har utfärdats med stöd av den, skall det emellertid meddelas i enlighet med denna lag.

Ett åläggande kan inte meddelas omedelbart för att verkställa 4 eller 6 §.

85 §

Föreskrifter för att hindra förorening

Den kommunala miljövårdsmyndigheten kan, i syfte att hindra förorening, med stöd av en inspektion meddela en enskild föreskrift som avser annan än tillståndspliktig verksamhet. Föreskriften skall vara skälig med hänsyn till verksamhetens natur och föroreningens betydelse.

86 §

Avbrytande av verksamhet

Om verksamhet som är förenad med risk för förorening av miljön medför omedelbar olägenhet för hälsan eller i betydande utsträckning annan direkt förorening av miljön, kan tillsynsmyndigheten avbryta verksamheten om olägenheten inte annars kan

undanröjas eller minskas i tillräcklig utsträckning. Verksamhetsutövaren skall i mån av möjlighet höras innan verksamheten avbryts.

Över de åtgärder som vidtas för att avbryta verksamheten skall upprättas ett protokoll och ett beslut om avbrytandet skall fattas utan dröjsmål. Myndigheten skall dessutom informera om hur verksamheten kan fortsättas.

87 §

Miljöministeriets beslut om förbud eller åläggande

Om det har skett en överträdelse av en förordning som utfärdats med stöd av 13 § 1 mom. 2 punkten eller 15 §, kan miljöministeriet

1) förbjuda tillverkaren, importören eller någon annan som släpper ut varan i fråga på marknaden att fortsätta sin verksamhet,

2) förbjuda mot bestämmelserna stridande tillverkning, saluföring, försäljning eller annan överlåtelse,

3) ålägga den som har handlat i strid med förordningen att se till att ämnet, preparatet, produkten, arbetsmaskinen eller anläggningen fås att stämma överens med bestämmelserna,

4) ålägga den som har handlat i strid med förordningen att överlämna ämnet, preparatet eller produkten eller en del därav för att på behörigt sätt behandlas som avfall.

Om ett ämne, ett preparat eller en produkt som avses i 1 mom. har släppts ut på marknaden, kan ministeriet ålägga den som handlat i strid med förordningen att återkalla produkten från marknaden och vidta åtgärder som avses i 1 mom.

88 §

Vite samt hot om tvångsutförande och avbrytande

Myndigheten skall, om det inte är uppenbart onödigt, förena ett förbud, en föreskrift, ett villkor eller ett åläggande som har meddelats med stöd av denna lag med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad eller om att verksamheten avbryts.

Om inte något annat följer av denna lag skall i ett ärende som gäller vite eller hot om tvångsutförande eller avbrytande i övrigt tillämpas viteslagen (1113/1990).

89 §

Interimistiska ålägganden av en tjänsteinnehavare

I brådskande fall kan ålägganden som avses i 84 § meddelas eller beslut som avses i 86 § fattas av en tjänsteinnehavare som förordnats av den kommunala miljövårdsmyndigheten. Ärendet skall emellertid utan dröjsmål föras till den kommunala miljövårdsmyndigheten för avgörande.

90 §

Skyldigheter efter avslutad verksamhet

Efter att en tillståndspliktig verksamhet har avslutats svarar den som bedrivit verksamheten fortfarande för de åtgärder som enligt tillståndsvillkoren skall vidtas för hindrande av förorening samt för utredning och kontroll av verksamhetens konsekvenser.

Om verksamhetsutövaren inte längre existerar eller inte kan anträffas och det för övervakningen av den avslutade verksamhetens miljökonsekvenser är nödvändigt att kontrollera miljön, skall innehavaren av det område där verksamheten har bedrivits svara för kontrollen.

Om tillståndet inte innehåller tillräckliga villkor om åtgärder som behövs för avslutande av verksamheten, skall tillståndsmyndigheten meddela föreskrifter om saken. Ärendet skall i tillämpliga delar behandlas som en tillståndsansökan. Föreskrifter om kontroll skall meddelas med iakttagande av 46 § i tillämpliga delar.

91 §

Hörande

Innan en myndighet meddelar ett åläggande eller en föreskrift som avses i detta kapitel skall den ge den som åläggandet eller föreskriften avser tillfälle att bli hörd i enlighet med lagen om förvaltningsförfarande. Vid behov skall också andra parter, tillsynsmyndigheter och myndigheter som bevakar allmänt intresse höras.

92 §

Rätt att anhängiggöra ärenden

Om ett ärende som avses i 77, 79 och 84—86 § inte har anhängiggjorts på tillsynsmyndighetens eget initiativ, kan ärendet skriftligen anhängiggöras av

1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,

2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,

3) den kommun där verksamheten är placerad eller av en annan kommun inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,

4) den regionala miljöcentralen samt av den kommunala miljövårdsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,

5) en annan myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet.

93 §

Handräckning

Polisen är skyldig att ge handräckning när det gäller iakttagandet av denna lag samt bestämmelser, ålägganden, villkor och föreskrifter som har meddelats med stöd av den. Samma skyldighet har tull- och gränsbevakningsmyndigheterna, var och en inom sitt behörighetsområde.

94 §

Åtgärder i samband med brottmål

Tillsynsmyndigheten skall anmäla gärningar och försummelser som avses i 116 § till polisen för inledande av förundersökning. Anmälan behöver dock inte göras om gärningen med hänsyn till omständigheterna skall anses vara ringa och allmänt intresse inte anses kräva att åtal väcks.

Den regionala miljöcentralen är målsägande i brottmål om allmänt intresse har kränkts.

95 §

Närmare bestämmelser om tillsynen

Miljöministeriet kan vid behov genom förordning utfärda närmare bestämmelser om utförande av de inspektioner som denna lag förutsätter och om anordnande av tillsyn.

Miljöministeriet kan ge tillsynsmyndigheterna närmare allmänna anvisningar om tillsynen över att denna lag iakttas.

14 kap.

Sökande av ändring och verkställande av beslut

96 §

Sökande av ändring

I beslut som en myndighet har meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos Vasa förvaltningsdomstol så som anges i förvaltningsprocesslagen. Besvärsskriften med bilagor skall tillställas den myndighet som har fattat beslutet.

Besvär över miljöministeriets beslut anförs hos högsta förvaltningsdomstolen så som anges i förvaltningsprocesslagen. Besvär över Fordonsförvaltningscentralens beslut om typgodkännande anförs i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

Besvär får inte anföras över ett åläggande eller beslut som med stöd av 89 § har meddelats av en kommunal tjänsteinnehavare. Beslut enligt 33, 68 och 70 § om överföring av ärenden till en annan myndighet eller avgöranden om separat behandling av ersättningsyrkanden enligt 71 § får inte överklagas genom särskilda besvär. Besvär över den behandlingsavgift som tas ut enligt 105 § anförs i samma ordning som besvär över huvudsaken.

I beslut om godkännande av kommunala miljöskyddsföreskrifter och avgiftstaxan som gäller behandling av miljötillståndsansökningar söks ändring genom besvär så som anges i kommunallagen.

I Vasa förvaltningsdomstols beslut söks ändring genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

97 §

Besvärsrätt

Besvärsrätt har

1) den vars rätt eller fördel saken kan beröra,

2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,

3) den kommun där verksamheten är placerad eller en annan kommun inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,

4) den regionala miljöcentralen samt den kommunala miljövårdsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten,

5) en annan myndighet som bevakar allmänt intresse i ärendet.

Den regionala miljöcentralen och den kommunala miljövårdsmyndigheten har dessutom rätt att i syfte att bevaka det allmänna miljöskyddsintresset anföra besvär över beslut varmed Vasa förvaltningsdomstol har ändrat eller upphävt dess beslut.

98 §

Hörande med anledning av besvär

De besvärshandlingar som hänför sig till den kommunala miljövårdsmyndighetens, den regionala miljöcentralens och miljötillståndsverkets beslut skall i vederbörande kommuner hållas framlagda minst 30 dagar efter besvärstidens utgång. Myndigheten skall, om det inte är uppenbart onödigt, delge parterna och de myndigheter som bevakar allmänt intresse besvären i enlighet med lagen om delgivning i förvaltningsärenden, för att dessa skall kunna bemöta besvären. Samtidigt skall myndigheten meddela var besvärshandlingarna är framlagda samt vart bemötandena kan lämnas inom den tid som satts ut för avgivande av bemötande.

Den myndighet som har fattat beslutet skall inom 30 dagar från den tid som satts ut för avgivande av bemötande tillställa Vasa förvaltningsdomstol besvärshandlingarna, bemötandena, sitt utlåtande om dem samt övriga handlingar i ärendet.

99 §

Förfarandet i fullföljdsdomstolen

Utöver vad som i förvaltningsprocesslagen bestäms om syn kan fullföljdssdomstolen eller, på förordnande av den, ordföranden, en ledamot eller en föredragande förrätta inspektion på platsen.

Vasa förvaltningsdomstols beslut om miljötillstånd skall ges efter anslag och det skall då anses ha kommit till en parts kännedom den dag det har givits. Ett meddelande om beslutet skall dessutom utan dröjsmål sättas upp på anslagstavlan i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Vasa förvaltningsdomstols beslut skall tillställas ändringssökanden och en kopia av beslutet skall tillställas de parter som har bett om en sådan samt i ärenden som gäller tillstånd verksamhetsutövaren, om vederbörande inte har sökt ändring. En kopia av beslutet skall dessutom tillställas miljötillståndsverket, de myndigheter som bevakar allmänt intresse i ärendet samt Finlands miljöcentral.

En förvaltningsdomstols beslut i ett ärende som gäller förvaltningstvång enligt denna lag skall delges genom enskild delgivning i enlighet med lagen om delgivning i förvaltningsärenden.

100 §

Besluts verkställbarhet

Verksamheten får inte inledas eller ändras förrän tillståndsbeslutet har vunnit laga kraft. Besvär som gäller ersättningar hindrar inte att verksamheten inleds.

I fråga om verkställighet av en tillståndsmyndighets lagakraftvunna beslut till den del det är fråga om ersättningar som har bestämts med stöd av 11 kap. eller nyttjanderätt som har beviljats med stöd av 49 § och ersättning för den gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om verkställighet av en lagakraftvunnen dom.

101 §

Verkställande av beslut trots att ändring har sökts

Tillståndsmyndigheten kan på begäran av den som ansöker om tillstånd föreskriva att verksamheten trots att ändring har sökts får inledas med iakttagande av tillståndsbeslutet, om sökanden för det fall att tillståndsbeslutet upphävs eller tillståndsvillkoren ändras ställer godtagbar säkerhet för att miljön återställs i ursprungligt skick. Kravet på ställande av säkerhet gäller inte staten och dess inrättningar och inte heller kommuner och samkommuner. En sådan föreskrift kan meddelas endast av grundad anledning och under förutsättning att verkställigheten inte gör ändringssökandet onödigt. Fullföljdsdomstolen kan förbjuda att beslutet verkställs.

En myndighet kan föreskriva att bestämmelser, föreskrifter, ålägganden och beslut som avses i 64, 78, 79, 82 och 84—87 § skall iakttas trots att ändring har sökts. Fullföljdsdomstolen kan förbjuda att beslutet verkställs.

Vad som i 6 kap. förvaltningsprocesslagen bestäms om verkställighet av beslut som inte har vunnit laga kraft skall inte tillämpas på ändringssökande som avses i denna lag. Om det i ett tillståndsärende är fråga om att fortsätta en befintlig verksamhet, kan Vasa förvaltningsdomstol i sitt beslut bestämma att beslutet trots att det överklagats skall iakttas helt eller delvis, om inte högsta förvaltningsdomstolen bestämmer något annat.

15 kap.

Särskilda bestämmelser

102 §

Säkerställande av luftkvaliteten

Kommunen skall med de medel som står till buds upprätthålla beredskap för att inom kommunens område hindra eventuell överskridning av de gränsvärden för luftkvaliteten som grundar sig på en förordning av statsrådet. Då gränsvärdena överskrids skall befolkningen informeras och varnas. I statsrådets förordning om luftkvaliteten intas bestämmelser om när sådan beredskap är nödvändig samt närmare bestämmelser om innehållet i informationen och varningarna.

Om ett på statsrådets förordning baserat gränsvärde för luftkvaliteten överskrids, skall kommunen vidta behövliga åtgärder eller meddela föreskrifter om trafikbegränsningar och minskning av utsläpp. Särskilda bestämmelser utfärdas om minskning av utsläpp från tillståndspliktiga verksamheter samt om förebyggande av betydande oförutsedda luftföroreningar.

103 §

Allmän skyldighet att rena avloppsvatten

Har en fastighet där det bedrivs verksamhet som inte är tillståndspliktig enligt denna lag inte anslutits till ett allmänt avlopp, skall avloppsvattnet avledas och behandlas så att det inte uppstår risk för förorening av miljön.

Avloppsvatten från vattenklosetter samt annat hushållsavloppsvatten skall, innan det leds i marken, ett vattendrag eller en bädd eller bassäng som avses i 1 kap. 2 § vattenlagen, behandlas med metoder som är minst lika effektiva som sådan rening som avses i en förordning som har utfärdats med stöd av 18 §. Annat avloppsvatten än avloppsvatten från vattenklosetter får orenat släppas ut i marken om mängden är liten och avloppsvattnet i fråga inte medför risk för förorening av miljön.

104 §

Skyldighet att upplysa om ett förorenat område

Den som överlåter eller arrenderar ut ett markområde skall ge den nya ägaren eller innehavaren tillgänglig information om den verksamhet som har bedrivits på området samt om avfall eller ämnen som kan ge upphov till förorening av marken eller grundvattnet.

105 §

Behandlingsavgifter

För behandling av i denna lag avsedda tillstånd, anmälningar och andra ärenden får en statlig myndighet ta ut avgifter som fastställs enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och miljöministeriets för-

ordning med stöd av den. Grunden för de avgifter som en kommun tar ut skall i tillämpliga delar överensstämma med lagen om grunderna för avgifter till staten. Om avgiftsgrunderna föreskrivs närmare i en av kommunen godkänd taxa.

Ingen avgift tas ut för behandling av ett ärende som har anhängiggjorts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakats olägenhet. För behandling av ett ärende som har anhängiggjorts på yrkande av någon annan får avgift tas ut, om det skall anses uppenbart att det har anhängiggjorts utan grund.

106 §

Hörande av vittnen

Miljötillståndsverket kan, om det av särskilda skäl är nödvändigt, höra vittnen på ed och parter under sanningsförsäkran. Parterna skall ges tillfälle att vara närvarande då ett vittne eller en part hörs, varvid de har rätt att ställa frågor samt uttala sin åsikt om vittnets eller partens berättelse. I fråga om vittnesarvode gäller vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

107 §

Ersättning för kostnader i ersättningsärenden

När det gäller ersättning för parternas kostnader i ett ersättningsärende tillämpas vad som i förvaltningsprocesslagen bestäms om ersättning för rättegångskostnader.

Om en part har beviljats allmän rättshjälp enligt lagen om allmän rättshjälp (104/1998), skall den myndighet som beslutar i ersättningsärendet samtidigt i enlighet med 24 § i den nämnda lagen besluta om parterna skall åläggas att ersätta staten för dess kostnader i saken samt rättshjälpstagaren för de kostnader denne betalt och för självriskandelen.

108 §

Kvalitetssäkring av mätningar och undersökningar

De mätningar, test, utredningar och undersökningar som verkställigheten av denna lag förutsätter skall utföras på ett kompetent och tillförlitligt sätt och med ändamålsenliga metoder.

Miljöministeriet kan genom förordning utfärda bestämmelser om

1) de mätnings- och testmetoder, standarder och beräkningsmodeller som skall användas vid tillämpningen av denna lag och bestämmelser som har utfärdats med stöd av den,

2) kvalitetssäkring av mätningar, test, utredningar och undersökningar samt om tillsynen över forskningsanstalter.

109 §

Tystnadsplikt

På tystnadsplikten för den som utför uppgifter som avses i denna lag tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Verksamhetsrelaterade utsläpps- och kontrolluppgifter samt miljökvalitetsuppgifter är emellertid inte sekretessbelagda.

Utan hinder av tystnadsplikten enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får den som vid utförandet av uppgifter enligt denna lag har tagit del av uppgifter om enskildas eller sammanslutningars affärs- eller yrkeshemligheter eller ekonomiska ställning eller enskildas personliga förhållanden lämna ut uppgifterna

1) till statliga och kommunala myndigheter för utförande av uppgifter som avses i denna lag,

2) till åklagar-, polis- och tullmyndigheter för utredning av brott,

3) om ett för Finland bindande internationellt fördrag förutsätter det.

110 §

Gränsöverskridande konsekvenser

Miljökonsekvenser som i denna lag avsedd verksamhet har i en annan stat skall vid tillämpningen av denna lag beaktas som motsvarande konsekvenser i Finland, om inte något annat följer av en överenskommelse med staten i fråga. I fråga om förorenande effekter på en annan stats territorialvatten eller ekonomiska zon tillämpas 9 §.

Om tillstånd för en verksamhet skall sökas hos en tillståndsmyndighet som avses i den gränsälvsöverenskommelse som nämns i 2 § 2 mom., behövs miljötillstånd inte enbart med stöd av 28 § 2 mom. 1 eller 2 punkten. I miljötillståndsbeslutet skall beaktas vad

den tillståndsmyndighet som avses i gränsälvsöverenskommelsen har beslutat.

111 §

Beslut om gemensamt genomförande

Miljöministeriet kan på ansökan för en viss verksamhet bevilja undantag från utsläppsbestämmelserna i en förordning som statsrådet har utfärdat med stöd av 11 §, om verksamhetsutövaren annanstans i Finland eller i en annan stat vidtar miljöskyddsåtgärder som totalt sett leder till väsentligt minskade utsläpp eller miljökonsekvenser (*gemensamt genomförande*).

Gemensamt genomförande

1) får inte strida mot internationella förpliktelser som är bindande för Finland,

2) skall vara ändamålsenligt med beaktande av de tekniska och ekonomiska förutsättningarna att genomföra miljöskyddsåtgärder, samt

3) förutsätter att utsläpp och miljöskyddsåtgärder samt dessas verkningar kan följas på ett tillförlitligt sätt.

Om en verksamhet har skadliga regionala miljökonsekvenser är en förutsättning för gemensamt genomförande dessutom att arrangemanget leder till en minskning av utsläpp som påverkar finskt territorium.

Ministeriets beslut kan förenas med behövliga villkor. Beslutet åsidosätter inte de krav som enligt denna lag eller annars med stöd av den ställs på verksamheten.

112 §

Hörande samt information om gemensamt genomförande

Innan ett beslut som avses i 111 § fattas skall om ansökan begäras utlåtanden av den kommun där verksamheten är placerad samt av kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten, av vederbörande regionala miljöcentraler samt av andra som närmare anges genom förordning. Dessutom skall registrerade föreningar och stiftelser som avses i 92 § ges tillfälle att bli hörda med anledning av ansökan.

En kungörelse om ansökan skall införas i den officiella tidningen. Dessutom skall det informeras om ansökan enligt bestämmelserna i kommunallagen i den kommun där verksamheten är placerad samt i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten.

Ministeriets beslut skall delges så som anges i lagen om delgivning i förvaltningsärenden.

113 §

Ändring och återkallande av beslut om gemensamt genomförande

Ett beslut om gemensamt genomförande kan ändras eller återkallas, om

1) förhållandena efter att beslutet fattades har förändrats så att det inte längre finns förutsättningar för gemensamt genomförande,

2) det visar sig att utsläppen inte väsentligt minskar till följd av det gemensamma genomförandet eller att det gemensamma genomförandet annars har väsentligt mera skadliga miljökonsekvenser än vad som bedömts, eller om

3) det är nödvändigt att ändra eller återkalla beslutet för att iaktta bestämmelser som har utfärdats för uppfyllande av Finlands internationella förpliktelser.

Innan beslutet fattas skall miljöministeriet ge en verksamhetsutövare som avses i 111 § tillfälle att bli hörd.

114 §

Ändring av tillståndsplikt

Om det efter att denna lag har trätt i kraft utfärdas bestämmelser som innebär att en sådan verksamhet blir tillståndspliktig som har inletts eller för vars inledande väsentliga åtgärder har vidtagits innan tillståndsplikten trätt i kraft, skall samtidigt föreskrivas om den tid som skall reserveras för sökande av tillstånd. För sökande av tillstånd skall reserveras minst ett år. Verksamheten kan emellertid fortsättas tills tillståndsärendet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet avgörande.

115 §

Förlängning av tidsfrist

Om det av orsaker som inte är beroende av tillståndshavaren är förenat med avsevärda svårigheter för denna att inom den utsatta tiden iaktta ett villkor i ett miljötillstånd och om en senareläggning av iakttagandet inte

medför risk för betydande förorening av miljön, kan tillståndsmyndigheten på ansökan förlänga tidsfristen med högst tre år. Tillståndet skall justeras på behövligt sätt med anledning av förlängningen. Ärendet skall i tillämpliga delar behandlas som en tillståndsansökan.

Med stöd av denna paragraf får tidsfristen inte förlängas, om förlängningen strider mot denna lag, avfallslagen eller en med stöd av dessa utfärdad förordning eller mot internationella förpliktelser som är bindande för Finland.

116 §

Straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för miljöförstöring som har begåtts i strid med denna lag eller bestämmelser som har utfärdats eller villkor, åläggande eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den ingår i 48 kap. 1—4 § strafflagen (39/1889).

Den som på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) försummar att göra en anmälan enligt denna lag,

2) åsidosätter en skyldighet som grundar sig på ett villkor, ett åläggande eller en föreskrift som en myndighet har meddelat med stöd av denna lag eller handlar i strid med en till myndigheten inlämnad anmälan,

3) åsidosätter en skyldighet som följer av rådets förordning (EG) nr 3093/94 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, eller

4) bryter mot ett förbud som avses i 7—9 § eller mot en förordning som har utfärdats med stöd av 2 kap., åsidosätter en skyldighet som följer av 75, 76, 90, 103 eller 104 § eller bryter mot villkoren i ett beslut som ministeriet meddelat med stöd av 111 §,

skall, om strängare straff för gärningen inte bestäms på något annat ställe i lag, för *brott mot miljöskyddslagen* dömas till böter.

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 109 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen, om inte gärningen skall bestraffas enligt 40 kap. 5 § strafflagen eller strängare straff för den bestäms någon annanstans i lag.

För överträdelse av förbud mot tomgångskörning med motorfordon kan parkeringsbot föreläggas enligt vad som bestäms i lagen om parkeringsbot (248/1970).

117 §

Närmare bestämmelser och anvisningar

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning. Miljöministeriet kan dessutom utfärda allmänna anvisningar om verkställigheten av denna lag.

16 kap.

Ikraftträdande

118 §

Ikraftträdande

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om miljötillståndsverken

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Behörighetsområde och ställning

Miljötillståndsverken är regionala tillståndsmyndigheter enligt vattenlagen (264/1961) och miljöskyddslagen (/).

Miljötillståndsverken hör till miljöministeriets förvaltningsområde. Miljöministeriet utvecklar miljötillståndsverkens verksamhet i samarbete med justitieministeriet. Samarbetet regleras närmare genom förordning.

Antalet miljötillståndsverk, miljötillståndsverkens verksamhetsområden, namn och verksamhetsställen bestäms genom beslut av statsrådet.

2 §

Behörighet

Miljötillståndsverken behandlar ärenden som faller inom ramen för deras behörighet enligt

1) vattenlagen,
2) miljöskyddslagen,
3) lagen om fiske (286/1982), havsskyddslagen (1415/1994), lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen (1331/1991) och dammsäkerhetslagen (413/1984), eller
4) annan lagstiftning.

2 kap.

Personal

3 §

Tjänster och tjänstemän

Vid ett miljötillståndsverk finns en direktörstjänst, vars innehavare är chef för miljötillståndverket, samt miljöråds- och föredragandetjänster.

Ordförande vid miljötillståndsverkets sammanträde är direktören eller ett miljöråd. Direktören svarar för ledningen av miljötillståndsverket och för verksamhetens resultat, så som närmare föreskrivs genom förordning.

Vid miljötillståndsverken kan dessutom finnas miljöråd och föredragande som utnämns till tjänsten för viss tid eller sköter den som bisyssla, om antalet ärenden, ärendenas art eller andra särskilda orsaker kräver det.

Ett miljöråd eller en föredragande som ger sitt samtycke kan för viss tid förordnas att sköta motsvarande uppgift vid ett annat miljötillståndsverk, om detta med hänsyn till ärendets omfattning eller av andra särskilda orsaker skall anses motiverat. Beslut om ett sådant förordnande fattas av direktörerna för respektive miljötillståndsverk samt vid behov av miljöministeriet.

Vid miljötillståndsverken kan dessutom finnas andra tjänster och personal i arbetsavtalsförhållande.

4 §

Behörighetsvillkor

Direktören och det miljöråd som är ordförande vid miljötillståndsverkets sammanträde skall ha avlagt juris kandidatexamen och vara förtrogen med uppgifter inom miljötillståndsverkets behörighetsområde. Direktören skall dessutom ha i praktiken visad ledarförmåga och ledarerfarenhet.

Miljötillståndsråden skall ha avlagt högre högskoleexamen och vara förtrogna med uppgifter inom miljötillståndsverkets behörighetsområde.

Föredragandena skall ha avlagt juris kandidatexamen eller annan lämplig högre högskoleexamen.

För ett miljöråd eller en föredragande som utnämns till ett tjänsteförhållande för viss tid

eller att sköta tjänsten som bisyssla gäller samma behörighetsvillkor som för den som utnämns till en tjänst.

5 §

Utnämning

Direktören och det miljöråd som är ordförande vid miljötillståndsverkets sammanträde utnämns av statsrådet vid föredragning från justitieministeriet. Justitieministeriet skall höra miljöministeriet innan ärendet föredras.

Miljöråden utnämns av statsrådet vid föredragning från miljöministeriet. Ett miljöråd som utnämns till ett tjänsteförhållande för viss tid eller att sköta tjänsten som bisyssla utnämns av miljötillståndsverket.

Föredragandena utnämns av miljötillståndsverket.

3 kap.

Handläggning av ärenden

6 §

Sektioner

Ett miljötillståndsverk kan vara uppdelat i sektioner, så som närmare föreskrivs i miljötillståndsverkets arbetsordning.

7 §

Avgörande av ärenden vid sammanträde

Ärenden som hör till miljötillståndsverkets behörighet avgörs på föredragning vid miljötillståndsverkets sammanträde. Även miljöråd kan vara föredragande.

8 §

Beslutförhet

Ett miljötillståndsverk är beslutfört när tre ledamöter är närvarande vid sammanträdet, om inte något annat bestäms i denna lag eller någon annanstans i lag. Majoriteten av ledamöterna vid sammanträdet skall sköta uppdraget som huvudsyssla.

Sammanträdets sammansättning skall vara sådan att den sakkunskap som ärendenas art förutsätter är representerad i fråga om teknik, naturhushållning, vattenhushållning och miljöskydd.

Ordföranden kan fatta beslut i ärenden i vilka prövningen av de framställda yrkandena inte hör till miljötillståndsverkets behörighet eller yrkandena helt har återtagits. Ordföranden kan dessutom besluta att i ett ärende skall höras vittnen, förrättas inspektion eller syn eller vidtas annan motsvarande åtgärd i anslutning till beredningen av ärendet.

9 §

Omröstning

Kan de ledamöter som deltar i beslutsfattandet inte enas om beslutet, skall omröstning förrättas. Vid omröstningen vinner den åsikt som majoriteten av ledamöterna har omfattat. Vid lika röstetal vinner den åsikt som ordföranden har omfattat. Angående omröstningen gäller i övrigt bestämmelserna i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

10 §

Förstärkt sammansättning

Direktören eller sammanträdets ordförande kan bestämma att ett ärende skall handläggas med förstärkt sammansättning, om ärendet till följd av sin art eller av någon annan motiverad orsak förutsätter att den sammansättning som föreskrivs i 8 § 1 mom. kompletteras. Beslutet att ett ärende skall handläggas med förstärkt sammansättning kan fattas innan handläggningen påbörjas eller under handläggningen. I ett beslut om handläggning av ett ärende med förstärkt sammansättning skall samtidigt bestämmas vilka som skall delta i handläggningen.

11 §

Ställföreträdande ledamöter

När det miljöråd som är ordförande vid miljötillståndsverkets sammanträde eller ett annat miljöråd är tillfälligt förhindrat att sköta sina tjänsteåligganden eller har semester, kan miljötillståndsverkets direktör till ställföreträdande ledamot i miljötillståndsverkets sammansättning förordna en föredragande som har för uppdraget förutsatt behörighet.

12 §

Avgörande av övriga ärenden

För andra åtgärder av förberedande natur än de som avses i 8 § 3 mom. svarar föredraganden eller en annan tjänsteman.

Angående avgörande av ärenden som gäller ämbetsverkets förvaltning utfärdas närmare bestämmelser genom förordning.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

13 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

Närmare bestämmelser om handläggningen av ärendena och organiseringen av ett miljötillståndsverks verksamhet meddelas i arbetsordningen, som fastställs av miljötillståndsverkets direktör.

14 §

Ikraftträdande

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i vattenlagen av den 19 maj 1961 (264/1961) 1 kap. 18 a, 20 a—20 c, 21 a, 22, 22 a, 23, 23 a och 23 b §, 10 kap. 2 a §, 3 § och mellanrubriken före 3 §, 4, 5, 5 a, 19 och 20 §, 21 § 2 mom., 22 §, 23 § och mellanrubriken före 23 §, 24, 24 a—24 e, 25—27 och 29—32 §, 11 kap. 1 § 5 mom., 13 kap. 8 §, 14 kap. 5, 5 a och 6—8 §, 15 kap., 16 kap. 10, 13 a, 13 b, 16, 17, 29 och 29 a §, 33 § och mellanrubriken före 33 §, 34—37, 37 a, 38, 39, 39 a, 39 b, 40, 41, 41 a—41 f, 42 och 42 a §, 43 § och mellanrubriken före 43 §, 44—48 §, 49 § och mellanrubriken före 49 §, 50 § och mellanrubriken före 50 §, 51 § och mellanrubriken före 51 §, 19 kap. 10 §, 20 kap. 4, 9 och 10 § samt 21 kap. 10 § 2 mom.,

av dessa lagrum 1 kap. 18 a, 20 b och 20 c § samt 10 kap. 2 a och 24 e § sådana de lyder i lag 1416/1994, 1 kap. 20 a, 22 a och 23 a § samt 10 kap. 24 c § sådana de lyder i lagar 87/1993 och 1347/1995, 1 kap. 21 a § sådan den lyder i lag 471/1995, 1 kap. 22 § och 10 kap. 19 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 467/1987, 1 kap. 23 § sådan den lyder i lag 653/1993, 1 kap. 23 b § samt 10 kap. 5 a och 31 § sådana de lyder i nämnda lag 87/1993, 10 kap. 3—5, 20, 23 och 30 § sådana de lyder i nämnda lag 467/1987, 10 kap. 24 § sådan den lyder i lag 553/1994 och i nämnda lag 1416/1994, 10 kap. 24 a § sådan den lyder i nämnda lagar 467/1987, 553/1994 och 1416/1994, 10 kap. 24 b § sådan den lyder i nämnda lagar 467/1987 och 553/1994, 10 kap. 24 d § och 19 kap. 10 § sådana de lyder i lag 79/1995, 10 kap. 25 § sådan den lyder i nämnda lagar 467/1987 och 1416/1994, 10 kap. 26 § sådan den lyder i lag 629/1991 och i nämnda lag 87/1993, 10 kap. 27 § sådan den lyder i nämnda lagar 467/1987, 553/1994 och 79/1995, 10 kap. 32 § sådan den lyder i nämnda lag 553/1994, 11 kap. 1 § 5 mom. sådant det lyder i lag 739/1994, 13 kap. 8 § och 14 kap. 5 a § sådana de lyder i lag 697/1995, 14 kap. 7 § sådan den lyder i lag 453/1963 samt i nämnda lagar 467/1987 och 653/1993, 14 kap. 8 §, 16 kap. 13 a, 13 b, 33—35, 37, 37 a, 38, 39, 39 a, 39 b, 40, 41, 41 a—41 f, 42, 47 och 48 § sådana de lyder i lag 1015/1993, 15 kap.

jämte ändringar, 16 kap. 10, 36, 45 och 46 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 1015/1993, 16 kap. 16 § sådan den lyder i nämnda lagar 467/1987 och 1015/1993, 16 kap. 29 a § sådan den lyder i lag 590/1996, 16 kap. 42 a § sådan den lyder i nämnda lagar 1015/1993 och 553/1994, 16 kap. 43 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 697/1995, 16 kap. 49—51 § sådana de lyder i nämnda lagar 1015/1993 och 590/1996, 20 kap. 10 § sådan den lyder i lag 1020/1996 samt 21 kap. 10 § 2 mom. sådant det lyder i lag 948/1997,

ändras 1 kap. 9 § 3 mom., 12 § 2—4 mom., 15 §, 15 a § 2 mom., 16 §, 17 § 2 mom., 17 a § 2 mom., 18, 19, 20 och 21 §, 2 kap. 1 § 3 mom., 2 §, 7 § 1 och 3 mom., 12 § 2 och 3 mom., 22 § 2—4 mom., 22 b och 22 c §, 24 § 1 och 3 mom., 25 § 1 och 3 mom., 26 § 1 och 5 mom., 27 § 2 mom., 30 § 2 mom., 31 § 2 mom. och 32 §, 3 kap. 2 § 1 mom., 6 § 2 mom., 7, 11 och 13 § samt 17 § 2 mom., 4 kap. 1 a §, 2 och 3 §, 5 § 2 mom., 6 §, 7 a § 3 mom., 8 a § och 9 § 1 och 3 mom., 5 kap. 9 §, 14 § 2 och 3 mom., 18 § 3 mom., 19 § 2 mom., 29 § 3 mom., 31, 33 och 35 §, 36 § 2 mom., 39 § 1 mom., 41 §, 45 § 3 mom., 48 §, 49 § 1 mom., 53 § 3 mom., 58 §, 59 § 1 mom., 61 § 1 mom., 62 och 64 §, 66 § 1 mom., 67 § 2 och 3 mom., 68 § 1 mom., 76 § 1 och 2 mom., 78 § 1 mom., 85 § 3 mom., 86 § 1 mom., 91 § 2 mom., 92 § 1, 3 och 4 mom., 93 § 3 mom., 96, 99 och 99 a §, 6 kap. 2 och 2 a §, 10 § 1 mom., 11 § 5 mom. och 12 § 2 mom., 7 kap. 2 §, 4 § 2 mom., 8 § 3—5 mom., 9 §, 10 § 3 mom., 11 § 1 mom., 12 § 1 och 2 mom., 13 § 3 och 4 mom., 14 och 15 §, 8 kap. 1 § 1 mom., 3 § 1, 3 och 4 mom., 4 §, 5 § 1 mom., 8 och 10 §, 10 a § 1 och 3 mom., 10 b § 2 och 3 mom., 11 § 2 mom., 13 § 1 mom., 16 § 2 mom., 19 och 20 §, 21 § 4 mom. och 22 §, 9 kap. 2 § 1 mom., 3 § 2 mom., 4 § 1, 2 och 4 mom., 7, 8, 12—14 §, 15 § 2 mom., 16 § 2 mom., 18 § 2 mom., 19 §, 20 § 1 mom., 21 § och 22 § 1 mom., rubriken för 10 kap., 10 kap. 1 § och mellanrubriken före 1 §, 2, 6 och 7 §, 8 § 1 mom., 9 och 10 §, 16 § 1 mom. och 17 §, 11 kap. 2, 3 a, och 8 §, 9 § 2 mom., 10 §, 11 § 2 mom., 12 § 1 och 2 mom., 14 a § 2 mom., 14 b §, 15 § 1 mom., 16, 20 och 21 §, 12 kap. 1—3 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 § 2 mom., 8 § 2—4 mom., 14, 16 och 18—20 §, rubriken för 14 kap. och 14 kap. 1—4 §, rubriken för 16 kap. och 16 kap. 1 §, 1 a § 2 mom., 2, 3, 5—7 och 7 a §, 8 § 2 mom., 9, 11, 11 a och 11 b §, 11 c § 1 mom., 12 § 1 och 2 mom., 13, 14 och 18—22 §, 23 § 1 och 2 mom., 23 a, 24—26 §, 27 § 1 och 3 mom. samt 30—32 §, 17 kap., 18 kap. 1 och 2 §, 3 § 1 och 3 mom., 7 §, 9 a § 2 mom., 10, 11 och 13 §, 19 kap. 5 § och 9 § 2 mom., 20 kap. 2, 3, 5 och 6 §, 8 § 2 mom. och 21 kap. 1—3 och 3 a §, 4 § 2 mom., 6—8 §, 8 a § 1 mom., 9 och 11—13 §,

av dessa lagrum 1 kap. 12 § 4 mom. och 20 §, 4 kap. 7 a § 3 mom., 5 kap. 85 § 3 mom. och 86 § 1 mom. samt 9 kap. 22 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 653/1993, 1 kap. 15 § samt 10 kap. 2 och 7 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 467/1987, 1 kap. 15 a § 2 mom. och 17 a § 2 mom. samt 6 kap. 2 a § sådana de lyder i lag 1105/1996, 1 kap. 17 § 2 mom., 2 kap. 1 § 3 mom., 4 kap. 5 § 2 mom. och 9 § 1 mom., 8 kap. 10 a § 1 och 3 mom. samt 11 kap. 20 § sådana de lyder i nämnda lag 629/1991, 1 kap. 18 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 467/1987 och 1105/1996, 1 kap. 19 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 467/1987 och 1416/1994, 1 kap. 21 § och 7 kap. 13 § 4 mom. sådana de lyder i nämnda lag 453/1963, 2 kap. 12 § 2 och 3 mom., 22 § 2—4 mom., 22 b och 22 c §, 26 § 5 mom. och 27 § 2 mom., 6 kap. 11 § 5 mom., 8 kap. 10 b § 3 mom., 11 kap. 14 a § 2 mom., 14 b och 21 §, 16 kap. 5, 6 och 11 b §, 11 c § 1 mom., 18 och 30 § samt 18 kap. 9 a § 2 mom., 10, 11 och 13 § sådana de lyder i nämnda lag 553/1994, 2 kap. 26 § 1 mom. sådant det lyder i lagar 606/1982 och 750/1996, 3 kap. 13 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 653/1993, 4 kap. 1 a, 3 och 8 a §, 6 kap. 12 § 2 mom., 9 kap. 15 § 2 mom. och 18 § 2 mom., 16 kap. 7 a §, 20 kap. 5 § samt 21 kap. 3 a § sådana de lyder i lag 646/1992, 4 kap. 2 § och 10 kap. 6 § sådana de lyder i nämnda lagar 467/1987 och 646/1992, 4 kap. 6 § sådan den lyder i nämnda lag 1416/1994, 5 kap. 18 § 3 mom., 19 § 2 mom., 35 §, 36 § 2 mom., 41 § och 78 § 1 mom. sådana de lyder i lag 649/1976, 5 kap. 49 § 1 mom., 59 § 1 mom. och 62 §, 16 kap. 22 § samt 18 kap. 7 § sådana de lyder i lag 236/1989, 5 kap. 91 § 2 mom., 8 kap. 10 b § 2 mom., 12 kap. 16 och 20 §, 19 kap. 9 § 2 mom., 20 kap. 8 § 2 mom. samt 21 kap. 12 § sådana de lyder i nämnda lag 79/1995, 5 kap. 99 § sådan den lyder i nämnda lagar 649/1976 och 1347/1995, 5 kap. 99 a §, 7 kap. 11 § 1 mom. och 13 § 3 mom. samt 21 kap. 8 a § 1 mom. sådant det

lyder i nämnda lag 1347/1995, 6 kap. 2 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 629/1991, 7 kap. 8 § 3—5 mom., 10 kap. 16 § 1 mom. och 12 kap. 8 § 2—4 mom. sådana de lyder i lag 1278/1996, 8 kap. 1 § 1 mom., 16 kap. 11 § och 23 § 2 mom. sådana de lyder i nämnda lag 467/1987, 9 kap. 7 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1347/1995, 9 kap. 8 § sådan den lyder i nämnda lag 750/1996, 9 kap. 16 § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 87/1993, 11 kap. 2 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 739/1994, 11 kap. 3 a § och 14 kap. 1 § sådana de lyder i nämnda lag 739/1994, 11 kap. 8 § sådan den lyder i nämnda lagar 467/1987 och 553/1994, 11 kap. 15 § 1 mom. sådant det lyder i lag 795/1996, 12 kap. 19 § sådan den lyder i nämnda lagar 453/1963 och 79/1995 samt i lag 605/1982, 16 kap. 1 och 7 § sådana de lyder delvis ändrade i nämnda lag 553/1994, 16 kap. 1 a § 2 mom. och 23 a § sådana de lyder i lag 470/1994, 16 kap. 2 och 3 §, 27 § 1 och 3 mom. samt 21 kap. 6 § sådana de lyder i nämnda lag 1015/1993, 16 kap. 11 a § sådan den lyder i nämnda lagar 553/1994 och 79/1995, 16 kap. 13 § sådan den lyder i nämnda lagar 1015/1993 och 590/1996, 16 kap. 14 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 308/1990, 16 kap. 20 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 308/1990 och 1015/1993, 16 kap. 21 § sådan den lyder i nämnda lagar 467/1987 och 308/1990, 16 kap. 24 § sådan den lyder i nämnda lagar 453/1963, 467/1987, 553/1994 och 79/1995, 16 kap. 25 § sådan den lyder i nämnda lagar 1015/1993 och 79/1995, 16 kap. 32 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 427/1970 och i nämnda lag 553/1994, 17 kap. jämte ändringar, 18 kap. 1 § sådan den lyder i nämnda lagar 467/1987 och 79/1995, 18 kap. 2 § och 3 § 1 och 3 mom. sådana de lyder i nämnda lag 308/1990, 19 kap. 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 948/1997, 20 kap. 2 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1020/1996, 20 kap. 6 § sådan den lyder i nämnda lagar 646/1992 och 1015/1993, 21 kap. 1 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 79/1995, 21 kap. 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 414/1984 och i nämnda lag 629/1991, 21 kap. 4 § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 414/1984, 21 kap. 7 § sådan den lyder i lag 468/1987, 21 kap. 8 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 467/1987 och 1347/1995, 21 kap. 9 § sådan den lyder i lag 705/1993 och i nämnda lag 1015/1993, 21 kap. 11 § sådan den lyder i nämnda lagar 468/1987, 553/1994 och 79/1995 samt 21 kap. 13 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1416/1994, samt

fogas till 2 kap. en ny 1 a §, till 10 kap. en ny mellanrubrik före 6 §, till 12 kap. en ny 11 § i stället för den 11 § som upphävts genom nämnda lag 467/1987 samt till 21 kap. nya 2 a, 3 b och 4 a §, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

9 §

— — — — — — — — — — — — — — — —

Den som med legorätt eller annan därmed jämförlig grund besitter ett visst område, är i frågor som gäller dikning och avledande av avloppsvatten berättigad att i stället för ägaren beträffande området besluta om åtgärder som inte förutsätter tillstånd av miljötillståndsverket eller medför betalningsskyldighet eller rätt till ersättning efter att det rättsförhållande har upphört som besittningen grundar sig på.

— — — — — — — — — — — — — — — —

12 §

— — — — — — — — — — — — — — — —

Kungsådran är en tredjedel av vattendragets bredd vid medelvattenstånd, dock så att om samfärdsel eller flottning allmänt idkas i vattendraget, är kungsådrans bredd minst sju meter. Miljötillståndsverket kan, om viktiga skäl kräver det, på ansökan bestämma att kungsådran skall ha större eller mindre bredd eller också vara belägen någon annanstans än vad som sägs ovan.

Om inte något annat följer av bestämmelserna i denna lag, vad som särskilt är föreskrivet eller av tillstånd som miljötillståndsverket beviljat, får kungsådran inte genom byggande stängas eller inskränkas eller i kungsådran sättas anordning eller annat ens tillfälligt hinder som försvårar användningen av kungsådran.

Frågan om kungsådrans läge och bredd kan genom ansökan föras till miljötillståndsverket för behandling.

15 §

Om inte något annat följer av vad som föreskrivs nedan eller av tillstånd som med-

delas med stöd därav, får vatten inte ledas från vattendrag eller annan sådan åtgärd i vattendrag eller på marken vidtas att därav eller såsom följd därav i vattendragets läge, djup, vattenstånd, vattenlopp eller vattenmiljön i övrigt kan orsakas förändring som

1) åstadkommer skada eller men på annans vattenområde, fiske, mark, byggnad eller egendom av annat slag,

2) medför fara för översvämning, allmän vattenbrist eller skadlig förändring av vattennaturen och dess funktion,

3) betydligt minskar naturskönheten, trivseln i omgivningen, kulturvärdena eller vattendragets användbarhet för vattenförsörjning eller dess lämplighet för rekreationsändamål,

4) försämrar vattendragets reningsförmåga, ändrar kungsådran eller försvårar användningen av allmän far- eller flottled,

5) medför fara för hälsan, eller som

6) på annat därmed jämförligt sätt kränker allmänt intresse (*förbud mot ändring av vattendrag*).

Vad som ovan i 1 mom. föreskrivs om åtgärder gäller i tillämpliga delar också användning av anläggning eller anordning.

Förbudet i 1 mom. gäller också åtgärder som kan förorsaka sådan förändring av vattnets eller bottnens beskaffenhet i vattendrag som kan ha en i momentet nämnd följd, om det inte är fråga om förorening som avses i 3 § 1 mom. 1 punkten miljöskyddslagen (/) eller förorening som förorsakas på det sätt som avses i 19 § 1 detta kapitel.

Förbudet i 1 mom. gäller dock inte åtgärder som kan förorsaka skada eller men endast för en enskild, om denne har samtyckt till åtgärden.

15 a §

— — — — — — — — — — — — — — —

Miljötillståndsverket kan i enskilda fall på ansökan bevilja undantag från förbudet i 1 mom., om målen för skyddet av de vattendrag som avses i momentet inte avsevärt äventyras. Om ett företag för vilket tillstånd enligt denna lag har sökts skulle ha sådana följder som avses i 1 mom., skall frågan om beviljande av undantag prövas på tjänstens vägnar i samband med tillståndsärendet. Beträffande undantag gäller i övrigt i tilllämpliga delar vad som föreskrivs om tillstånd av miljötillståndsverket.

16 §

Såsom ändring av vattendrag enligt 15 § i detta kapitel betraktas inte att vatten i en omfattning som motsvarar ett rimligt behov tas från vattendrag för att användas för ägarens eller en delägares hem- och boskapshushållning eller bevattning av kökträdgård (*hushållsvatten*). Om vattnet i ett vattendrag inte förslår för alla som behöver hushållsvatten, skall den kommunala miljövårdsmyndigheten på begäran av vattenområdets ägare, om denne lider skada till följd av att vatten tas, meddela behövliga föreskrifter om begränsning av vattenförbrukningen från vattenområdet. Om förhållandena förändras kan också föreskrifterna ändras.

17 §

— — — — — — — — — — — — — — —

En i 1 mom. nämnd bädd eller vattnets lopp i den får inte ändras så att någon annans mark vållas skada till följd av detta. Miljötillståndsverket kan dock ge tillstånd till byggandet, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs om byggande i vattendrag.

— — — — — — — — — — — — — — —

17 a §

— — — — — — — — — — — — — — —

Miljötillståndsverket kan i enskilda fall på ansökan bevilja undantag från förbudet i 1 mom., om målen för skyddet av de bäddar och källor som avses i momentet inte avsevärt äventyras. Om ett företag för vilket tillstånd enligt denna lag har sökts har sådana följder som avses i 1 mom., skall frågan om beviljande av undantag prövas på tjänstens vägnar i samband med tillståndsärendet. Beträffande undantag gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som föreskrivs om tillstånd av miljötillståndsverket.

18 §

Utan miljötillståndsverkets tillstånd får ingen ta grundvatten eller vidta åtgärder för att ta grundvatten på ett sådant sätt att detta, till följd av att grundvattnets kvalitet eller mängd förändras, leder till att en inrättning som tar grundvatten därför får svårare att erhålla vatten, att en viktig eller annan för vattenanskaffning lämplig grundvattenförekomst blir väsentligt mindre riklig än tidigare eller att möjligheterna att utnyttja den annars försämras eller att det på någon annans fastighet blir svårare att få hushållsvat-

ten (*förbud mot grundvattensändring*). Förbudet gäller också tagande av marksubstanser och andra åtgärder, om dessa uppenbarligen kan få ovan nämnda följder.

Om tagande av grundvatten eller någon annan åtgärd som avses i 1 mom. kan förorsaka sådana följder i vattendraget som nämns i 15 § i detta kapitel, skall åtgärden till denna del anses utgöra en sådan ändring av vattendrag som anges i nämnda paragraf. Skulle åtgärden medföra följder som avses i 15 a eller 17 a § i detta kapitel, gäller dessutom vad som föreskrivs i nämnda paragrafer.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller dock inte när någon i obetydlig omfattning tar grundvatten till hushållsvatten eller för detta ändamål anlägger brunn.

Om förhindrande av att grundvatten förorenas genom utsläpp bestäms i miljöskyddslagen.

19 §

Utöver vad som föreskrivs i 12—15 § i detta kapitel behövs tillstånd för muddring av vattendrag enligt 30 § i detta kapitel, placering av muddermassa i ett vattenområde enligt 4 kap. 6 §, avlägsnande eller ändring av anordningar och anläggningar som utförts för flottning enligt 5 kap. 30 §, flottning av obarkat virke enligt 5 kap. 96 §, dikning enligt 6 kap. 2 § samt ledande av pumpat vatten från invallningsområde i vattendrag enligt 7 kap. 1 § eller för någon annan därmed jämförbar åtgärd, också när åtgärden kan medföra sådan förorening av vattenområde som avses i 3 § 1 mom. 1 punkten miljöskyddslagen. Miljötillstånd behövs härvid inte.

Om förhindrande av att vatten förorenas gäller i övrigt miljöskyddslagen.

20 §

Om viktiga skäl kräver det kan miljötillståndsverket, om inte något annat följer av 12—15 § i detta kapitel, på ansökan ge en myndighet eller den som har rätt att från vattendrag ta vatten för att användas såsom vätska tillstånd att också på annans vattenområde i vattendraget sätta ut ämnen som närmare anges i tillståndet eller vidta andra åtgärder för att förbättra vattendragets tillstånd eller vattnets bruksegenskaper eller för att undersöka vattendraget. Om åtgärden kan medföra förorening som avses i 3 § 1 mom. 1 punkten miljöskyddslagen, gäller till denna del nämnda lag.

21 §

Om ett företag omfattar åtgärder som kräver tillstånd såväl enligt denna lag som miljöskyddslagen, behandlas tillståndsärendena tillsammans så som föreskrivs i 16 kap. 2 § denna lag och 39 § miljöskyddslagen.

2 kap.

Allmänna stadganden om byggande i vattendrag

1 §

— — — — — — — — — — — — — —

På byggande som avser tagande i bruk av vattenkraft, inrättande av farled, utbyggande av vattendrag för flottning, dikning, vattenstånds- eller vattenreglering, avledande av vatten för användning som vätska samt avledande av avloppsvatten, tillämpas detta kapitel till den del som framgår av respektive kapitel.

1 a §

Vid handläggning av tillståndsärenden som avses i 1 kap. 19 § 1 mom. skall dessutom i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs i 41—44, 46, 55, 57 och 58 § miljöskyddslagen.

2 §

Om byggande i vattendrag eller användning av en anläggning kan förorsaka i 1 kap. 12—15 § avsedda förändringar eller följder, förutsätter byggandet tillstånd av miljötillståndsverket. Ett sådant tillstånd krävs också vid sådana avvikelser från ett tidigare beviljat tillstånd som påverkar vattenförhållandena.

Oberoende av de följder som byggandet har skall tillstånd alltid sökas för uppförande av en bro eller transportanordning över en allmän far- eller flottled samt för anläggande av en vatten-, avlopps- eller kraftledning eller annan ledning eller tunnel under en sådan led.

För ombyggnad av anläggning som utförts enligt ett tillstånd som har meddelats med stöd av denna lag behövs inte nytt tillstånd, om arbetet utförs med iakttagande av tidigare föreskrifter och påbörjas inom två år efter det att den tidigare anläggningen avlägsna-

des eller användningen upphörde. Om byggnadsarbetet inte slutförs inom fem år, skall dock nytt tillstånd inhämtas för anläggningen.

Ändras genom åtgärden med stöd av avtal eller samtycke ett markområde permanent till vattenområde och krävs inte tillstånd enligt de grunder som föreskrivs i denna paragraf, skall för åtgärden dock inhämtas tillstånd enligt detta kapitel.

7 §

Om den som bygger i ett vattendrag behöver ett område som tillhör någon annan såsom grund för anordning, byggnad, anläggning eller ny bädd, jämte områden som användningen av dessa nödvändigt kräver eller såsom område för uppläggning av jord som avlägsnas, eller såsom område som försatt under vatten enligt 1 kap. 6 § blir vattenområde eller som behövs för anordning eller anläggning som byggs för att skydda allmänt eller enskilt intresse, kan miljötillståndsverket i samband med att tillståndet söks eller också annars på anhållan bevilja anläggaren rätt till området med de byggnader och andra anläggningar som eventuellt finns där. En sådan rätt kan beviljas endast om förutsättningar för byggande enligt 6 § 2 mom. i detta kapitel föreligger och dessutom den största delen av det område som behövs för ovan nämnda ändamål tillhör sökanden antingen med stöd av äganderätt eller bestående nyttjanderätt. Om området ägs genom samägandeförhållande och sökanden är en av ägarna, kan tillstånd beviljas endast förutsatt att det område som behövs för åtgärden inte är nämnvärt större än det område som motsvarar sökandens andel i det samägda området.

— — — — — — — — — — — — — — —

Med stöd av en rätt som beviljats enligt 1 eller 2 mom. får området nyttjas endast för det ändamål för vilket rätten beviljats. Nyttjanderätten är bestående, om inte miljötillståndsverket av särskilda skäl har förordnat att den endast skall gälla en viss tid.

12 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Det byggnadsarbete som beslutet gäller skall inledas inom en tid som miljötillståndsverket bestämmer och som kan vara högst fyra år från den dag då beslutet vann laga kraft. Om så inte sker anses tillståndet ha förfallit. På ansökan som skall göras innan den utsatta tiden har gått ut kan miljötillståndsverket av särskilda skäl förlänga tiden med högst tre år.

Miljötillståndsverket och den tillsynsmyndighet som bestäms i 21 kap. skall enligt 16 kap. 30 § 1 mom. inom den tid som miljötillståndsverket bestämmer underrättas om att ett byggnadsarbete har slutförts och att en anläggning har tagits i bruk.

22 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Om en plan för skyddande av fiskfaunan har gjorts upp för vattendraget och fiskerihushållningsmyndigheten har godkänt planen, skall miljötillståndsverket enligt behov beakta denna när det fattar beslut om fiskerivårdsskyldighet. Detsamma gäller en plan för nyttjande och vård av ett fiskeområde enligt lagen om fiske (286/1982).

Om åtgärder som avses i 1 mom. för anläggaren skulle medföra kostnader som vore oskäliga i förhållande till den nytta som kan vinnas genom dem eller om det av någon annan orsak inte är ändamålsenligt att påföra någon fiskevårdsskyldighet, skall anläggaren i stället för fiskevårdsskyldigheten eller en del av den förpliktas att betala en avgift (*fiskerihushållningsavgift*) som motsvarar de skäliga kostnaderna för den på detta sätt ersatta skyldigheten till fiskerihushållningsmyndigheten, som skall använda avgiften för åtgärder enligt 1 mom. inom det vattenområde där ovan nämnda åtgärd har skadliga verkningar. Miljötillståndsverket kan vid behov utfärda föreskrifter om hur mottagaren skall använda avgiften.

Om förhållandena har förändrats väsentligt, kan miljötillståndsverket på ansökan ändra vad som bestämts om fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift. En skyldighet som har visat sig vara oändamålsenlig med tanke på fiskerihushållningen kan också justeras, om det fiskeriekonomiska resultatet av skyldigheten kan förbättras utan att kostnaderna för att fullgöra den anmärkningsvärt ökar.

22 b §

Om någon har påförts en årlig fiskerihushållningsavgift och den kostnadsnivå som avgiften har baserat sig på har förändrats, skall fiskerihushållningsmyndigheten bära upp avgiften justerad enligt stegringen i kostnadsnivån, också om den inte har ändrats så som anges i 22 § 4 mom. i detta ka-

pitel. Justeringen görs i fulla tio procent och annars enligt de grunder som miljötillståndsverket bestämmer. Vid oenighet om justeringen kan ärendet på ansökan hänskjutas till miljötillståndsverket.

Fiskerihushållningsmyndigheten skall utan dröjsmål till den betalningsskyldige återbära den del av fiskerihushållningsavgiften som har burits upp enligt ett sådant beslut av myndigheten som nämns i 1 mom. och som överstiger den avgift som senare har påförts genom miljötillståndsverkets beslut.

22 c §

Bestämmelserna i 22 § 4 mom. och 22 b § i detta kapitel gäller också vad som på motsvarande sätt har föreskrivits med stöd av bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft. Ett första beslut om justering av en avgift enligt 22 b § skall dock fattas av miljötillståndsverket på ansökan. Justering kan ske under förutsättning att justeringen anses behövlig med hänsyn till allmänt intresse eller viktigt enskilt intresse. Miljötillståndsverket skall i sitt beslut beakta hur lång tid som har förflutit sedan avgiften påfördes samt till övriga synpunkter som påverkar saken.

24 §

Om byggande i vattendrag medför att allmän eller enskild väg, järnväg eller annan rälsbana eller därför byggd bro, trumma eller vall måste ändras eller en ny sådan anläggning uppföras, skall anläggaren utföra och bekosta arbetet. Har inte vederbörande samtyckt till åtgärden, skall miljötillståndsverket på ansökan bestämma om utförandet av åtgärden.

— — — — — — — — — — — — — —

Om vägen, järnvägen eller rälsbanan underhålls av en statlig eller kommunal myndighet, har myndigheten rätt att utföra arbetet och få behövliga kostnader ersatta av anläggaren. Motsvarande rätt kan miljötillståndsverket också annars på ansökan bevilja väghållaren eller järnvägens eller rälsbanans ägare, om trafiksäkerheten eller andra särskilda skäl kräver det.

25 §

I ett beslut som miljötillståndsverket med stöd av 24 § i detta kapitel meddelar om byggande av en bro eller trumma skall också tas in föreskrifter om underhåll och ombyggnad av bron eller trumman. Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 mom. i nämnda paragraf kan ägaren eller anläggaren också förpliktas att underhålla bron eller trumman.

— — — — — — — — — — — — — —

Ett beslut som avses i denna paragraf kan miljötillståndsverket på ansökan ändra, om förhållandena förändras väsentligt.

26 §

Miljötillståndsverket kan i sitt tillståndsbeslut ge sökanden rätt att redan innan beslutet vunnit laga kraft inleda arbeten för att genomföra företaget samt vidta åtgärder som är nödvändiga för utförande av arbetet (*tillstånd att inleda arbeten*). Sådant tillstånd kan beviljas om

1) ett skyndsamt inledande av arbetena måste anses viktigt för påbörjande eller förberedelse av ett arbete som ingår i den långsiktiga byggnadsplan som ligger till grund för ansökan,

2) uppskov med inledandet av arbetena skulle orsaka sökanden betydande skada och arbetet kan inledas utan att övriga former för utnyttjande av vatten eller naturen eller dess funktion orsakas avsevärt varaktigt men, om tillstånd förvägras eller tillståndsvillkoren ändras till följd av ändringssökande, eller om

3) det är fråga om ett företag för vilket miljötillståndsverket har beviljat tillstånd enligt 6 § 1 eller 3 mom. i detta kapitel och som inte nämnvärt inverkar på vattenförhållandena.

— — — — — — — — — — — — — —

Miljötillståndsverket skall bestämma om de ersättningar som fastställs i tillståndsbeslutet eller en del av dessa skall betalas innan de arbeten som avses i tillståndet att inleda arbeten inleds. Ersättningen får lyftas mot godtagbar säkerhet. I ett sådant beslut av miljötillståndsverket som avses i detta moment får ändring inte sökas.

— — — — — — — — — — — — — —

27 §

— — — — — — — — — — — — — —

Den som har lidit förlust av förmån skall hos miljötillståndsverket ansöka om att ägaren skall förpliktas att betala ersättning eller vidta åtgärder som avses ovan. Om inte en längre tid har bestämts i det beslut där tillstånd till byggandet beviljades, skall ärendet väckas inom tio år efter att en anmälan om slutförande gjordes enligt 12 § 3 mom. i detta kapitel eller efter att byggnadsarbetet

hade slutförts, om detta inte har skett före anmälan. Utan hinder av denna tid kan ersättning dock sökas för skador som har orsakats av att anläggningen har rasat eller av någon annan oförutsedd anledning.

— — — — — — — — — — — — — —

30 §

— — — — — — — — — — — — — —

Miljötillståndsverket kan på ansökan av anläggningens ägare eller den som lider men av att anläggningen används samt på ansökan av vederbörande myndighet meddela förtydligande föreskrifter om hur anläggningen skall användas, dock så att nyttan av denna inte nämnvärt minskas genom föreskrifterna.

31 §

— — — — — — — — — — — — — —

Anläggningar som inverkar på vattenståndet eller vattnets lopp får inte avlägsnas utan tillstånd av miljötillståndsverket. Tillstånd att avlägsna anläggningen får inte beviljas om detta skulle förorsaka en sådan i 5 § i detta kapitel nämnd skadlig påföljd som inte kan förebyggas genom åtgärder i samband med att anläggningen avlägsnas.

— — — — — — — — — — — — — —

32 §

Om ägaren vill avlägsna en anläggning som någon annan med stöd av 9 § i detta kapitel har fått tillstånd att använda och som denne fortfarande behöver, kan miljötillståndsverket på ansökan bevilja den sistnämnda rätt att inlösa denna. Miljötillståndsverket skall fastställa inlösningspriset enligt anläggningens dåvarande värde, med beaktande av vad som enligt 13 § i detta kapitel möjligen redan har betalts av anläggningskostnaderna till ägaren samt det men som möjligen förorsakas av att anläggningen bibehålls på någon annans område.

3 kap.

Tillgodogörande av vattenkraft

2 §

För byggande av kraftverk skall tillstånd sökas hos miljötillståndsverket. Detsamma gäller ändring av en tidigare byggd inrättning och därtill hörande anläggningar eller ändring av deras användning när tillstånd enligt 2 kap. 2 § 1 mom. skall sökas för avvikelse från bestämmelserna i ett tidigare beviljat tillstånd.

— — — — — — — — — — — — — —

6 §

— — — — — — — — — — — — — —

En nyttjanderätt till vattenkraft som för viss tid eller varaktigt upplåtits åt någon annan kan inskrivas enligt 14 kap. jordabalken (540/1995).

7 §

Om inte ägaren på tidigare villkor eller nya villkor som kan anses skäliga vill förnya ett under denna lags giltighetstid slutet avtal, genom vilket ett vattenområde har upplåtits på lega för tillgodogörande av vattenkraft eller genom vilket nyttjanderätt på viss tid har upplåtits enligt 6 § i detta kapitel, får innehavaren av lego- eller nyttjanderätten yrka att ägaren, till ett pris som bestäms enligt skäligt värde, av honom skall lösa in de byggnader och övriga anläggningar jämte maskiner och anordningar som har uppförts i vattendraget och på dess strand för utnyttjande av lego- eller nyttjanderätten. Ett inlösningsyrkande skall väckas genom ansökan till miljötillståndsverket senast inom sex månader efter att lego- eller nyttjanderätten upphörde att gälla.

11 §

I avsikt att inbjuda till deltagande i byggandet av ett kraftverk skall förslagsställaren anhålla att miljötillståndsverket genom offentlig kungörelse uppmanar dem som enligt 9 § i detta kapitel har rätt att delta i företaget och är villiga att göra det att senast den dag som meddelas i kungörelsen skriftligen anmäla till miljötillståndsverket att de vill delta i företaget samt framlägga utredning om sin rätt att delta i företaget. Till ansökan om kungörelse skall bifogas en plan för företaget, en utredning av vilken framgår vem den vattenkraft som skall tas i bruk tillhör samt ett kostnadsförslag för företaget med uppgift om vilken del av kostnaderna som är avsedd att finansieras av dem som deltar i företaget. Dessa handlingar skall under kungörelsetiden vara tillgängliga för vederbörande i miljötillståndsverkets tjänsterum eller på något annat i kungörelsen angivet ställe. Förslagsställaren skall också utan dröjsmål efter att kungörelsen utfärdats i rekommenderat brev eller på annat sätt bevisligen till-

ställa övriga delägare i den vattenkraft som skall tas i bruk en kopia av kungörelsen, dock inte de delägare vilkas andelar uppenbarligen är mindre än en hundradedel av vattenkraften.

Visar en utredning som framlagts i samband med anhållan om kungörelse att lagliga förutsättningar för byggande uppenbarligen saknas, skall miljötillståndsverket inte bifalla en anhållan om kungörelse.

En delägare i vattenkraften som på ovan nämnt sätt har delgivits meddelande om företaget, men som inte till miljötillståndsverket har anmält att han deltar, har förlorat sin rätt att delta i företaget. Detsamma gäller den som har anmält sitt deltagande i företaget men som inte inom sextio dagar efter bevisligen mottagen uppmaning har undertecknat bolagsavtalet och därtill fogad bolagsordning eller, om han inte anser sig kunna godkänna bolagsavtalet, genom ansökan till miljötillståndsverket har anhållit om åtgärder som nämns i 13 § 2 mom. i detta kapitel.

Tillstånd till företaget skall, om inte miljötillståndsverket på ansökan beviljat längre tid, sökas inom ett år efter utgången av den i kungörelsen meddelade tiden. Om inte så sker anses ansökan ha förfallit. Ansökan skall göras i det aktiebolags namn som skall bildas enligt 10 § i detta kapitel, om ingen överenskommelse om någon annan verksamhetsform har gjorts. Sökanden skall i samband med tillståndsansökan framlägga utredning om att inbjudan till deltagande har delgivits på ovan nämnt sätt.

13 §

Om sakägarna blir oense om rätten till vattenkraften eller tillämpningen av ovan nämnda bestämmelser om deltagande i byggnadsföretaget, skall miljötillståndsverket, om det inte kan avgöra frågan såsom en prejudiciell fråga i samband med handläggningen av ansökan, besluta anvisa sakägarna att inom utsatt tid väcka talan i ärendet vid tingsrätt. Miljötillståndsverkets beslut hindrar dock inte fortsatt handläggning av ansökan och avgörande av tillståndsärendet, om inte miljötillståndsverket anser att det föreligger vägande skäl att skjuta upp handläggningen tills tvisten är avgjord. Ärendet behandlas av den tingsrätt inom vars domkrets merparten av vattenkraften är belägen.

Om oenigheten gäller bolagsavtalet eller upprättandet av bolagsordningen för ett aktiebolag som avses i 10 § i detta kapitel, har de som deltar i företaget rätt att hos tingsrätten anhålla att två skiljemän och en ordförande för dem skall utses för att avgöra de frågor i vilka sakägarna är oense, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs i lagen om skiljeförfarande (967/1992).

17 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Den som styrker sin rätt till vattenkraft som har tagits i bruk för ett i 1 mom. avsett kraftverk, kan genom ansökan begära att miljötillståndsverket skall utsätta en tid inom vilken kraftverkets ägare skall inleda ett förfarande som avses i 9 § i detta kapitel. Angående behandlingen av ärendet gäller i tillämpliga delar vad som i 21 kap. föreskrivs om förvaltningstvångsärenden.

4 kap.

Farleder och andra områden för samfärdsel i vatten

1 a §

Miljötillståndsverket kan på ansökan av sjöfartsverket bestämma att en sådan del av ett vattendrag som det är nödvändigt att hålla öppen för allmän fartygs- eller båttrafik skall vara offentlig farled. En offentlig farled kan också inrättas i ett vattendrag med kungsådra.

2 §

Miljötillståndsverket kan på ansökan för allmän lokal farled förklara en del av ett vattendrag som inte hör till en offentlig farled, men som det är nödvändigt att hålla öppen för allmän fartygs- eller båttrafik, inberäknat trafik med fritidsbåtar. Förordnande om allmän lokal farled kan även meddelas i fråga om vattendrag som har kungsådra.

3 §

Innan miljötillståndsverket i enlighet med 1 a eller 2 § i detta kapitel inrättar en allmän farled, skall den förvissa sig om att den del av vattendraget som det är fråga om skäligen uppfyller de krav som med beaktande av samfärdseln i vattendraget kan ställas på en allmän farled.

I miljötillståndsverkets beslut skall den allmänna farledens läge anges. Om läget i

något avseende bestäms så att det avviker från ansökan, skall sökanden ges tillfälle att avge bemötande innan beslutet fattas.

I ett beslut genom vilket farleden bestäms skall också ingå bestämmelser om åtgärder som avses i 4 och 6 § i detta kapitel, om dessa med beaktande av 1 mom. behövs för iståndsättning av farleden. Miljötillståndsverket kan dock med beaktande av ärendets omfattning eller av någon annan orsak meddela ett särskilt beslut om farleden innan den beslutar om ovan nämnda åtgärder. Miljötillståndsverket bestämmer när en allmän lokal farled efter att de nödvändiga arbetena har utförts får tas i bruk. Sjöfartsverket beslutar om ibruktagande av en offentlig farled.

Om inrättande av säkerhetsanordningar i en allmän farled eller på stranden av en sådan gäller förutom bestämmelserna i detta kapitel dessutom vad som särskilt föreskrivs om säkerhetsanordningar inom sjöfarten.

En allmän farled skall införas i det vattenbeslutsregister som nämns i 12 kap. 11 § och i miljötillståndsverkets karta samt på sjöfartsverkets sjökort.

5 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Har ett avtal som nämns i 1 mom. inte ingåtts eller har förhandlingar om ett avtal inte förts, skall staten eller den som sätter i stånd en allmän farled ansöka om tillstånd av miljötillståndsverket att placera ut säkerhetsanordningen i vattendraget eller på dess strand. På företaget tillämpas i övrigt vad 2 kap. föreskriver om byggande i vattendrag. Tillstånd får dock inte utan tvingande behov meddelas för placering av en anordning på en tomt, på en byggnadsplats, i en trädgård, på en upplagsplats, på en badstrand eller på något annat område som tagits i särskilt bruk. Det får inte bestämmas att ett ansökningsärende som avses i detta moment skall handläggas vid en syneförrättning.

— — — — — — — — — — — — — — —

6 §

För placering av jord som har avlägsnats från farled och annat från bottnen av en farled upphämtat fast ämne (*muddermassa*) i ett vattenområde skall utverkas tillstånd av miljötillståndsverket, om åtgärden kan orsaka i 1 kap. 12—15 eller 19 § avsedda följder och oavsett följderna, om placeringen sker inom Finlands terriorialvatten i syfte att bli kvitt dessa ämnen och om det inte är fråga om obetydliga mängder muddermassa. Genom statsrådsförordning meddelas närmare allmänna föreskrifter om deponering av muddermassa och om förutsättningarna för detta inom Finlands territorialvatten. I fråga om en åtgärd som kräver tillstånd och om beviljande av tillstånd gäller i övrigt i tillämpliga delar 2 kap. I 2 kap. 7 § avsedd rätt till området krävs dock inte, om inte åtgärden leder till att ett vattenområde blir markområde. Genom miljöministeriets förordning kan närmare bestämmelser meddelas om bedömningsgrunder och gränsvärden för skadliga ämnen i muddermassa.

Om tillstånd av miljötillståndsverket enligt 1 mom. inte krävs, får muddermassa deponeras inom en annan ägares vattenområde utan hans medgivande.

Utan markägarens samtycke får muddermassa inte läggas upp på en odling eller på ett område som avses i 5 § 2 mom. i detta kapitel och som tagits i särskilt bruk. Inte heller får muddermassa utan markägarens samtycke läggas upp på något annat markområde, om det inte är fråga om en obetydlig mängd eller miljötillståndsverket har meddelat tillstånd därtill.

7 a §

— — — — — — — — — — — — — — —

Om ett ärende i denna paragraf skall behandlas av miljötillståndsverket, skall sökanden ge verket en tillräcklig utredning om behovet av den rättighet eller åtgärd som ansökan gäller.

8 a §

Om användningen av en farled som inrättas enligt 3 § i detta kapitel på förhand kan antas förorsaka skada, men eller annan förlust av förmån som skall ersättas enligt 8 § i detta kapitel, skall den som underhåller farleden i beslutet om inrättandet av farleden förpliktas att betala ersättning för detta. Miljötillståndsverket kan också besluta att ersättningsbestämmelserna skall justeras separat vid en tidpunkt som bestäms i beslutet. Om skada, men eller annan förlust av förmån som kan uppskattas inte kommer att orsakas, kan miljötillståndsverket ålägga sökanden att inom en viss tid väcka ett ansökningsärende om fastställande av ersättningarna. Miljötillståndsverkets åläggande hindrar inte den skadelidande att särskilt

söka ersättning enligt 11 kap. 8 § 3 mom. av den som underhåller farleden.

9 §

För användning av en farled i ett vattendrag får inte uppbäras ersättning, om inte miljötillståndsverket, i fråga om en enskild farled, eller trafikministeriet, i fråga om en allmän lokal farled vars iståndsättning medför avsevärda kostnader, på ansökan har beviljat iståndsättaren rätt att av dem som använder farleden uppbära en avgift för ersättande av iståndsättningskostnaderna. I det beslut genom vilket rätten beviljas skall bestämmas avgiftens storlek, de grunder på vilka avgiften uppbärs samt tiden för vilken rätten beviljas.

— — — — — — — — — — — — — —

Ägaren eller den vars rätt eller fördel frågan kan gälla får dock hos miljötillståndsverket ansöka om fastställande av avgiftens storlek och grunden för dess uppbärande.

— — — — — — — — — — — — — —

5 kap.

Virkesflottning

9 §

Fastställande, ändring och upphävande av flottningsstadga skall sökas hos miljötillståndsverket. Ansökan kan göras av en virkesägare eller den som ämnar bedriva flottning i vattendraget, vederbörande myndighet, den kommunala miljövårdsmyndigheten, ägare av vattenområde, strand, anordning eller byggnad eller annan anläggning, den som idkar samfärdsel i vattendraget samt också av någon annan vars rätt eller fördel omedelbart kan beröras av att flottning bedrivs i vattendraget.

14 §

— — — — — — — — — — — — — —

Om en flottningsförening senare bildas för vattendraget, skall för dess verksamhet behövlig egendom, som enligt 1 mom. tillhör staten, på ansökan av flottningsföreningen genom beslut av miljötillståndsverket utan ersättning överföras på föreningen. På ansökan av den vars intresse saken gäller, skall också genom miljötillståndsverkets beslut föreskrivas att egendom som avses i 1 mom. skall överföras från en flottningsförening till en annan, om en allmän reglering av flottningen kräver det. I 78 § i detta kapitel föreskrivs hur egendom övergår till staten när en flottningsförening upphör med sin verksamhet.

I de fall som nämns ovan gäller ett beslut av miljötillståndsverket såsom fastighetens åtkomsthandling.

18 §

— — — — — — — — — — — — — —

En allmän flottled som fastställs med stöd av 1 mom. samt en bestämmelse enligt 1 mom. om bredden på en allmän flottled skall införas i vattenbeslutsregistret, på miljötillståndsverkets karta samt på den karta som skall fogas till flottningsstadgan.

19 §

— — — — — — — — — — — — — —

Oberoende av att samfälld flottning har bestämts, kan miljötillståndsverket på ansökan, sedan flottningsföreningen och vederbörande myndigheter har blivit hörda, meddela en virkesägare tillstånd att på området för samfälld flottning bedriva separat flottning, om inte virkesägaren annars kontinuerligt utan oskäliga kostnader kan få tillgång till virke och tillvägagångssättet inte förorsakar nämnvärt men eller nämnvärd ökning av kostnaderna per enhet för samfälld flottning. En virkesägare har alltid rätt att utan tillstånd bedriva separat flottning av sitt virke för husbehov.

— — — — — — — — — — — — — —

29 §

— — — — — — — — — — — — — —

Försummas underhållsskyldigheten enligt 1 mom., skall bestämmelserna i 21 kap. 3 § iakttas. Miljötillståndsverket kan förbjuda flottning i ett vattendrag eller en del därav tills försummelsen har avhjälpts på behörigt sätt.

31 §

En flottande skall till den underhållsskyldiga betala ersättning för kostnader som under flottningsåret har vållats genom underhåll av vattendraget samt anordningar och anläggningar som enligt föreskrifter i flottningsstadgan skall utföras för vattendragets utbyggande eller för vilka i flottningsstadgan med stöd av 27 § i detta kapitel har föreskrivits att ersättning skall betalas. Om inte något annat följer av vad som sägs nedan, skall ersättning betalas för varje flottningsår efter

årets utgång. I fråga om ersättningen gäller på motsvarande sätt vad som i 26 § 1 mom. i detta kapitel föreskrivs om utbyggnadskostnader. Är kostnaderna för något år ovanligt höga, får miljötillståndsverket på ansökan av den underhållsskyldiga bevilja denne rätt att av de flottande uppbära förskottsavgifter för ändamålet.

Miljötillståndsverket får på ansökan av en underhållsskyldig eller flottande bestämma att underhållskostnader som skulle medföra avsevärd besparing av kostnaderna för dem som under kommande år bedriver flottning skall amorteras under flera års tid, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs i 26 § 2 mom. i detta kapitel.

33 §

Har en utbyggare eller underhållsskyldig skadeförsäkrat anordningar eller anläggningar som har utförts för flottningen, skall ersättningsbelopp som har utfallit till följd av en inträffad skada användas för förnyande av dessa eller enligt miljötillståndsverkets beslut till annat iståndsättande av vattendraget för flottningen.

35 §

När fastställande av flottningsstadga har sökts för ett vattendrag som avses i 8 § 1 mom. i detta kapitel eller en del därav, kan miljötillståndsverket innan ärendet slutligt har avgjorts på ansökan bevilja en flottande tillstånd att för viss tid interimistiskt bedriva flottning, om uppskjutandet av flottningen skulle medföra avsevärd skada för sökanden och flottningen kan inledas utan att vålla samfärdseln, fisket, vattendragets användning för rekreation eller annan användning av detta synnerligt men och utan att vålla anordningar och anläggningar i vattendraget eller på dess strand avsevärd skada.

Söks ett i 13 § i detta kapitel avsett tillstånd att inlösa eller använda ett område medan ett ärende om fastställande eller ändring av en flottningsstadga är anhängigt, kan miljötillståndsverket på ansökan innan ärendet slutligt har avgjorts bevilja en flottande interimistiskt tillstånd att använda området, om detta inte hindrar att förhållandena återställs i det fall att tillståndet inte skulle beviljas eller beviljas på andra villkor än det interimistiska tillståndet. För skada, men eller annan förlust av fördel som användningen vållar skall den flottande betala ersättning till vederbörande.

36 §

— — — — — — — — — — — — — —

Miljötillståndsverket kan bestämma att ett beslut genom vilket ett i 1 mom. avsett tillstånd har beviljats skall iakttas också om ändring söks i det.

39 §

Om bedrivandet av flottning genom flottningsstadgan har begränsats till en viss tid, men rådande förhållanden under någon flottningsperiod kräver förlängning av flottningstiden, kan miljötillståndsverket på ansökan förlänga flottningstiden för ett år i sänder.

— — — — — — — — — — — — — —

41 §

En medlem som i flottningsföreningen företräder skogsägarna skall på miljötillståndsverkets uppmaning utses av ifrågavarande skogscentral och miljötillståndsverket skall förordna denne till medlem av föreningen. Om det finns flera sådana skogscentraler på det område från vilket uttaget virke på åtgärd av föreningen flottas, skall var och en av dem nominera en kandidat och miljötillståndsverket skall utfärda förordnande för den kandidat som verket finner mest lämplig att företräda skogsägarna på området. Om staten äger mer än hälften av skogsarealen på området, nomineras kandidaten av Forststyrelsen. Ett ärende som avses ovan i denna paragraf väcks genom ansökan till miljötillståndsverket.

En sådan medlem av en flottningsförening som avses i denna paragraf har rätt att av den som har nominerat denne till kandidat få en skälig ersättning för uppdraget. Är flera skogscentraler verksamma på ett område som avses i 1 mom. och har kandidaten nominerats av någon av dem, skall de övriga skogscentralerna delta i ersättningen i det förhållande som skogsområdet från vilket virket på åtgärd av föreningen flottas fördelar sig mellan dessa skogscentralers verksamhetsområden. Meningsskiljaktigheter om ersättningen eller deltagande i den skall avgöras av miljötillståndsverket.

45 §

— — — — — — — — — — — — — —

Sedan reglementet har antagits, men ännu inte fastställts enligt 48 § i detta kapitel,

skall föreningens angelägenheter skötas enligt det antagna reglementet. Har miljötillståndsverket på ansökan av den som saken gäller genom interimistiskt beslut eller i samband med fastställandet av reglementet föreskrivit ändringar i ett reglemente som antagits av föreningens stämma, skall ändringarna iakttas, även om beslutet om fastställande inte har vunnit laga kraft.

48 §

Fastställande av reglementet för en flottningsförening skall sökas hos miljötillståndsverket.

Miljötillståndsverket får i samband med handläggningen av ansökan göra sådana ändringar i ett antaget reglemente som lagen förutsätter samt sådana tillägg och ändringar som skall anses nödvändiga för att skydda föreningens medlemmars eller utomståendes rätt.

49 §

Ändring av reglementet för en flottningsförening kan sökas hos miljötillståndsverket av flottningsföreningen, av en enskild flottare eller av Forststyrelsen. Har ändringsförslaget inte behandlats vid föreningens stämma, skall denna beredas tillfälle att avge utlåtande om förslaget.

— — — — — — — — — — — — — —

53 §

— — — — — — — — — — — — — —

Den som har valt eller förordnat en medlem till styrelsen kan skilja denne från uppdraget även om dennes mandatperiod inte ännu har gått ut. En styrelsemedlem som har valts i enlighet med reglementet skall dock få arvode också för den återstående tiden, om inte miljötillståndsverket på ansökan av föreningen bestämmer något annat.

58 §

Flottningsföreningens styrelse skall se till att föreningens namn, hemort och området för samfälld flottning, styrelsemedlemmarnas namn och hemorter samt sättet på vilket föreningens namn tecknas och vilka som har rätt att teckna namnet anmäls till ett register som förs vid miljötillståndsverket och om vilket bestäms genom förordning. Till registret skall också anmälas fastställande eller ändring av föreningens reglemente och till anmälan skall fogas en officiellt bestyrkt kopia av beslutet.

59 §

För granskning av förvaltningen och räkenskaperna skall flottningsföreningen utse minst två revisorer samt suppleanter för dem. Miljötillståndsverket kan, om den finner skäl därtill, på ansökan av en medlem i föreningen eller Forststyrelsen, förordna en kompetent person att, utöver de revisorer som föreningen har utsett, under tjänsteansvar granska föreningens räkenskaper och avge berättelse därom till Forststyrelsen. Arvodet för en sådan revisor fastställs av miljötillståndsverket och betalas av flottningsföreningen.

— — — — — — — — — — — — — —

61 §

Ersättning enligt 60 § i detta kapitel skall yrkas genom talan i tingsrätten.

— — — — — — — — — — — — — —

62 §

Bedriver en flottningsförening något år inte flottning eller upphör samfälld flottning i vattendraget helt och hållet, skall miljötillståndsverket på ansökan av föreningens senaste styrelse eller, om den samfällda flottningen har upphört till följd av att flottningsstadgan har upphävts eller ändrats, på ansökan av forststyrelsen förordna en eller flera sysslomän att i stället för styrelsen och med styrelsens befogenheter sköta föreningens angelägenheter samt vid behov dra försorg om att de utredningsåtgärder vidtas som behövs för upplösning av föreningen. Föreningsstämmans beslutanderätt utövas härvid, om det är fråga om en angelägenhet som angår flottningen under ett visst år, av föreningens medlemmar under detta år samt i annat fall av sysslomännen.

64 §

Fast egendom som enligt denna lag tillhör en flottningsförening eller som föreningen har förvärvat med stöd av 63 § 1 mom. i detta kapitel får föreningen överlåta eller låta inteckna för gäld endast om miljötillståndsverket på ansökan meddelat tillstånd därtill. Tillstånd får inte beviljas i fråga om egendom vars bevarande i flottningsföreningens besittning måste anses nödvändigt för fortsatt bedrivande av flottningen. Ovan nämnda egendom och därtill hörande anordningar och anläggningar får inte utmätas för annan än en i fastigheten intecknad fordran eller en fordran för vilken fastigheten annars

utgör pant eller som har bättre förmånsrätt i fastigheten än den som inteckningen medför.

Överlåter en flottningsförening egendom som avses i 1 mom. eller annan egendom som tillhör föreningen, utan att det är fråga om realisering av lös egendom som är obrukbar eller som har blivit obehövlig, skall, om de influtna medlen inte omedelbart används för anskaffande av egendom av motsvarande beskaffenhet, frågan om användningen av medlen genom ansökan hänskjutas till miljötillståndsverket för avgörande.

66 §

Kostnader för anskaffande av egendom av visst slag, som behövs för flottningen eller för arbeten som främjar föreningens verksamhet under flera år och som inte skall anses vara utbyggnads- eller underhållskostnader vilka skall amorteras enligt föreskrifter i flottningsstadgan eller enligt beslut av miljötillståndsverket, får enligt föreskrift i flottningsföreningens reglemente eller med stöd av miljötillståndsverkets beslut, som meddelats på ansökan, amorteras under senare år genom amorteringsavgifter som uppbärs hos virkesägare vilka är medlemmar i föreningen, med iakttagande av grunder som i fråga om varje slag av egendom och arbete har fastställts i reglementet eller särskilt av miljötillståndsverket.

— — — — — — — — — — — — — —

67 §

— — — — — — — — — — — — — —

Skall ett avtal som avses i 1 mom. anses medföra uppenbart oskälig förmån för en utomstående, får tingsrätten, utom när den på talan av någondera avtalsparten har fastställt avtalet, på talan av en sådan medlem i flottningsföreningen som äger flottgods och som inte har medverkat till beslutet att ingå avtalet ändra avtalet tidigast från början av det flottningsår som följer efter året när avtalet ingicks. Har avtalet i ett sådant fall väsentligt ändrats, har den med vilken flottningsföreningen har ingått avtalet rätt att häva detta. Hävningsyrkandet skall framställas genom talan i tingsrätten.

Utan hinder av vad som ovan har sagts får tingsrätten på talan av en avtalspart eller en sådan medlem av föreningen som äger flottgods ändra ovan avsedda avtal om förhållandena har förändrats väsentligt och det finns synnerliga skäl att ändra avtalet.

68 §

En flottningsförening kan ha från dess övriga medel avskilda, enligt fastställda stadgar förvaltade fonder för utjämnande av kostnader för anskaffande och underhåll av egendom, för betalning av pensioner, för annan vård av funktionärer och arbetstagare samt för betalning av skatter, ersättningar och andra utbetalningar som förfaller till betalning först efter flottningsårets utgång. Föreningsstämmans beslut om att bilda en fond och anta stadgar för denna skall underställas miljötillståndsverket för fastställelse. Miljötillståndsverket får göra sådana ändringar i stadgarna som är nödvändiga för att föreningsmedlemmarnas intressen skall säkerställas.

— — — — — — — — — — — — — —

76 §

Ett beslut av en flottningsförenings stämma som i strid med lag, flottningsstadga, flottningsförenings reglemente eller myndighetsföreskrift inskränker en föreningsmedlems rättigheter eller ålägger honom skyldigheter är ogiltigt i förhållande till honom, om han inte har deltagit i fattandet av beslutet. Frågan om beslutets ogiltighet kan genom ansökan hänskjutas att avgöras av miljötillståndsverket.

Om ett beslut av en flottningsförenings stämma eller en åtgärd av styrelsen annars strider mot lag, flottningsstadgan, flottningsförenings reglemente eller föreskrift av en myndighet, har den som vid tiden för fattandet av beslutet eller verkställandet av åtgärden var medlem av föreningen samt en styrelsemedlem rätt att klandra beslutet eller en åtgärd som medlemmen inte har godkänt. Klander skall anföras genom en ansökan som skall väckas hos miljötillståndsverket senast den sextionde dagen efter att beslutet fattades eller medlemmen fick del av styrelsens åtgärd eller, när det är fråga om uppbärande av tilläggsbelopp enligt 72 § 2 mom. i detta kapitel, när medlemmen fick del av den fördelningslängd som nämns i ifrågavarande moment.

— — — — — — — — — — — — — —

78 §

När en flottningsförenings verksamhet upphör, skall de sysslomän som har tillsatts för att ha hand om utredningen realisera föreningens lösa egendom, om det inte skall anses nödvändigt att hålla kvar den i vatten-

draget med tanke på eventuellt fortsatt bedrivande av flottning. På motsvarande sätt skall flottningsföreningens fasta egendom realiseras, om det inte med tanke på ett ovan nämnt eller annat ändamål som tjänar nyttjandet av skog eller vattendrag är nödvändigt att hålla kvar den i vattendraget. Miljötillståndsverket skall på ansökan av sysslomännen förordna vilken fast egendom som skall realiseras. Övrig fast egendom överförs till staten genom miljötillståndsverkets beslut, om vilket gäller vad som föreskrivs i 14 § 3 mom. i detta kapitel.

— — — — — — — — — — — — — —

85 §

— — — — — — — — — — — — — —

En skiljedom skall avfattas skriftligen med anteckning om när och var den meddelades. Domen, som skall undertecknas av skiljemännen, skall tillställas det behöriga miljötillståndsverket. Ett exemplar av domen skall tillställas varje part såsom anges i 37 § lagen om skiljeförfarande.

— — — — — — — — — — — — — —

86 §

En part som inte är nöjd med en skiljedom får söka ändring i den hos tingsrätten. Ett tvistemål som avser detta skall väckas inom 60 dagar från det domen gavs.

— — — — — — — — — — — — — —

91 §

— — — — — — — — — — — — — —

Har bestämmelsen i 1 mom. inte iakttagits, skall den lokala polisen på yrkande av den som saken gäller förordna en lämplig person till flottningsombud och underrätta den flottande, den kommunala miljövårdsmyndigheten och den regionala miljöcentralen om detta. Den som förordnats till flottningsombud har rätt att av den flottande få ett skäligt arvode för uppdraget. Uppkommer meningsskiljaktighet om arvodet, kan saken genom ansökan hänskjutas till miljötillståndsverket för behandling.

— — — — — — — — — — — — — —

92 §

Flottas i ett vattendrag, där samfälld flottning inte är föreskriven, samtidigt två eller flere virkesägares virke och kan en virkesägares flottning vålla en annan virkesägare men, kan miljötillståndsverket på ansökan av en flottande för flottningen förordna en regleringschef, som opartiskt skall bevaka samtliga virkesägares intressen och sörja för att flottningen ordnas så att men undviks i den mån det är möjligt.

— — — — — — — — — — — — — —

Regleringschefen har rätt att av de flottande få arvode för sitt uppdrag. Uppkommer meningsskiljaktighet om arvodets storlek eller om fördelningen mellan de flottande av skyldigheten att betala arvodet, skall saken genom ansökan hänskjutas till miljötillståndsverket för behandling.

Ett förordnande som miljötillståndsverket har meddelat med stöd av 1 mom. skall iakttas oberoende av om ändring söks i förordnandet.

— — — — — — — — — — — — — —

93 §

— — — — — — — — — — — — — —

Miljötillståndsverket kan för ett visst fall ge befrielse från skyldigheten att förse flottgodset med märke, om flottningen kan utföras så att osäkerhet inte uppkommer om vem virket tillhör.

96 §

Virke får flottas obarkat, om det säkert kan beräknas att flottningen kan slutföras inom ett år efter det att virket avverkats och annat inte följer av 1 kap. 19 § eller miljötillståndsverket inte på ansökan förbjudit flottning av obarkat virke i vattendraget på grund av men som flottningen medför.

Kan flottningen inom nämnda tid inte slutföras, skall virket innan flottningen av det inleds vara ordentligt avbarkat. Om inte något annat följer av 1 kap. 19 §, får dock om sommaren syrfällt virke av lövträd ännu under följande år flottas obarkat, likaså annat virke under det andra året efter avverkningen, förutsatt att flottningen utförs såsom buntningsflottning och huvudsakligen på fjärdar samt med miljötillståndsverkets tillstånd också annars om det är påkallat av synnerligen viktiga skäl samt dessutom med beaktande av vad som föreskrivs i 2 kap. 1 a §.

Miljötillståndsverket kan föreskriva att ett beslut som verket meddelar enligt denna paragraf skall iakttas också om ändring söks i beslutet.

99 §

Har vid flottning i vattendraget blivit kvar sjunket eller sjunkande virke eller flottnings-

förnödenheter till men för vattnets lopp, samfärdseln, vattendragets användning för rekreation, fisket eller vattendragets nyttjande för annat ändamål, kan miljötillståndsverket på ansökan av en myndighet eller den som därav lider men ålägga den som underhåller vattendraget eller, om ingen sådan finns, den som senast bedrivit flottning i vattendraget, att inom utsatt tid rensa det vid äventyr att rensandet utförs på dens bekostnad som underhåller vattendraget eller utfört flottningen. Virke som vid rensning av vattendrag upptagits på någon annans bekostnad skall säljas på offentlig auktion.

Ett ärende som avses i 1 mom. behandlas som förvaltningstvångsärende enligt 21 kap. 3 §.

99 a §

Har flottningen upphört och saknas en verksam flottningsförening, kan den regionala miljöcentralen utan hinder av 30 § 3 mom. och 97—99 § i detta kapitel och, om åtgärden inte medför ändring eller följd enligt 1 kap. 12—15 eller 19 §, utan att ärendet handläggs i miljötillståndsverket rensa vattendraget från sjunkvirke och andra flottningsrester som medför fara eller men och som då tillfaller staten utan särskild anmälningsskyldighet.

6 kap.

Dikning

2 §

Kan dikning medföra i 1 kap. 15, 18 eller 19 § angiven ändring eller följd, skall för dikningen till denna del sökas tillstånd hos miljötillståndsverket. Tillstånd med stöd av 1 kap. 15 § behövs likväl inte till den del en dikning som utförs endast ovanför en bäck medför ändring av vattenföringen i bäcken. På rensning av bäck genom dikning skall oberoende av om tillstånd behövs eller inte tillämpas 2 kap. 3 §.

Är det för utförande av dikning nödvändigt att avlägsna eller ändra kraftverk, damm eller fast anordning, skall tillstånd därtill sökas hos miljötillståndsverket.

Det som i 2 eller 9 kap. föreskrivs om åtgärder som med stöd av de bestämmelser som anges i 1 mom. är beroende av tillstånd samt om tillstånden till sådana gäller på motsvarande sätt för åtgärder som är beroende av tillstånd enligt 1 mom. Tillstånd som avses i 2 mom. kan miljötillståndsverket meddela med beaktande av vad som föreskrivs om byggande i vattendrag. Miljötillståndsverket skall i tillståndsbeslutet även bestämma de ersättningar som på grund av dikningen, till den del miljötillståndsverkets tillstånd behövs, skall betalas för skada, men och annan förlust av förmån som åtgärden orsakar.

2 a §

Om dikningen förorsakar en sådan ändring som förbjuds i 1 kap. 15 a eller 17 a §, skall undantag som med stöd av nämnda paragrafer beviljas från förbudet behandlas av miljötillståndsverket. Angående undantag gäller vad som i 19 kap. 5 § föreskrivs om tillstånd av miljötillståndsverket.

10 §

Dikning får inte påbörjas innan frågan i enlighet med bestämmelserna i 19 kap. behandlats vid dikningsförrättning, om

1) det är fråga om dikning, till vilken enligt 2 § i detta kapitel i där nämnt avseende krävs tillstånd av miljötillståndsverket,

2) i dikningen ingår avlägsnande eller minskande av översvämningsområde eller sänkande av mindre sjö som avses i 1 § 2 mom. i detta kapitel, eller till följd av dikningen riktningen för vattnens avrinning avsevärt ändras eller anläggande av skyddsvall eller pumpstation på annans mark är nödvändig för dikningen,

3) diket skall läggas under allmän väg, järnväg eller annan rälsbana eller om en bädd genom en sådan väg skall utvidgas och väghållaren eller järnvägens eller rälsbanans ägare inte har samtyckt till åtgärden, eller om

4) ingen överenskommelse om samfälld dikning nås.

— — — — — — — — — — — — — —

11 §

— — — — — — — — — — — — — —

Angående den tid inom vilken företaget skall genomföras enligt den dikningsplan som fastställdes vid dikningsförrättningen gäller vad som i 2 kap. 12 § 1 mom. föreskrivs om utsatt tid för byggnadsarbete som utförs med tillstånd av miljötillståndsverket. På förrättningen tillämpas vad som i nämnda lagrum föreskrivs om miljötillståndsverket.

12 §

— — — — — — — — — — — — — —

Har någon vid dikning förfarit i strid med bestämmelserna i denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, kan den kommunala miljövårdsmyndigheten i enlighet med 20 kap. 7 § besluta om behövliga rättelseåtgärder. Om det är fråga om överträdelse av en förbudsbestämmelse i 1 kap. eller om det i samband med beslutet om rättelseåtgärder blir nödvändigt att avgöra om tillstånd av miljötillståndsverket behövs eller att avgöra skillnaden mellan dikning och vattenståndsreglering eller blir det fråga om iakttagande av miljötillståndsverkets tillståndsbeslut, skall dock 21 kap. 3 § tillämpas. Den kommunala miljövårdsmyndighetens befogenheter enligt detta moment hindrar inte heller i andra fall tillämpning av 21 kap. 3 §.

7 kap.

Vattenståndsreglering

2 §

För vattenståndsreglering som syftar till sänkning av en sjö för att den skall torrläggas helt eller delvis eller som kan förorsaka översvämning eller avsevärt vattenflöde annanstans i vattendraget eller någon annan i 1 kap. 12—15 eller 19 § avsedd skadlig eller menlig förändring eller följd, skall tillstånd sökas hos miljötillståndsverket.

4 §

— — — — — — — — — — — — — —

Kostnaderna för reglering som avses i denna paragraf skall betalas av den som beviljats tillståndet. Tillståndshavaren har inte rätt att yrka att andra skall delta i företaget eller i kostnaderna för det. Om någon annan än staten är sökande, får miljötillståndsverket yrka att sökanden ställer säkerhet för betalningen av de ersättningar som regleringen föranleder.

8 §

— — — — — — — — — — — — — —

Nyttohavarens fastighet utgör pant för den kostnadsandel som enligt miljötillståndsverkets tillståndsbeslut hänför sig till fastigheten eller som vattenståndsregleringsbolaget har fastställt för fastigheten, jämte ränta, enligt vad 20 kap. jordabalken föreskriver.

Genomförs regleringen med tillstånd av miljötillståndsverket, skall miljötillståndsverket efter att beslutet meddelades, utan dröjsmål för anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret anmäla de kostnadsandelar som framgår av tillståndsbeslutet, jämte ränta. Miljötillståndsverket skall likaså utan dröjsmål underrätta inskrivningsmyndigheten om att ändring har sökts i tillståndsbeslutet samt om innehållet i ett laga kraft vunnet avgörande som fullföljdsdomstolen har meddelat i saken.

Får regleringen genomföras utan tillstånd av miljötillståndsverket, skall vattenståndsregleringsbolagets sysslomän anmäla de fastställda kostnadsandelarna jämte ränta för anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret. Likaså skall sysslomännen underrätta inskrivningsmyndigheten om andra än fullföljdsdomstolens avgöranden som ändrar de kostnadsandelar som ingår i miljötillståndsverkets tillståndsbeslut eller som har fastställts av vattenståndsregleringsbolaget.

9 §

Kommer alla de för vilka vattenståndsregleringen medför nytta överens om att utföra den såsom ett samfällt företag och kräver regleringen tillstånd av miljötillståndsverket, skall skriftligt avtal upprättas. I avtalet skall anges vars och ens andel i utförandet av arbetet och kostnaderna för företaget samt i de avtalsenliga rättigheter och skyldigheter som var och en som är delaktig i företaget har. Om tre eller flera deltar i avtalet, skall i avtalsskriften också anges om någon, och i så fall vem, har rätt att företräda dem som deltar i avtalet vid domstol och annars i angelägenheter som gäller regleringen, samt nämnas en eller flere sysslomän, som med förpliktande verkan för de i avtalet delaktiga kan tillställas stämning eller andra tillkännagivanden i angelägenheter som gäller regleringen. Avtalsskriften skall företes miljötillståndsverket för fastställelse i samband med ansökan om tillståndet.

10 §

— — — — — — — — — — — — — —

I fråga om bolagets stadgar tillämpas på motsvarande sätt vad som i 6 kap. 27 § 2 mom. föreskrivs om dikning, dock så att i stadgarna också får tas in andra bestämmelser om bolagets organisation än de som anges i nämnda moment. För stadgarna skall sökas fastställelse av miljötillståndsverket.

Bolagets angelägenheter skall handhas enligt de antagna stadgarna redan innan de fastställts. Har miljötillståndsverket i samband med fastställelsen bestämt att stadgarna skall ändras, skall de ändrade stadgarna följas även om fastställelsebeslutet inte har vunnit laga kraft.

11 §

Vid vattenståndsreglering skall på motsvarande sätt tillämpas vad som föreskrivs om dikning i 6 kap. 17 §, 27 § 3 mom. och 28—31 §. Klander och ogiltigförklaring av beslut som fattats vid en bolagsstämma skall dock yrkas genom ansökan hos miljötillståndsverket. Ett beslut i vilket bolagsmännens andel i bolaget eller fördelningen av kostnaderna har fastställts kan klandras inom tre månader och andra beslut inom 60 dagar från mötet. Ett yrkande, som i det fall som avses i 6 kap. 30 § görs om att den som drar nytta av den torrläggning regleringen har medfört skall åläggas att delta i kostnaderna för regleringen, skall framställas genom ansökan hos miljötillståndsverket.

— — — — — — — — — — — — — —

12 §

Om en förändring i vattendraget som orsakats av vattenståndsregleringen medför avsevärd nytta för tillgodogörandet av vattenkraften, för bedrivande av flottning eller för ägaren av en anläggning i vattendraget eller på dess strand, kan den som får en sådan förmån på yrkande genom ett beslut av miljötillståndsverket genom vilket tillstånd till regleringen beviljas, förpliktas att delta i kostnaderna för regleringen med ett skäligt belopp som högst motsvarar den nytta som vederbörande får av förändringen.

Framgår det efter att vattenståndsregleringen verkställts att en förmån som avses i 1 mom. av en orsak som inte kunnat förutses uppenbarligen är större eller mindre än vad som förutsattes när beslutet fattades, kan miljötillståndsverket i motsvarande mån höja eller minska det belopp som förmånstagaren skall betala. Ansökan härom skall väckas hos miljötillståndsverket inom ett år från den bolagsstämma vid vilken uträkningen av kostnadsfördelningen har godkänts, eller, om ändringen yrkas av den som får en förmån som avses i 1 mom., inom samma tid från att denne tillställdes meddelande om att uträkningen har godkänts.

— — — — — — — — — — — — — —

13 §

— — — — — — — — — — — — — —

Har staten verkställt vattenståndsregleringen, men nyttan av regleringen till stor del kommit andra till godo, kan miljötillståndsverket på ansökan av staten förordna att alla för vilka regleringen medfört nytta samfällt skall ombesörja åtgärder som avses ovan i denna paragraf, tillsätta de sysslomän som behövs samt delta i kostnaderna för åtgärderna i förhållande till den nytta som de har fått. För ändamålet kan bildas ett bolag för vattenståndsreglering.

Miljötillståndsverket kan, när det finns synnerliga skäl till det, på ansökan befria nyttohavare från att ta del i kostnaderna för en åtgärd som avses i 3 mom.

14 §

En påbörjad vattenståndsreglering får inte utan tillstånd av miljötillståndsverket lämnas oavslutad. Om miljötillståndsverket beviljar ett sådant tillstånd, skall i tillståndsbeslutet föreskrivas vilka åtgärder den som påbörjar regleringen skall vidta för att förebygga skada och men som föranleds av att arbetet avbryts och vilka ersättningar denne skall betala till vederbörande.

15 §

Om vattenståndsreglering i vattendrag inte kräver tillstånd av miljötillståndsverket därför att regleringen inte medför en sådan ändring eller följd som avses i 1 kap. 12—15 §, men förslagsställaren vill att de övriga för vilka regleringen medför nytta skall ta del däri, skall bestämmelserna om deltagande i samfälld dikning på motsvarande sätt iakttas.

8 kap.

Vattenreglering

1 §

Vill någon i syfte att utvinna, öka eller utjämna tillgången till vattenkraft, för att främja flottning eller samfärdsel, för att nyttja vatten såsom vätska, för bevattningsändamål, i syfte att bibehålla vattnets renhet, för rekreationsändamål, för fiskodling, i syfte att torrlägga mark eller för annat sådant ändamål i vattendrag fortlöpande reglera vattenståndet eller annars reglera vattnet, vartill även hänförs avledande av vatten i regleringssyfte från vattendraget eller del därav

till ett annat, skall till vattenregleringen, om denna kan ge upphov till förändring eller följd som avses i 1 kap. 12—15 §, sökas tillstånd hos miljötillståndsverket.

— — — — — — — — — — — — — —

3 §

Ansöker någon annan än staten om tillstånd till vattenreglering, skall sökanden, utom när den reglering som avses i ansökan uppenbarligen inte för någon annan medför sådan nytta som avses i 2 § 2 mom. i detta kapitel, inbjuda övriga nyttohavare att ta del i regleringen genom att anmäla detta hos miljötillståndsverket. Härvid skall miljötillståndsverket genom offentlig kungörelse uppmana nyttohavare att enligt bestämmelserna i 4 § i detta kapitel hos miljötillståndsverket anmäla sitt deltagande i företaget. Till ansökan om kungörelse skall fogas en plan för företaget, en utredning av allmän natur om vem som drar nytta av företaget och till vilket belopp nyttan uppskattas samt kostnadsförslag för företaget. Dessa handlingar skall under en tid som miljötillståndsverket bestämmer hållas tillgängliga i dess tjänsterum eller på ett ställe som miljötillståndsverket bestämmer och som anges i kungörelsen.

— — — — — — — — — — — — — —

Har förslagsställaren i annat fall än i samband med tillståndsansökan anhållit om kungörelseförfarande, skall ansökan om tillstånd till företaget göras inom ett år efter kungörelsetidens utgång, om inte miljötillståndsverket på ansökan har utsatt en förlängd tid för ändamålet.

Har vid ansökan om kungörelse framlagts en plan som uppenbarligen är av den beskaffenhet att tillstånd till reglering i enlighet med planen inte kan meddelas, får miljötillståndsverket inte bifalla ansökan om kungörelse.

— — — — — — — — — — — — — —

4 §

Vill en nyttohavare som enligt 2 § 1 mom. i detta kapitel har rätt därtill bli delaktig i ett regleringsföretag som någon annan har väckt, skall nyttohavaren skriftligen anmäla detta till miljötillståndsverket inom den i 3 § 1 mom. i detta kapitel avsedda tid som föreskrivs i kungörelsen. Har en sådan anmälan gjorts till miljötillståndsverket och finner denna att förutsättningar för deltagande föreligger, skall miljötillståndsverket, då ansökan om tillstånd hänskjutits till det för behandling, anvisa sökanden att vidta åtgärder som avses i 15 § i detta kapitel.

5 §

Miljötillståndsverket kan på ansökan ålägga en nyttohavare som inte velat delta i regleringen att till den som utför regleringsföretaget i förhållande till den nytta nyttohavaren har därav betala en avgift som fastställs i enlighet med 21 § i detta kapitel. Staten skall inte anses vara en sådan nyttohavare som här avses, om inte regleringen omedelbart medför nytta för statens egendom eller för ett företag vars förverkligande staten inlett för att få eller säkerställa en förmån som avses i 2 § 2 mom. i detta kapitel.

— — — — — — — — — — — — — —

8 §

Har hos miljötillståndsverket ansökts om tillstånd till två särskilda regleringsföretag, som åtminstone till viss del gäller samma del av ett vattendrag, och anser miljötillståndsverket att företagen lämpligen kan förenas, skall miljötillståndsverket uppmana sökandena att inom en viss tid komma överens om att starta ett samfällt företag. Nås en sådan överenskommelse inte och kan företagen inte särskilt för sig förverkligas, skall tillstånd beviljas för det företag som i ekonomiskt avseende och ur allmän synpunkt är mera förmånligt.

10 §

I fråga om reglering skall i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs om byggande i vattendrag i 2 kap. 2 § 1 och 4 mom., 3 och 4 § samt 12—32 §.

10 a §

Det skall bestämmas att sådana villkor i ett regleringstillstånd som är betydande för vattenmiljön och dess användning skall ses över på bestämda tider, om inte detta av särskilda skäl skall anses vara uppenbart obehövligt. Vid översynen skall i tillämpliga delar iakttas de bestämmelser som avses i 6 och 10 § i detta kapitel. I tillståndsbeslutet skall föreskrivas när ansökan senast skall göras om översyn av nämnda tillståndsvillkor och vilken utredning som då skall lämnas. Har tillståndshavaren inte inom utsatt tid gjort en sådan ansökan, kan miljötillståndsverket på ansökan av behörig myndighet eller den som lider skada eller men bestämma att tillståndet skall förfalla och här-

vid meddela behövliga föreskrifter.

— — — — — — — — — — — — — —

Utan hinder av 1 mom. kan på vattenreglering tillämpas de bestämmelser i denna lag med stöd av vilka ingrepp i ett lagakraftvunnet tillståndsbeslut eller dess innehåll annars kan göras. Innehåller tillståndsbeslutet inte av särskilda skäl en föreskrift som nämns i 1 mom., kan en behörig myndighet av vägande skäl hos miljötillståndsverket ansöka om översyn enligt 1 mom.

10 b §

— — — — — — — — — — — — — —

När en utredning har gjorts enligt 1 mom., får den regionala miljöcentralen, fiskerihushållningsmyndigheten eller kommunen, om verkningarna enligt 1 mom. inte annars i tillräcklig mån kan minskas, hos miljötillståndsverket ansöka om att tillståndsvillkoren skall ses över eller att nya bestämmelser skall utfärdas.

En förutsättning för en översyn är att nyttan med tanke på allmän fördel är betydande med hänsyn till rådande förhållanden. Översynen får inte heller avsevärt minska den nytta som vattenregleringen totalt medför eller väsentligt ändra det ursprungliga syftet med regleringen, utom när syftet inte längre har någon betydelse. Är det uppenbart att det finns förutsättningar för en översyn, kan miljötillståndsverket, om utredningen i ansökningshandlingarna inte är tillräcklig, ålägga också tillståndshavaren att ge in behövlig tilläggsutredning till miljötillståndsverket. I ett sådant beslut av miljötillståndsverket får ändring inte sökas särskilt. Om tillståndshavaren inte inom utsatt tid ger in tilläggsutredningen till miljötillståndsverket, kan den utföras på hans bekostnad. Vid översynen skall de bestämmelser som avses i 10 § i detta kapitel iakttas i tillämpliga delar.

— — — — — — — — — — — — — —

11 §

— — — — — — — — — — — — — —

Miljötillståndsverket kan på nyttohavarens ansökan förordna att för regleringens verkställande samt anordningarnas och anläggningarnas underhåll skall bildas ett bolag för vattenreglering även i andra fall än de som nämns i 1 mom. och också då regleringen har påbörjats före denna lags ikraftträdande. De som av regleringen får sådan nytta som nämns i 2 § i detta kapitel är skyldiga att ta del i bolaget, om inte miljötillståndsverket av särskilda skäl beviljar någon av dem befrielse.

13 §

Bolagsmän i ett bolag för vattenreglering är, förutom förslagsställaren och de som enligt 4 § i detta kapitel anmält att de vill delta i regleringen, också de nyttohavare som bolaget enligt 20 § i detta kapitel senare antagit till bolagsmän. Även dikningsbolag eller bolag för vattenståndsreglering får vara delaktiga i regleringen, om miljötillståndsverket anser det befogat, likaså flottningsföreningar.

— — — — — — — — — — — — — —

16 §

— — — — — — — — — — — — — —

För bolagets stadgar, i vilka också får tas in andra än i 1 mom. nämnda bestämmelser om bolagets organisation, skall fastställelse sökas hos miljötillståndsverket. Bolagets angelägenheter skall handhas enligt de antagna stadgarna redan innan de har fastställts. Har miljötillståndsverket i samband med fastställelsen bestämt att stadgarna skall ändras, skall de ändrade stadgarna följas även om fastställelsebeslutet inte har vunnit laga kraft.

19 §

Beträffande regleringskostnader samt förskottsavgifter som bolagsmännen skall betala gäller i motsvarande delar vad som föreskrivs om dikning i 6 kap. 17 § och 29 § 1—3 mom., dock så att klander angående kostnadernas fördelning skall anföras inom tre månader efter bolagets stämma genom en ansökan mot bolaget som skall väckas hos miljötillståndsverket.

20 §

En nyttohavare har rätt att ansluta sig till ett redan bildat bolag för vattenreglering, om grundad anledning skall anses föreligga för nyttohavarens inträde såsom bolagsman. Om antagande av ny bolagsman beslutar bolagets stämma. Den som inte har antagits till bolagsman kan hänskjuta frågan om sin rätt att ansluta sig såsom bolagsman till miljötillståndsverket för avgörande. Ansökan om detta skall anhängiggöras inom tre månader efter det vederbörande fått del av stämmans beslut.

En bolagsman i ett bolag för vattenregle-

ring har rätt att utträda ur bolaget, om den nytta som företaget medfört för honom är avsevärt mindre än den nytta som vid bolagets bildande antogs komma honom till del. Anser bolagets stämma att ovan nämnda förutsättning för utträde inte föreligger, gäller om hänskjutande av stämmans beslut till miljötillståndsverket för avgörande på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 1 mom.

21 §

— — — — — — — — — — — — — —

Förändras förhållandena väsentligt, kan på ansökan av vederbörande eller på åtgärd av miljötillståndsverket årsavgiften höjas eller sänkas eller betalningsskyldigheten upphävas.

22 §

Har miljötillståndsverket med stöd av 5 § i detta kapitel förpliktat en nyttohavare att betala avgift till den som verkställt regleringen, kan miljötillståndsverket, om ett bolag för vattenreglering har verkställt regleringen, på ansökan av den betalningsskyldige förordna en lämplig person att i samband med revision som föreskrivs i stadgarna granska bolagets räkenskaper och förvaltning. En på detta sätt förordnad revisor skall avge berättelse över revisionen till den myndighet som utövar tillsyn över regleringen. Myndigheten skall se till att berättelsen hålls tillgänglig för dem som saken gäller. Bolaget skall betala arvode till revisorn. Nås inte överenskommelse om arvodets storlek, kan saken genom ansökan hänskjutas till miljötillståndsverket för avgörande.

Har reglering verkställts av någon annan än ett bolag för vattenreglering, kan miljötillståndsverket på ansökan av den betalningsskyldige förplikta den som verkställt regleringen att lämna utredning om användningen av avgiften till den myndighet som utövar tillsyn över regleringen och hos vilken utredningen skall hållas tillgänglig för sökanden.

9 kap.

Avledande av vatten för användning såsom vätska och tagande av grundvatten

2 §

Om någon som inte äger ett vattenområde eller är delägare i det vill avleda vatten från vattendraget för att användas såsom vätska för annat ändamål än för hushållsvatten eller såsom hushållsvatten med följder som enligt 1 § i detta kapitel inte får vållas, kan miljötillståndsverket på ansökan bevilja tillstånd därtill samt till att anordningar som behövs för ändamålet får placeras på ett vattenområde som tillhör någon annan. Detsamma gäller om vattenområdets ägare eller en delägare i vattenområdet vill avleda vatten från området för att användas såsom vätska och åtgärden, med beaktande av vad som föreskrivs i 1 kap. 16 § förorsakar ändring eller följd som avses i 12—15 § i samma kapitel.

— — — — — — — — — — — — — —

3 §

— — — — — — — — — — — — — —

Vill flera sökande avleda vatten från ett vattendrag för ändamål som på grund av vad som har sagts ovan skall anses likvärdiga och kan det inte anses skäligt att begränsa sökandens rätt, har den av sökandena företräde som äger det vattenområde som åtgärden gäller eller större delen därav samt, om sökandena även i detta avseende är likvärdiga, den sökande som först givit in sin ansökan till miljötillståndsverket.

— — — — — — — — — — — — — —

4 §

Kan inte till hushållsvatten tjänligt vatten annars utan oskäliga kostnader i tillräcklig mängd fås, kan miljötillståndsverket på ansökan berättiga den som är i behov av vatten att från annans mark ta grundvatten till hushållsvatten samt där vidta åtgärder som behövs för ändamålet, förutsatt att vattnet fortfarande förslår även för ägarens behov samt för behoven hos dem som är bosatta på hans mark, bosättning som kan väntas uppstå där samt företag som är belägna där och åtgärden inte vållar dessa oskälig störning eller oskäligt men. Under dessa förutsättningar kan också beviljas rätt att avleda grundvatten från en annans område för att användas i sådan industriell eller annan ekonomisk verksamhet för vilken tillgång till grundvatten är av synnerlig vikt. En sådan rätt kan genom miljötillståndsverkets beslut på ansökan upphävas, om de förhållanden som inverkat på beviljandet väsentligt har förändrats, samt mot ersättning också när ett sådant användningsbehov som skall anses vara viktigt för ägaren själv kräver det.

— — — — — — — — — — — — — —

Förutsätter ett i tekniskt och ekonomiskt avseende ändamålsenligt ordnande av vattenanskaffningen för ett företag som tillgodoser en kommuns eller ett större antal förbrukares behov av huvudsakligen hushållsvatten eller av annan vattenanskaffning för allmänt behov att grundvatten på en annans område tas i bruk, kan miljötillståndsverket utan hinder av vad som sägs i 1 mom. på ansökan meddela tillstånd därtill och till åtgärder som behövs för ändamålet. Ett sådant tillstånd får dock inte beviljas för avledande av vatten till en plats utanför orten, om detta innebär att ett motsvarande behov på orten inte i skälig omfattning kan tillgodoses.

— — — — — — — — — — — — — —

Är en åtgärd som avser tagande av grundvatten från ett område som tillhör en annan av sådan beskaffenhet att därtill av någon annan än i denna paragraf nämnd orsak måste utverkas tillstånd av miljötillståndsverket, skall vid sidan av ovan nämnda bestämmelser också iakttas vad som nedan föreskrivs om ett sådant tillstånd.

7 §

Till en åtgärd som avses i 1 kap. 18 § och som orsakar däri nämnda påföljder samt för anläggande av sådan annan än tillfällig grundvattentäkt som är planerad för tagande av en vattenmängd om minst 250 kubikmeter i dygnet skall sökas tillstånd hos miljötillståndsverket. Detsamma gäller även utvidgande av tidigare anlagd grundvattentäkt eller av dess användning i sådan omfattning eller med sådana följder som avses ovan samt andra åtgärder än tagande av grundvatten, om grundvattenförekomsten annat än tillfälligt minskar med minst 250 kubikmeter grundvatten om dygnet som en följd av åtgärderna.

En grundvattentäkts ägare får även i andra fall än de som avses ovan i denna paragraf genom ansökan till miljötillståndsverket hänskjuta en fråga som gäller att verket skall pröva och genom tillståndsbeslut fastställa förutsättningarna för en åtgärd som avser anläggning eller ändrande av grundvattentäkt samt de skyldigheter som eventuellt följer av åtgärden.

8 §

För anläggande av grundvattentäkt och för annan åtgärd som avses i 1 kap. 18 § får beviljas tillstånd, om nyttan av åtgärden, när man i fråga om dess förverkligande i tillämpliga delar beaktar bestämmelserna i 6 § i detta kapitel, är avsevärt större än därav följande skada, men och annan förlust av förmån.

Tillstånd till en åtgärd som avses i 1 mom. får dock inte beviljas, om åtgärden leder till att vattentillgången till förfång för bosättningen och näringslivet förhindras eller försvåras på ett vidsträckt område eller åtgärden har andra, med följderna i 2 kap. 5 § jämförbara följder för miljöns funktioner eller naturförhållandena och verkningarna av förändringen inte kan förhindras genom arrangemang i samband med åtgärden. Detsamma gäller åtgärder som har den följden att grundvattnet på ett viktigt eller för vattenanskaffning lämpligt annat grundvattenområde kan bli farligt för hälsan eller dess kvalitet annars försämras väsentligt eller som kan få andra följder som nämns i 8 § miljöskyddslagen.

12 §

Förorsakar användningen av en grundvattentäkt som anlagts innan denna lag trätt i kraft eller vars anläggande eller ändring inte har förutsatt tillstånd av miljötillståndsverket skada eller men, har den som lidit skada därav rätt att på ansökan få saken handlagd av miljötillståndsverket för meddelande av föreskrifter om användningen av vattentäkten samt ersättande av skada och men som användningen medför. Användningen av vattentäkten får dock inte därvid inskränkas, om inte ett allmänt intresse eller andra synnerligen vägande skäl kräver det, och ersättning för skada och men som vattentäkten förorsakar får inte heller föreskrivas att betalas för längre tid än för de senaste fem åren innan ansökan gjordes.

13 §

För att öka eller säkerställa vattentillgången för en grundvattentäkt som har anlagts med stöd av ett tillstånd som avses i denna lag, kan miljötillståndsverket, om ett allmänt behov kräver det, på ansökan begränsa tagande av vatten från en annan grundvattentäkt, även om denna används med stöd av tillstånd. Skada, men och annan förlust av förmån som begränsningen vållar skall ersättas. Är begränsningen så avsevärd att den inrättning som drabbas förlorar sin betydelse, kan sökanden på ägarens yrkande åläggas att inlösa inrättningen.

14 §

Vållar långvarig torka eller annan därmed jämförbar orsak avsevärd minskning av tillgången till grundvatten, kan miljötillståndsverket på ansökan ålägga ägaren av en grundvattentäkt att för viss tid begränsa den vattenmängd som får tas ur vattentäkten, om begränsningen är behövlig för att säkerställa nödvändig tillgång till hushållsvatten i vattentäktens omgivning. För uppenbart oskälig skada som begränsningen medför kan det bestämmas att vattentäktens ägare skall få ersättning. I betalningen av denna skall alla som tar grundvatten och för vilka begränsningen medför väsentlig nytta ta del, om inte nyttan av begränsningen huvudsakligen tillfaller sökanden. Om ersättningen inte kan fastställas i samband med ansökningen om begränsning, får fastställande av ersättningen senare särskilt sökas hos miljötillståndsverket.

15 §

— — — — — — — — — — — — — —

Orsakar utnyttjandet av tillstånd som beviljats för en åtgärd som avses i 1 kap. 18 § betydande men som inte förutsattes när tillståndet beviljades, kan tillståndsvillkoren ändras på ansökan av den som lider men eller, då det är fråga om allmän fördel, på ansökan av behörig myndighet, eller tillståndet kan dras in, om det är fråga om väsentligt men. Bestämmelser om ändring av ett tillstånd till följd av förändrade förhållanden finns i 2 kap. 28 §. Ersättning enligt den nämnda paragrafen skall dock inte fastställas, om föreskrifterna om ändring av tillståndsvillkoren meddelas för undvikande av en sådan följd som avses i 8 § miljöskyddslagen.

16 §

— — — — — — — — — — — — — —

För inledande av vatten i marken enligt 1 mom. krävs tillstånd av miljötillståndsverket. Tillstånd får inte beviljas, om åtgärden kan orsaka följder som avses i 8 § miljöskyddslagen. I övrigt gäller om tillståndet vad som föreskrivs om ett tillstånd enligt 8 § i detta kapitel.

18 §

— — — — — — — — — — — — — —

Skall enligt denna lag tillstånd av miljötillståndsverket utverkas för avledande av vatten från ett vattendrag eller för tagande av grundvatten, och kommer ledningen att dras genom någon annans område, skall i tillståndsbeslutet på sökandens begäran tas in föreskrifter om hur företaget med beaktande av 1 mom. skall genomföras. Om tillstånd av miljötillståndsverket inte krävs eller tillståndsbeslutet saknar föreskrifter om hur ledningen skall anläggas och överenskommelse om anläggningen av ledningen inte träffas med områdets ägare, kan ärendet hänskjutas till den kommunala miljövårdsmyndigheten, eller, om ledningen kommer att dras genom flera kommuners område, genom ansökan hos miljötillståndsverket för avgörande.

— — — — — — — — — — — — — —

19 §

Avleds vatten från vattendrag för att användas såsom vätska för ändamål som av hygieniska eller andra viktiga allmänna skäl förutsätter att vattnet bibehålls rent, kan miljötillståndsverket på begäran av sökanden i tillståndsbeslutet om avledande av vattnet, när ett sådant meddelas, eller på särskild ansökan föreskriva att ett visst jord- eller vattenområde omkring vattentäkten skall utgöra vattentäktens skyddsområde. Utan miljötillståndsverkets tillstånd får inte på skyddsområdet, som inte får göras större än vad oundgängligt behov förutsätter, hållas cistern, upplag, avlopp, ledning eller annan inrättning, från vilken ämne som förorenar vattnet kan komma in i vattendraget, eller utövas verksamhet som på ett skadligt sätt kan försämra beskaffenheten av det vatten som erhålls ur vattentäkten. Likaså kan, om synnerliga skäl kräver det, ges tillstånd att på skyddsområde avlägsna träd och annan växtlighet. Miljötillståndsverket skall, med beaktande av ändamålet med den vattentäkt som skall skyddas, i sitt beslut meddela föreskrifter om behövliga skyddsåtgärder och andra inskränkningar i fråga om användning av skyddsområdet. Ett tidigare beslut hindrar inte miljötillståndsverket att på ansökan av en part eller myndighet i ett nytt beslut bestämma nya eller mildra tidigare inskränkningar i fråga om användningen av skyddsområdet.

Sökanden skall ersätta skada, men eller annan förlust av förmån som en skyddsområdesföreskrift tillfogar någon annan.

Ett beslut som inskränker användningen av ett skyddsområde skall iakttas oberoende av om ändring söks i beslutet.

Bestämmelser om gemensam behandling i vissa fall av en ansökan om avvikelse från ovan nämnda skyddsområdesföreskrifter och en ansökan om miljötillstånd ingår i 39 § miljöskyddslagen.

20 §

Miljötillståndsverket kan, om det av hygieniska skäl eller för att grundvattnet skall hållas rent annars prövas vara påkallat av ett angeläget behov, i tillståndsbeslutet angående anläggandet av en grundvattentäkt eller på särskild ansökan föreskriva att ett visst område omkring vattentäkten skall utgöra vattentäktens skyddsområde, på vilket utan tillstånd av miljötillståndsverket inte får finnas bostadshus eller annan byggnad för regelbunden vistelse eller upplag, cistern, ledning, avlopp eller inrättning från vilken orenlighet eller annat ämne som inverkar på vattnets beskaffenhet kan komma in i grundvattnet, inte heller utövas verksamhet som på ett skadligt sätt kan försämra beskaffenheten av det vatten som fås ur vattentäkten.

— — — — — — — — — — — — — —

21 §

När det är fråga om sådant avledande av vatten eller tagande av grundvatten som avses i 19 § 1 mom. eller 20 § 1 mom. i detta kapitel, kan miljötillståndsverket på ansökan bevilja rätt att använda eller inlösa ett jord- eller vattenområde som behövs för de bassänger, anläggningar och anordningar som behövs för hantering av vattnet.

22 §

Den som enligt detta kapitel har tillstånd att avleda eller ta vatten har rätt att i kris- och störningssituationer som gäller vattenanskaffning utan tillstånd av miljötillståndsverket tillfälligt förse sådana områden med vatten som inte nämns i tillståndet, om detta är nödvändigt för att säkerställa att en kommun eller en större grupp förbrukare får vatten eller annars för att säkerställa ett ur allmän synpunkt viktigt vattenverks verksamhet eller av något jämförbart vägande skäl.

— — — — — — — — — — — — — —

10 kap.

Ledande av avloppsvatten

Allmänna bestämmelser

1 §

Med avloppsvatten avses vatten som använts såsom vätska och som inte längre skall användas. Till avloppsvatten hänförs också annan vätska som inte längre används samt vatten från begravningsplats, upplagsplats eller annat dylikt område, om i vattnet finns främmande ämnen i menlig omfattning.

Om hindrande av sådan förorening av miljön som avloppsvatten förorsakar bestäms i miljöskyddslagen.

2 §

Med avlopp avses öppen bädd eller annan ledning som har anlagts huvudsakligen för avledande av avloppsvatten. Till avlopp hänförs även därtill anslutna anordningar, såsom avloppsbrunnar och pumpinrättningar.

Ett dike i vilket i väsentlig omfattning flyter avloppsvatten, skall betraktas såsom avlopp. Om förklarande av dike för avlopp i vissa fall bestäms i 48 § miljöskyddslagen.

Vad som i detta kapitel föreskrivs om dike gäller också annan bädd som avses i 1 kap. 2 §.

Inledande av avloppsvatten i någon annans dike

6 §

Är det för ändamålsenligt avledande av avloppsvatten nödvändigt att ett dike som tillhör någon annan används och ger inte markägaren eller någon annan som har rätt att använda diket sitt samtycke, kan den kommunala miljövårdsmyndigheten bevilja rätt därtill, om detta inte medför oskäligt men, med beaktande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs i 7 § 2 mom i detta kapitel. Ansluter sig saken till ett miljötillståndsärende, beviljas rätten av den myndighet som avses i 31 § miljöskyddslagen.

Den som leder in avloppsvatten i någon annans dike, är skyldig att utföra sådana arbeten för utvidgning, iståndsättande och underhåll av bädden som orsakas av avloppsvattnets inledande samt att även annars se till att inledandet av avloppsvatten inte medför skada som kunde undvikas med skäliga kostnader. Vid behov kan den myndig-

het som avses i 1 mom. meddela föreskrifter om hur arbetet skall utföras. Om en sådan föreskrift meddelas för att rätta något som i strid med detta moment gjorts eller försummats, skall också 20 kap. 7 § iakttas.

Medför en åtgärd som avses i 2 mom. nytta för någon annan, skall i fråga om dennes skyldighet att delta i kostnaderna för åtgärderna och förfarandet då förordnande om deltagande ges på motsvarande sätt tillämpas vad som föreskrivs om dikning.

Förutsätter inledande av avloppsvatten enligt denna paragraf miljötillstånd, skall sökanden anvisas att söka sådant tillstånd.

Inledande av avloppsvatten i avlopp

7 §

Är det för ändamålsenligt avledande av avloppsvatten nödvändigt att ett avlopp dras genom annans mark och samtycker inte markägaren till detta, tillämpas på motsvarande sätt vad som i 6 § i detta kapitel föreskrivs om inledande av avloppsvatten i någon annans dike.

Öppet avlopp får inte dras genom annans tomt, byggnadsplats, trädgård, upplagsplats, badstrand eller annat område för särskilt bruk, om därav genom avloppsvattnets beskaffenhet kan förorsakas avsevärt men, och inte heller annars genom ett sådant område utan ägarens samtycke. Röravlopp skall göras vattentätt när förhållandena kräver det.

Bestämmelserna i 6 § 4 mom. i detta kapitel gäller i tilllämpliga delar också inledande av avloppsvatten i avlopp.

8 §

Dras avlopp under allmän eller enskild väg, järnväg eller annan rälsbana, tillämpas på motsvarande sätt vad som i 2 kap. 24 och 25 § föreskrivs om byggande i vattendrag, dock så att om det är fråga om dragande av avlopp under en enskild väg och frågan om anläggningen av avloppet inte i övrigt skall handläggas av miljötillståndsverket eller den regionala miljöcentralen, skall frågan handläggas av den kommunala miljövårdsmyndigheten.

— — — — — — — — — — — — — —

9 §

Avlopp skall underhållas av ägaren. Försummas underhållet, kan den kommunala miljövårdsmyndigheten på anhållan av den som lider men genom beslut föreskriva att arbeten som underhållet kräver skall utföras inom utsatt tid med iakttagande av vad som föreskrivs i 20 kap. 7 §. Dessutom gäller bestämmelserna i miljöskyddslagen.

10 §

Vill någon inleda avloppsvatten eller vatten som skall avlägsnas för torrläggning av mark i någon annans avlopp och kan det ske utan att medföra nämnvärt men och, när det är fråga om röravlopp, utan att ändringar i avloppet och därtill hörande anordningar krävs, kan den kommunala miljövårdsmyndigheten bevilja rätt till sådant avledande av vatten. Har saken anknytning till ett miljötillståndsärende, beviljas rätten av den myndighet som är behörig enligt 31 § miljöskyddslagen.

Den som beviljas rätten är skyldig att för avloppets anläggningskostnader betala en ersättning som är skälig enligt avloppets dåvarande skick och som högst motsvarar den andel som enligt de grunder som anges i 15 § i detta kapitel skulle vara dennes om det vore fråga om ett samfällt avlopp. Den som beviljas sådan rätt är också skyldig att delta i kostnaderna för avloppets framtida underhåll med ett skäligt belopp, som högst motsvarar den andel som följer av grunderna i ovan nämnda paragraf. Nås inte överenskommelse om ersättningen, bestäms den av den kommunala miljövårdsmyndigheten eller av den myndighet som avses i 31 § miljöskyddslagen.

Måste arbeten som avses i 6 § i detta kapitel utföras därför att vatten inleds i ett avlopp som tillhör någon annan, iakttas på motsvarande sätt vad som föreskrivs i nämnda paragraf.

Bestämmelserna i denna paragraf gäller inte avlopp som avses i lagen om allmänna vatten- och avloppsverk (982/1977).

16 §

I fråga om samfällt avlopp skall i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs i 6 kap. 17, 18, 20—29, 31 och 31 a §. Frågor som gäller ombildande av avlopp till samfällt avlopp, delägarnas i samfällt avlopp inbördes förhållanden samt avloppsbolag skall dock handläggas av miljötillståndsverket.

— — — — — — — — — — — — — —

17 §

Kan ett redan existerande avlopp eller en del därav ändamålsenligt tillgodogöras för

ett samfällt avlopp, kan miljötillståndsverket på ansökan av den som anlägger det nya avloppet bevilja rätt eller på ansökan av den som äger det redan existerande avloppet ålägga skyldighet att lösa in det tidigare avloppet till det värde som detta skall anses ha vid den tidpunkt då det nya avloppet anläggs.

11 kap.

Ersättningar

2 §

Föranleds vattenflöde, förorening av vattendrag eller grundvatten eller någon annan skada av att en i denna lag avsedd anordning eller anläggning som har uppförts eller är under uppförande i vattendrag eller på dess strand, eller dike, vattenledning, avlopp eller annan sådan ledning av annan än yttre orsak av undantagsnatur kommit i olag, svarar ägaren och, om egendomen överlåtits i någon annans besittning, innehavaren och ägaren solidariskt för skadan, även om skadan inte har berott på oaktsamhet hos dem.

I fall som avses ovan i 1 mom. skall dock den som inte uppsåtligen eller av oaktsamhet förorsakat skadan endast ersätta sådan skada som omedelbart har drabbat någon annans egendom.

Om en miljöskada som avses i lagen om ersättning för miljöskador orsakas av en funktionsstörning som avses i 1 mom., skall i fråga om ersättning för miljöskadan i stället för denna paragraf tillämpas lagen om ersättning för miljöskador. Ärendet handläggs då av tingsrätten, om det inte enligt 72 § miljöskyddslagen skall behandlas av miljötillståndsverket. Angående ägaren och innehavaren gäller därvid vad som i lagen om ersättning för miljöskador föreskrivs om verksamhetsutövare som avses i lagen i fråga.

Angående skada som avses i 1 kap. 25 § och 5 kap. 79 § i denna lag gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs ovan i 2 mom.

3 a §

Om en åtgärd enligt denna lag vållar personskada tillämpas skadeståndslagen. Förorsakas personskadan av förorening av vatten, skall dock utan hinder av bestämmelserna i detta kapitel tillämpas vad som föreskrivs i lagen om ersättande för miljöskador. Ett ärende som gäller ersättande av personskada behandlas i tingsrätten.

8 §

När tillstånd till en viss åtgärd beviljas med stöd av denna lag, skall det även bestämmas om och till vilket belopp ersättning skall betalas för skada, men eller annan förlust av förmån, om inte något annat följer av 16 kap. 24 §.

I samband med ett tillståndsärende kan miljötillståndsverket också behandla ett yrkande om ersättning för skada som den verksamhet som ansökan gäller har vållat innan tillståndsärendet avgjordes, om inte detta medför betydande dröjsmål. Om miljötillståndsverket inte behandlar yrkandet i anslutning till tillståndsärendet, behandlas det som ett separat ärende. I ett avgörande som gäller separat behandling av ett ersättningsyrkande får ändring inte sökas genom besvär.

Ersättning för skada som inte förutsågs när tillståndet beviljades kan utan hinder av ett tidigare avgörande yrkas genom ansökan hos miljötillståndsverket, eller om det är fråga om tillstånd som beviljats av den kommunala miljövårdsmyndigheten, hos ifrågavarande myndighet. I samband därmed kan miljötillståndsverket behandla ett yrkande om ersättning för skada som med avvikelse från tillståndet vållats genom samma åtgärd.

Ersättning med anledning av en åtgärd som grundar sig på denna lag och för vilken tillstånd inte krävs, eller för skada som avses i 2 § i detta kapitel skall yrkas genom ansökan hos miljötillståndsverket, om det inte är fråga om ett ärende som skall behandlas av tingsrätten. Ersättning för skada som avses i 1 § 3 mom. i detta kapitel skall yrkas i anslutning till tillståndsärendet eller, om detta inte är möjligt, sökas särskilt hos den myndighet som är behörig i tillståndsärendet.

Ersättning för annan än ovan nämnd skada i anslutning till dikning söks hos den kommunala miljövårdsmyndigheten, om inte ärendet skall handläggas vid dikningsförrättning.

Om fastställande av ersättningar i vissa fall bestäms i 16 kap. 24 §.

I ett ovan nämnt avgörande enligt 2 mom., som gäller handläggning av ersättningsyrkande, får ändring inte sökas.

9 §

— — — — — — — — — — — — — —

Gäller överenskommelsen fast egendom som är intecknad, eller egendom i vilken har fastställts företagsinteckning, måste överenskommelsen godkännas av den som innehar ifrågavarande rätt.

10 §

Fastställd ersättning skall bestämmas att utbetalas i ett för allt, om det inte är fråga om fall som avses i 11 § i detta kapitel eller andra särskilda skäl kräver att ersättningen betalas på bestämda tider. För ersättning som skall betalas på bestämda tider kan på yrkande av ersättningstagaren föreskrivas att en säkerhet som miljötillståndsverket godkänner skall ställas.

11 §

— — — — — — — — — — — — — —

Om de som saken gäller inte når en överenskommelse om elektrisk kraft som skall tillhandahållas enligt 1 mom., skall miljötillståndsverket fastställa den kraftmängd som levereras, hur den levereras, fördelningen på dygnets och årets olika delar samt övriga behövliga villkor.

— — — — — — — — — — — — — —

12 §

Medför en åtgärd för vilken tillstånd skall sökas enligt denna lag att tillgången till vatten från ett visst område förhindras eller försvåras avsevärt, skall miljötillståndsverket på yrkande av vederbörande bestämma att den skada som härigenom uppkommer i stället för att ersättas i pengar skall gottgöras områdets ägare eller den som med stöd av annan särskild rätt tar vatten därifrån så att för den som har rätt till ersättning anläggs en ny brunn eller fördjupas en tidigare brunn eller förlängs vattenledning eller till dennes förfogande ställs en annan vattentäkt med därtill hörande anordningar, vilka motsvarar skäliga krav, samt ledning som behövs för ledande av vattnet till dennes tomt eller byggnadsplats. För underhållet av anordningarna och anläggningarna svarar den som har rätt till ersättning, om inte miljötillståndsverket med beaktande av förhållandena föreskriver något annat.

Förorsakar anläggning eller nyttjande av vattentäkt ersättningsskyldighet som avses i 1 mom., kan den som har rätt till ersättning, om det utan oskäliga kostnader och utan att vattentäktens användningsåndamål äventyras är möjligt, i stället för ersättning i pengar beviljas rätt att från vattentäkten, så länge den används, få en vattenmängd som högst motsvarar hans tidigare förbrukning och som fastställs av miljötillståndsverket, till ett pris som motsvarar vattnets andel i vattentäktens driftskostnader. En ledning som i detta syfte måste dras till en tomt eller byggnadsplats som tillhör den som har rätt att få vatten skall anläggas och underhållas på den ersättningsskyldiges bekostnad.

— — — — — — — — — — — — — —

14 a §

— — — — — — — — — — — — — —

En ersättning i ett för allt skall föreskrivas bli betald eller behörigen deponerad inom en tid som miljötillståndsverket bestämmer och innan den åtgärd som medför ersättningsskyldighet vidtas, om sakägarna inte avtalar något annat eller något annat följer av 2 kap. 26 § eller 16 kap. 24 § 2 mom. Ersättningen skall dock betalas senast ett år efter att beslutet har vunnit laga kraft.

— — — — — — — — — — — — — —

14 b §

Om ersättning har betalts utan grund eller till ett för stort belopp, har betalaren rätt att genom ansökan hos miljötillståndsverket yrka på återbetalning. Beloppet behöver inte återbetalas om miljötillståndsverket eller, om ärendet handläggs av en besvärsinstans, denna bestämmer så med anledning av att beloppet är obetydligt eller med beaktande av omständigheterna i övrigt.

15 §

Om det bestäms att ersättning i ett för allt skall betalas för överlåtelse av en fastighet eller ett därtill hörande område, för upplåten nyttjanderätt till fast egendom eller för någon åtgärd som annars med stöd av denna lag hänför sig till fast egendom och egendomen är intecknad, skall miljötillståndsverket samtidigt bestämma att ersättningen, sedan beslutet vunnit laga kraft, skall deponeras hos länsstyrelsen och fördelas så som föreskrivs om köpesumman för utmätt egendom. Panträttens innehavare har lika rätt till det deponerade ersättningsbeloppet som han hade till fastigheten i fråga.

— — — — — — — — — — — — — —

16 §

Vållas intecknad fast egendom skada av en sådan i denna lag avsedd åtgärd som kommer samma ägare tillhörig annan fastighet eller ett till sin natur självständigt företag till godo, skall i samband med att tillstånd till åtgärden beviljas fastställas en ersättning som motsvarar skadan och föreskrivas att ersättningen skall deponeras enligt 15 § i detta kapitel.

20 §

I fråga om dikning och då bestämmelserna om dikning skall tillämpas på sådant avledande av avloppsvatten som avses i 10 kap., gäller i tillämpliga delar 2 §, 8—10 och 14—19 § i detta kapitel. På dikning som avses i 6 kap. 2 § tillämpas dock även övriga bestämmelser i detta kapitel.

21 §

Ersättning kan yrkas genom ansökan hos miljötillståndsverket för en sådan särskild förlust som har uppstått under tiden mellan det att ett i denna lag avsett tillstånd beviljades och åtgärden vidtogs med stöd av tillståndet eller tillståndet förföll, och för vilken det inte har bestämts att ersättning skall betalas.

Om tillståndshavaren enligt 14 a § 2 mom. i detta kapitel skall betala ersättning eller en del av ersättningen innan åtgärden vidtas och tillståndshavaren sedan meddelar sig avstå från ett företag som inte har påbörjats, kan miljötillståndsverket på ansökan av tillståndshavaren konstatera att tillståndet har förfallit och upphäva den ersättningsskyldighet som ålagts i tillståndet. Miljötillståndsverket kan dock samtidigt fastställa ersättning för en sådan särskild förlust som avses i 1 mom. Det kan förordnas att beslutet skall verkställas helt eller delvis oberoende av om ändring söks i beslutet.

12 kap.

Särskilda bestämmelser

1 §

Ett med stöd av denna lag inlöst outbrutet område av en fastighet eller för flera fastigheter samfällt område eller outbrutet område av ett sådant avskiljs till fastighet genom styckning enligt fastighetsbildningslagen (554/1995).

Miljötillståndsverket eller på dess förordnande den regionala miljöcentralen skall underrätta lantmäteribyrån när ett inlösningsbeslut som avses i 1 mom. har vunnit laga kraft och mottagaren av det inlösta området har fullgjort sin ersättningsskyldighet. Styckningsförrättningen blir anhängig utan särskild ansökan när underrättelsen om att inlösningen är avslutad har nått lantmäteribyrån.

2 §

Ett beslut genom vilket rätt har beviljats eller skyldighet föreskrivits att inlösa en fastighet skall av miljötillståndsverket utan dröjsmål anmälas till vederbörande inskrivningsmyndighet för anteckning i lagfarts- och inteckningsregistret. Inlösningen skall antecknas vara avslutad när inskrivningsmyndigheten tillställs utredning om att inlösningsbeslutet har vunnit laga kraft och att den ersättning som ägaren skall få har betalts till ägaren eller deponerats på behörigt sätt.

Äganderätten till en fastighet som inlöses med stöd av denna lag övergår till mottagaren när anteckning om att inlösningen har avslutats har gjorts i lagfarts- och inteckningsregistret.

Vad som 1 och 2 mom. föreskrivs om fastigheter gäller även i tillämpliga delar sådana outbrutna områden av fastigheter, fastigheters samfällda områden eller outbrutna områden av dessa som blir inlösta.

3 §

En fastighet eller ett annat objekt som har inlösts med stöd av denna lag blir fri från belastande panträtt vid den tidpunkt som avses i 2 § 2 mom. i detta kapitel. Inskrivningsmyndigheten skall göra anteckningar om vilka objekt inteckningarna gäller och från vilka de avlyfts.

Kan någon annan rättighet som avser en fastighet till följd av företagets förverkligande inte bibehållas, eller försvåras utnyttjandet av rättigheten avsevärt, och yrkar rättighetens innehavare att den skall inlösas, skall miljötillståndsverket i inlösningsbeslutet föreskriva att rättigheten skall förfalla räknat från tidpunkten när beslutet vunnit laga kraft och ersättningen för förlusten av rättigheten, om sådan fastställts, betalts eller deponerats på behörigt sätt.

6 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Har för ett företag som beviljats tillstånd enligt denna lag på annat sätt än med stöd av denna lag erhållits ett behövligt område och har området med anledning av tvist, konkurs eller utsökning eller av annan orsak frångått den som området ansågs tillhöra när tillståndet beviljades, kan miljötillståndsverket på ansökan, om det med beaktande av företagets beskaffenhet och betydelse anses behövligt, ge företagets ägare en sådan nyttjanderätt till området som avses i 2 kap. 7 §.

Har rätt till vattenkraft som har tagits i användning vid kraftverk gått förlorad såsom nämns i 2 mom., kan miljötillståndsverket på ansökan ge kraftverkets ägare en bestående ständig nyttjanderätt till vattenkraften som avses i 3 kap. 9 §.

— — — — — — — — — — — — — — —

7 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Om stiftande av servitut gäller vad som föreskrivs i fastighetsbildningslagstiftningen.

8 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Betalar den försumlige inte i 1 mom. avsedda kostnader sedan han uppmanats därtill, skall betalning yrkas genom talan i tingsrätten.

Har arbetet gagnat en fastighet som tillhör den som har underlåtit att utföra sin andel, skall tingsrätten samtidigt förordna att fastigheten skall utgöra pant för skäliga kostnader som arbetet har medfört, jämte ränta, enligt vad som föreskrivs i 20 kap. jordabalken.

Tingsrätten skall utan dröjsmål i lagfarts- och inteckningsregistret anteckna en fordran som avses i 3 mom. jämte ränta.

11 §

Miljötillståndsverket skall föra ett vattenbeslutsregister, i vilket skall antecknas uppgifter om beslut som miljötillståndsverket, Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag.

I beslutsregistret kan också göras anteckningar om avgöranden av de vattenrättsliga tillståndsmyndigheter som föregått miljötillståndsverket.

Miljötillståndsverket beslutar om utlämnande av uppgifter ur registret. Var och en har rätt att läsa och själv kopiera uppgifterna i beslutsregistret. Närmare bestämmelser om vilka uppgifter som skall antecknas i beslutsregistret och om användningen av registret meddelas genom förordning.

14 §

Den regleringsavgift som föreskrivs i 8 kap. 25 § skall miljötillståndsverket bestämma att skall betalas till länsstyrelsen i det län på vars område den kommun är belägen för vilken avgiften skall användas. När länsstyrelsen på kommunens ansökan beviljar kommunen medel, skall den samtidigt föreskriva för vilket ändamål medlen får användas.

16 §

En åtgärd som avser vattenståndsreglering eller vattenreglering eller tagande av marksubstanser från ett vattendrags botten skall, enligt vad som bestäms genom förordning, på förhand anmälas hos den regionala miljöcentralen. Anmälan behöver dock inte göras om miljötillståndsverkets tillstånd söks för åtgärden.

18 §

Är vattenområdets i 1 kap. 6 § 1 mom. avsedda gräns mot land svår att fastställa till följd av växlingar i vattenståndet vilka förorsakats av reglering av vattendraget, kan miljötillståndsverket i sitt tillståndsbeslut som gäller regleringen eller på särskild ansökan bestämma var gränsen skall anses löpa.

19 §

Då exceptionella naturförhållanden eller någon annan övermäktig tilldragelse föranleder översvämning eller annan sådan förändring i vattendrag eller dess vattenförhållanden som kan anses förorsaka allmän fara för människors liv eller hälsa eller stor skada för enskilt eller allmänt intresse, kan miljötillståndsverket på ansökan av den regionala miljöcentralen samt utan hinder av bestämmelserna i 1 kap. i denna lag och eventuella tillståndsbeslut förordna om temporära åtgärder (*åtgärder för avvärjande av fara*) som är nödvändiga för att avvärja fara eller begränsa skador. Den regionala miljöcentralen får göra ovan avsedd ansökan sedan den fått jord- och skogsbruksministeriets samtycke.

För skador som föranletts av åtgärder för avvärjande av fara och som direkt har drabbat egendom skall betalas ersättning av sta-

tens medel. Såsom skada som skall ersättas anses dock inte sådan förlust av förmån som förorsakas av förlust av vattenkraft. Har den som är berättigad till ersättning dragit nytta av en i 1 mom. avsedd händelse eller av åtgärder för avvärjande av fara, kan ersättningen jämkas efter vad som är skäligt.

Behövs vid utförandet av ett företag som har beviljats tillstånd temporära bestämmelser om åtgärder som till följd av översvämning, ras eller isdämning eller av någon annan exceptionell orsak måste vidtas i brådskande ordning, kan miljötillståndsverket på ansökan bevilja tillstånd till dem. Skada, men och annan förlust av förmån som åtgärden medför skall ersättas på ansökan.

När miljötillståndsverket behandlar en ansökan som avses i denna paragraf, kan undantag göras från procedurbestämmelserna i 16 kap.

Ett här avsett beslut av miljötillståndsverket kan verkställas oberoende av om ändring söks i beslutet.

20 §

Miljöministeriet godkänner, efter att hos behöriga myndigheter och samfund ha inhämtat utlåtanden, de förslag som Finlands miljöcentral utarbetar till sådana planer och program för vattenförsörjning som förutsätts i Europeiska gemenskapens rättsakter. Finlands miljöcentral skall på det sätt som följer av gemenskapens rättsakter sörja för utarbetandet av och rapporteringen om klassificeringar, statistik, dataregister och andra utredningar som gäller vattenförsörjning och som förutsätts i rättsakterna.

Närmare bestämmelser om hörande i samband med en plan eller ett program som avses i 1 mom. samt om godkännande av planen eller programmet kan utfärdas genom statsrådsförordning.

14 kap.

Allmänna bestämmelser om myndigheter

1 §

Ärenden i vilka denna lag, eller enligt dess 22 kap., tidigare lag skall tillämpas är vattenhushållningsärenden. Som vattenhushållningsärende behandlas också ett ersättningsärende i vilket enligt denna lag skall tillämpas skadeståndslagen eller lagen om ersättning för miljöskador.

Vattenhushållningsärenden behandlas av miljötillståndsverket, den kommunala miljövårdsmyndigheten eller förrättningsmännen vid en dikningsförrättning, om inte något annat föreskrivs i fråga om ett visst ärende. Tviste- och brottmål enligt denna lag samt ärenden som avses i 1 kap. 25 § behandlas av tingsrätten. Detsamma gäller ärenden som enligt denna lag skall väckas genom talan.

2 §

Om inte något annat följer av 21 kap. 3 § eller 11 kap. 8 §, behandlar tingsrätten såsom tvistemål ärenden som gäller avhjälpande eller ersättande av skada som har vållats genom en otillåten åtgärd.

Gäller en tvist eller oklarhet behovet av tillstånd, tillämpningen av tillståndsbestämmelser, utförandet av ett företag eller underhållsskyldighet, avlägsnande av inrättning eller anläggning eller återställande av förhållanden och kommer avgörandet uppenbarligen att påverka även andras än kärandens eller svarandens rätt eller fördel, skall ärendet väckas genom ansökan hos miljötillståndsverket. Har ett sådant ärende väckts i tingsrätten, skall ärendet avskrivas och till denna del överföras till miljötillståndsverket för behandling. Ett ersättningsyrkande får inte avgöras av tingsrätten förrän ett ärende som avses i detta moment har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft.

Om förvaltningstvångsärenden bestäms i 21 kap.

3 §

I ett brottmål som gäller en gärning som är straffbar enligt 13 kap. i denna lag kan den regionala miljöcentralen föra målsägandens talan, om ett allmänt intresse har kränkts.

4 §

Om en allmän domstol handlägger ett tviste- eller brottmål som inte kan avgöras utan särskilda insikter i vattenhushållningsärenden, skall domstolen till denna del inhämta utlåtande av det miljötillståndsverk inom vars verksamhetsområde vattenförhållandena påverkas.

16 kap.

Handläggning av ansökningsärenden i miljötillståndsverket

1 §

Ansökningsärenden väcks genom skriftlig

ansökan hos miljötillståndsverket.

Till ansökan skall fogas behövlig utredning samt, om ansökan avser tillstånd till ett visst företag eller en viss åtgärd, en behövlig plan och utredning om företagets eller åtgärdens verkningar, enligt vad som närmare föreskrivs genom förordning.

Ansökan och bilagorna skall inlämnas till miljötillståndsverket i tre exemplar.

1 a §

— — — — — — — — — — — — — —

Redan innan ansökan delges kan miljötillståndsverket i fråga om nödvändigheten av bedömningsförfarandet begära utlåtande av den kontaktmyndighet som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning.

2 §

En ansökan som gäller tillstånd enligt denna lag och en ansökan enligt miljöskyddslagen som gäller förorening av vatten till följd av samma verksamhet skall behandlas tillsammans och avgöras genom samma beslut, om detta inte av något särskilt skäl skall anses onödigt. Ansökningarna behöver inte behandlas samtidigt om verksamheten utöver miljötillstånd endast förutsätter tillstånd enligt 9 kap. vattenlagen till avledande av vatten för användning såsom vätska och det inte finns något direkt vattenhushållningssamband mellan avledandet av vattnet och återutsläppandet av det i vattendraget.

Om det vid behandlingen av ett ansökningsärende enligt denna lag visar sig att verksamheten enligt 1 mom. även kräver miljötillstånd, skall miljötillståndsverket uppmana sökanden att lämna in en miljötillståndsansökan inom en av miljötillståndsverket fastställd rimlig tid. I annat fall avvisas den tidigare ingivna ansökan utan prövning.

3 §

Om den utredning som fogats till ansökan är bristfällig eller om en särskild tilläggsutredning skall anses nödvändig, skall sökanden föreläggas en viss tid för kompletterande av ansökan, vid äventyr att ärendet annars kan avskrivas. Om sökanden inte har inlämnat ansökningshandlingarna i tillräckligt många exemplar, skall sökanden uppmanas att inom utsatt tid lämna in de exemplar som saknas. Om sökanden inte lämnar in dessa, skall miljötillståndsverket sörja för att handlingarna kopieras på sökandens bekostnad. Om en karta, ritning eller någon annan handling är svår att kopiera, behöver miljötillståndsverket inte kopiera den. I så fall skall de parter som i övrigt delges de handlingar som tillställts miljötillståndsverket meddelas att handlingen hålls tillgänglig för dem på ett ställe som miljötillståndsverket bestämmer.

5 §

Om det konstateras vara nödvändigt att i detalj reda ut verkningarna av det företag som ansökan avser och de förluster av förmåner som det medför, och det inte är möjligt att få behövlig utredning som föreskrivs i 6 och 11 a § i detta kapitel, skall miljötillståndsverket bestämma att ansökningsärendet eller, om det är fråga om ett förfarande enligt 24 § i detta kapitel, även den del av ett ansökningsärende som avgörs separat, skall handläggas vid en syneförrättning enligt 18 kap.

Miljötillståndsverket kan av särskilda skäl bestämma att en syneförrättning skall delas upp i olika avsnitt eller att ett ärende också i andra än de fall som avses i 1 mom. endast till en viss del skall handläggas vid en syneförrättning.

Efter att sakägarna har hörts kan det endast av särskilda skäl förordnas att ett ansökningsärende skall handläggas vid en syneförrättning.

6 §

Om en syneförrättning inte hålls, skall ansökan, ifall inte något annat följer av 9 § i detta kapitel, delges dem vilkas rätt eller fördel ärendet kan gälla, för att dessa skall beredas tillfälle att göra påminnelser och framställa yrkanden med anledning av ansökan.

7 §

Om inte något annat följer av 9 § i detta kapitel, skall ansökan delges genom kungörelse, i vilken skall anges vad som enligt 6 § i detta kapitel skall iakttas när påminnelser görs och yrkanden framställs. Kungörelsen skall framläggas till allmänt påseende på miljötillståndsverkets anslagstavla och så som föreskrivs om offentliga kungörelser tillkännages i de kommuner till vilkas områden verkningarna av det företag som avses i ansökan sträcker sig eller vilkas vattenförhållanden ärendet annars angår. Kungörelsen skall vara framlagd till påseende under 30 dagar från den dag som miljötillståndsverket

bestämmer, om inte miljötillståndsverket till följd av ärendets art bestämmer en längre tid om högst 45 dagar. Ett exemplar av ansökan och bilagorna skall i detta syfte tillställas kommunen i fråga för att hållas tillgängliga på den plats som anges i kungörelsen.

Miljötillståndsverket kan vid behov informera om offentliggörande av kungörelsen i en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av företaget.

7 a §

De invånare inom företagets verkningskrets, vilkas boende, arbete eller andra förhållanden kan påverkas av företaget, och sammanslutningar som representerar dem har rätt att inom den tid som utsatts enligt 7 § till miljötillståndsverket framföra sin åsikt med anledning av ansökan.

8 §

— — — — — — — — — — — — — —

Miljötillståndsverket kan i enlighet med 1 mom. delge också andra personer, sammanslutningar eller myndigheter kungörelsen.

— — — — — — — — — — — — — —

9 §

I ansökningsärenden av mindre betydelse samt i ansökningsärenden i vilka sådan delgivning som föreskrivits ovan inte behövs till följd av sakens natur, kan miljötillståndsverket besluta att ansökningen skall delges på något annat sätt än vad som föreskrivs i 7 och 8 § i detta kapitel, eller om ärendet inte inverkar på någon annans rätt eller fördel, att delgivning inte behövs.

11 §

Sökanden och andra parter skall efter behov ges tillfälle att avge förklaring med anledning av påminnelser och yrkanden. Med anledning av förklaringen kan en part ges tillfälle att bemöta förklaringen.

11 a §

Efter delgivning av ärendet enligt detta kapitel kan miljötillståndsverket besluta att ett utredningsförfarande skall verkställas, om det behövs för att inhämta utredning som påverkar avgörandet av ärendet och utredningen inte annars kan fås utan svårighet. Vid utredningsförfarandet skall den tilläggsundersökning som miljötillståndsverket har bestämt utföras och ett utlåtande om den upprättas.

Miljötillståndsverket skall underrätta den regionala miljöcentralen om att ett utredningsförfarande verkställs i ärendet. Utredningsförfarandet verkställs av en tjänsteman inom miljöförvaltningen eller en person som är anställd i arbetsavtalsförhållande inom miljöförvaltningen, och som har sakkunskap på det område som delfrågan gäller och som den regionala miljöcentralen utser. Om den som är anställd i arbetsavtalsförhållande gäller vad som i denna lag föreskrivs eller med stöd av den bestäms om en tjänsteman som har förordnats till motsvarande uppdrag. Den regionala miljöcentralen skall underrätta miljötillståndsverket om förordnandet.

11 b §

Vid utredningsförfarandet skall parterna ges tillfälle att bli hörda, om miljötillståndsverket det bestämmer. En kallelse skall per brev sändas till parterna under känd postadress minst sju dagar före ett sammanträde eller en terrängbesiktning. I kallelsen skall nämnas var handlingarna finns tillgängliga. Yrkanden eller utredningar som gjorts eller lagts fram vid sammanträdet eller terrängbesiktningen skall antecknas i protokollet.

11 c §

Det utlåtande som upprättats vid utredningsförfarandet och övriga handlingar skall tillställas miljötillståndsverket senast den sextionde dagen efter att en person förordnades för uppdraget. Miljötillståndsverket kan av särskilda skäl göra undantag från denna tid.

— — — — — — — — — — — — — —

12 §

Ansluter sig två eller flera sökandes ansökningar nära till varandra, kan miljötillståndsverket bestämma att ansökningarna skall handläggas gemensamt, om detta skall anses ändamålsenligt och gemensam handläggning inte vållar någon sökande oskäligt dröjsmål eller annat men.

Eftersträvas i flera ansökningar helt eller delvis samma syfte på olika sätt eller yrkas under handläggningen av ärendet att företaget skall genomföras på ett annat sätt än vad som avses i ansökan, kan miljötillståndsverket, sedan sakägarna och vid behov andra vilkas rätt eller fördel saken gäller har givits tillfälle att uttala sig i ärendet, bestämma att handläggningen av ärendet skall fortsättas

såsom ett ansökningsärende angående den åtgärd eller det företag som med beaktande av omständigheterna skall anses ändamålsenligast. Förutsätter denna åtgärd eller detta företag av annat slag att åtgärden eller företaget omfattas av en viss majoritet, skall miljötillståndsverket innan den meddelar förordnandet konstatera att förutsättningen föreligger.

— — — — — — — — — — — — — —

13 §

Miljötillståndsverket eller på dess förordnande verkets ordförande eller en ledamot eller tjänsteman kan förrätta besiktning på platsen, över vilken skall föras protokoll som skall fogas till handlingarna. I samband med besiktningen eller annars kan vid behov sakägarna höras muntligen eller inhämtas muntlig utredning.

När det av särskilda skäl är behövligt, kan miljötillståndsverket höra vittnen under ed eller part under sanningsförsäkran (*hörande av vittne*). Parter som berörs av vittnesförhören skall ges tillfälle att vara närvarande när vittnet eller parten hörs och ha rätt att ställa frågor samt uttala sin åsikt om vittnets eller partens berättelse. Angående ersättning till ett vittne gäller i tillämpliga delar 49 § förvaltningsprocesslagen.

14 §

Har syneförrättning ägt rum i ett ansökningsärende och handlingarna kommit till miljötillståndsverket samt den tid som har reserverats för framställande av påminnelser, yrkanden och anmärkningar gått ut, kan miljötillståndsverket begära förrättningsingenjörens utlåtande om påminnelserna, yrkandena och anmärkningarna.

18 §

Om miljötillståndsverket finner att en syneförrättning som avses i 18 kap. är bristfällig, kan verket bestämma att en ny eller kompletterande förrättning skall hållas eller att ett ovan nämnt utredningsförfarande skall verkställas.

19 §

Visar det sig vid handläggningen av ett ärende att miljötillståndsverket inte har delgivit eller ålagt sökanden att delge en sådan part ansökan som enligt ovan nämnda bestämmelser skall delges särskilt, men som inte har uppgivits i samband med ansökan eller av någon annan orsak inte har beaktats, och har denne inte heller på eget initiativ tagit sig talan i ärendet, skall miljötillståndsverket bereda denne tillfälle att framställa sina påminnelser och yrkanden.

20 §

Miljötillståndsverket kan på eget initiativ eller, medan syneförrättning pågår, på förslag av förrättningsingenjören skaffa eller uppmana sökanden att inom utsatt tid skaffa utredning som prövas vara behövlig vid äventyr att ansökan annars avskrivs. Behövs utredningen med hänsyn till ett allmänt intresse, kan sökanden förpliktas att skaffa utredningen vid äventyr att den annars skaffas på sökandens bekostnad. Andra parter kan åläggas att förete utredning som de har tillgång till vid äventyr att saken kan avgöras utan den.

21 §

I ett ansökningsärende som gäller tillstånd till ett företag eller en åtgärd enligt denna lag skall miljötillståndsverket på tjänstens vägnar pröva om det finns förutsättningar för tillståndet. Likaså skall miljötillståndsverket, även om något ersättningsyrkande inte har framställts, pröva om och till vilket belopp ersättning skall betalas för konstaterade skador, men eller andra förluster av förmån, och på tjänstens vägnar också i övrigt beakta vad som i denna lag föreskrivs om säkerställande av ett allmänt intresse samt enskild rätt och fördel.

Miljötillståndsverket kan i den till ansökningen fogade planen göra sådana ändringar eller tillägg som behövs med hänsyn till bestämmelserna i denna lag.

Miljötillståndsverket skall begära utlåtanden som behövs för prövningen av tillståndet.

22 §

Vill en sökande återkalla sin ansökan skall återkallandet göras skriftligen hos miljötillståndsverket innan beslutet meddelas.

23 §

I ett ansökningsärende skall miljötillståndsverket meddela ett beslut i vilket det, om ansökan godkänns, förutom avgörandet också meddelar föreskrifter om de omständigheter vilka skall beaktas när de åtgärder som avses i beslutet verkställs.

Gäller ansökningen ett företag som skall

genomföras enligt en viss plan, skall en redogörelse för planen ingå i miljötillståndsverkets beslut eller fogas till beslutet. I beslutet skall dessutom ingå utlåtande om påminnelser och yrkanden i ärendet samt föreskrifter om hur företaget skall utföras och vad sökanden skall iaktta för skyddande av andras intressen samt om och till vilket belopp ersättningar skall betalas för skada, men och annan förlust av förmån, samt dessutom övriga föreskrifter som med stöd av denna lag skall intas i beslutet.

— — — — — — — — — — — — — —

23 a §

Om ansökan gäller ett projekt enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning, skall av miljötillståndsverkets beslut framgå på vilket sätt bedömningen enligt nämnda lag har beaktats.

24 §

När synnerliga skäl kräver det, kan miljötillståndsverket i ett ansökningsärende meddela ett slutligt beslut angående en viss del av ärendet, innan ärendet till övriga delar avgörs. I fråga om betalning av ersättning gäller i fråga om ett sådant beslut på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 11 kap.

Om det är uppenbart att det finns förutsättningar för tillstånd till ett företag, kan miljötillståndsverket avgöra ett ansökningsärende till den del det inte gäller penningersättningar för skador, men eller andra förluster av förmåner som orsakats av företaget, om en detaljerad utredning av de förluster av förmåner som företaget orsakar oskäligt skulle fördröja avgörandet av tillståndsärendet. Ersättning för inlösen av egendom eller för nyttjanderätt skall dock fastställas i samband med att tillståndet beviljas. Miljötillståndsverket kan också bestämma att frågan om ersättning av en skada som orsakas av en viss åtgärd skall avgöras senare, om det finns särskilda skäl därtill till följd av att behövlig utredning saknas. Den som fått tillståndet skall då åläggas att inhämta behövlig utredning och ansöka om komplettering av ersättningsbeslutet. Ett beslut av miljötillståndsverket om att ersättningsfrågan skall avgöras särskilt hindrar inte den skadelidande att göra en särskild ansökan om ersättning enligt 11 kap. 8 § 3 mom.

I ett tillståndsbeslut enligt 2 mom. skall varje annan sökande än staten, en kommun eller samkommun åläggas att innan sökanden vidtar åtgärder som avses i tillståndet, eller om sökanden redan vidtagit sådana, inom en tid som miljötillståndsverket bestämmer ställa bankgaranti eller någon annan godtagbar säkerhet för de förluster av förmåner som verksamheten förorsakar. Säkerheten ställs hos länsstyrelsen, som skall bevaka ersättningstagarnas intressen vid ställandet av säkerheten samt vid behov handla i frågor där det gäller att realisera säkerheten eller fördela medlen. Säkerhetsbeloppet skall vid behov justeras. Miljötillståndsverket skall befria säkerheten när ersättningsskyldigheten har fullgjorts eller ersättningsbeslutet har vunnit laga kraft och verksamheten inte har inletts tidigare. Om det bestäms att ersättningarna skall betalas periodiskt, skall säkerheten dock befrias när ersättningsbeslutet vinner laga kraft, förutsatt att alla dittills förfallna poster har betalts eller deponerats med stöd av någon annan bestämmelse. I ett beslut av miljötillståndsverket om befriande av säkerhet får ändring inte sökas genom besvär.

När miljötillståndsverket senare meddelar sitt beslut i den del av ärendet som ännu inte har avgjorts, kan verket ändra sitt tidigare beslut endast i den mån det är nödvändigt för att avlägsna motstridiga eller uppenbart oändamålsenliga bestämmelser. Har miljötillståndsverket fått ny utredning om grunderna för fiskevårdsskyldighet eller fiskerihushållningsavgift som påförts genom ett beslut enligt 2 mom., kan det dock samtidigt på tjänstens vägnar ta upp till behandling ett ärende som gäller översyn och komplettering av skyldigheten eller avgiften. Tillståndsbeslutet kan härvid ses över enligt 2 kap. 22 § 1—3 mom., utan hinder av vad som i övrigt gäller i fråga om översyn av bestämmelserna.

25 §

Beslut i ett ansökningsärende ges den dag som meddelas i en kungörelse som sätts upp på miljötillståndsverkets anslagstavla (*anslag*) och anses då ha kommit till parternas kännedom. Beslutet tillställs sökanden och en kopia av beslutet de parter som begärt det. En kopia av beslutet skall sändas till den regionala miljöcentralen, ifrågavarande kommunala miljövårdsmyndigheter samt de myndigheter som tillställts meddelande om ärendet under dess handläggning. Dessutom skall Finlands miljöcentral tillställas en kopia av beslutet.

En kopia av beslutet skall sändas till ifrågavarande kommuner för att där hållas offentligt framlagt. Miljötillståndsverket skall genom offentlig kungörelse i dessa kommuner tillkännage att beslutet har lagts fram och i kungörelsen också meddela när tiden för ändringssökande går ut, räknat från dagen för anslaget. En kopia av kungörelsen skall under känd postadress tillställas de parter och myndigheter som avses i 8 §, dem som framställt anmärkning samt de parter i fråga om vilka miljötillståndsverket har avvikit från syneinstrumentet.

Miljötillståndsverkets beslut i ett förvaltningstvångsärende enligt 21 kap. delges enskilt såsom föreskrivs i lagen om delgivning i förvaltningsärenden.

26 §

I ärenden i vilka enligt bestämmelserna i denna lag fördelningen av kostnaderna eller någon annan åtgärd skall vidtas först efter att det företag som ansökningen gäller har utförts, skall miljötillståndsverket i sitt beslut förplikta den som utför företaget att anmäla till miljötillståndsverket att företaget har slutförts, så att åtgärden kan vidtas. Därefter skall ärendet handläggas såsom en ansökan som väckts av den som har gjort anmälan.

27 §

I ansökningsärenden som behandlas av miljötillståndsverket står parterna själva för sina kostnader.

— — — — — — — — — — — — — —

Om miljötillståndsverket på ansökan av den som lidit skada förpliktar den som vållat skadan att betala ersättning eller vidta någon annan åtgärd, kan miljötillståndsverket förplikta honom att betala ersättning till den skadelidande även för dennes kostnader i ärendet. Om en part har beviljats allmän rättshjälp enligt lagen om allmän rättshjälp (104/1998), skall miljötillståndsverket när det bestämmer att den andra parten skall betala ersättning för den skadelidandes kostnader samtidigt i enlighet med 24 § i den nämda lagen besluta om parterna skall åläggas att ersätta staten för dess kostnader samt rättshjälpstagaren för de kostnader denne betalt och för självriskandelen.

30 §

När ett företag eller en åtgärd har utförts med stöd av ett tillstånd eller när en inrättning eller anläggning för vars uppförande har beviljats rätt i tillståndsbeslutet står färdig, skall tillståndshavaren eller den till vilken tillståndshavarens rätt har övergått, inom den tid som bestäms i tillståndsbeslutet anmäla detta hos miljötillståndsverket och den tillsynsmyndighet som avses i 21 kap. (*anmälan om slutförande*). Efter att miljötillståndsverket har mottagit en sådan anmälan kan det, efter att enligt behov ha hört de myndigheter saken gäller, förordna att slutsyn skall hållas enligt 18 kap. Ett förordnande om slutsyn skall meddelas inom tre år från den dag då verket tog emot anmälan om slutförande, om inte verket i sitt tillståndsbeslut av särskilda skäl har utsatt en längre tid.

I ansökningsärenden där ingen syneförrättning har hållits får förordnande om att slutsyn skall hållas inte meddelas om inte miljötillståndsverket med anledning av ett yrkande av en myndighet eller part eller annars prövar att särskilda skäl därtill föreligger.

31 §

Om slutsyn har förrättats i ärendet, skall miljötillståndsverket, sedan det fått förrättningsmännens utlåtande och de handlingar som uppstått vid förrättningen, pröva om synen föranleder åtgärder.

Har vid slutsynen konstaterats att lag eller föreskrifter inte har iakttagits vid uppförandet av inrättningen eller anläggningen eller utförandet av företaget, skall miljötillståndsverket förordna att behövliga ändringar skall vidtas och, om anledning därtill prövas föreligga, anmäla saken hos den allmänna tillsynsmyndighet som avses i 21 kap. 1 §.

Om meddelande av beslut i ett ovan nämnt ärende gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs ovan i 25 §.

32 §

Visar det sig vid utförandet av ett företag eller vidtagandet av en åtgärd ändamålsenligt att ändra föreskrifterna i tillståndsbeslutet, kan miljötillståndsverket på ansökan av tillståndshavaren ändra föreskrifterna, om ändringen är av ringa betydelse och inte kränker någon annans rätt eller fördel.

Vid behandlingen av en ansökan om ändring av en föreskrift skall i tillämpliga delar iakttas det förfarande om vilket bestäms i detta kapitel.

17 kap.

Ändringssökande

Sökande av ändring i miljötillståndsverkets beslut

1 §

I ett beslut som miljötillståndsverket har meddelat med stöd av denna lag söks ändring hos Vasa förvaltningsdomstol så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996), om inte något annat följer av denna lag. Besvär över den avgift som tas ut för handläggningen av ärendet anförs i samma ordning som besvär över huvudsaken. Besvärsskriften och dess bilagor skall inom 30 dagar från beslutets delfående tillställas miljötillståndsverket i två exemplar.

Ändring i ett beslut som miljötillståndsverket har fattat med stöd av denna lag får sökas av

1) den vars rätt eller fördel saken kan gälla,

2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna uppträder,

3) den kommun där verksamheten är placerad och andra kommuner inom vars område verksamhetens miljökonsekvenser uppträder,

4) den regionala miljöcentralen samt den kommunala miljövårdsmyndigheten i den kommun där verksamheten är placerad och i kommunerna inom det område som påverkas av verksamheten, och av

5) andra i 16 kap. 28 § 1 mom. nämnda myndigheter som bevakar allmänt intresse.

2 §

Besvär skall av miljötillståndsverket för bemötande delges de parter och i 16 kap. 28 § avsedda myndigheter som besvären gäller. Delgivningen av besvären skall ske så som föreskrivs i lagen om delgivning i förvaltningsärenden, om detta inte är uppenbart onödigt. Miljötillståndsverket skall samtidigt meddela var besvärshandlingarna finns tillgängliga samt var skriftliga bemötanden kan inlämnas inom den tid som har utsatts för bemötande.

Besvärshandlingar, bemötanden, miljötillståndsverkets utlåtande om dessa samt andra handlingar skall av miljötillståndsverket tillställas fullföljdsdomstolen inom 30 dagar från det att tiden för bemötande har gått ut.

Sökande av ändring i en kommunal miljövårdsmyndighets beslut

3 §

I ett beslut som en kommunal miljövårdsmyndighet har meddelat med stöd av 20 kap. 2 § i denna lag söks ändring hos Vasa förvaltningsdomstol såsom föreskrivs i förvaltningsprocesslagen, om inte något annat följer av denna lag. Besvär över den avgift som tas ut för handläggningen av ärendet anförs i samma ordning som besvär över huvudsaken. Besvärsskriften och dess bilagor skall inom 30 dagar från beslutets delfående tillställas den kommunala miljövårdsmyndigheten i två exemplar.

De handlingar som ansluter sig till besvären skall vara offentligt framlagda i kommunen under minst 30 dagar efter utgången av besvärstiden. Den kommunala miljövårdsmyndigheten skall för avgivande av bemötande delge parterna besvären så som föreskrivs i lagen om delgivning i förvaltningsärenden, om detta inte är uppenbart onödigt. Samtidigt skall den kommunala miljövårdsmyndigheten meddela var besvärshandlingarna finns tillgängliga samt var skriftliga bemötanden kan inlämnas inom den tid som har utsatts för bemötande.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten skall tillställa Vasa förvaltningsdomstol besvärshandlingarna, bemötandena och övriga handlingar. Till handlingarna kan den kommunala miljövårdsmyndigheten dessutom foga tilläggsutredning samt sitt utlåtande om besvär och bemötanden.

Sökande av ändring i beslut vid dikningsförrättning

4 §

I ett beslut som har meddelats vid en dikningsförrättning söks ändring hos Vasa förvaltningsdomstol så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring får sökas av den vars rätt eller fördel saken kan gälla, den regionala miljöcentralen samt arbetskrafts- och näringscentralen i egenskap av fiskerihushållningsmyndighet. Besvärsskriften och dess bilagor skall inom 30 dagar från beslutets delfående tillställas Vasa förvaltningsdomstol i två exemplar.

När ett beslut som har fattats vid en dik-

ningsförrättning har överklagats, skall förvaltningsdomstolen för handläggningen av besvärsärendet beställa de handlingar som har uppstått vid dikningsförrättningen. Besvären skall av förvaltningsdomstolen för bemötande delges parterna och de i 1 mom. avsedda myndigheter som besvären gäller, om detta inte är uppenbart onödigt.

Besvär över dikningsförrättning skall vara offentligt framlagda i ifrågavarande kommun i 30 dagar, under vilken besväret skriftligen kan bemötas.

5 §

I fråga om dikningsförrättningar tillämpas inte andra meningen i 74 § 1 mom. förvaltningsprocesslagen.

Grundbesvär

6 §

Grundbesvär enligt 21 kap. 7 § i denna lag skall anföras hos Vasa förvaltningsdomstol. Om grundbesvär gäller i övrigt vad som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

Hur beslut av Vasa förvaltningsdomstol skall meddelas och hur ändring söks i besluten

7 §

Vasa förvaltningsdomstols beslut i ett ansökningsärende enligt denna lag skall ges efter anslag. Beslutet anses ha kommit till parternas kännedom när det givits. Meddelande om beslutet skall dessutom utan dröjsmål anslås på den kommuns anslagstavla i vilken företaget är beläget samt anslagstavlan i de kommuner till vilka företagets verkningar sträcker sig.

Sitt beslut i vattenhushållningsärenden skall Vasa förvaltningsdomstol tillställa ändringssökanden samt dessutom tillställa de parter som begärt det en kopia av beslutet samt i ett tillståndsärende verksamhetsutövaren, om denne inte anfört besvär. En kopia av beslutet skall sändas till miljötillståndsverket, den regionala miljöcentralen, ifrågavarande kommunala miljövårdsmyndigheter samt de myndigheter som underrättats om ärendet under dess handläggning. Dessutom skall Finlands miljöcentral tillställas en kopia av beslutet.

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som avses i 21 kap. och som gäller förvaltningstvång delges enskilt så som föreskrivs i lagen om delgivning i förvaltningsärenden.

8 §

Vasa förvaltningsdomstols beslut får överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Besvärsskriften och dess bilagor skall inom 30 dagar från beslutets delfående tillställas Vasa förvaltningsdomstol i två exemplar.

9 §

Vasa förvaltningsdomstol kan på sökandens begäran i sitt beslut föreskriva att verksamheten trots att besvär anförs helt eller delvis får inledas enligt tillståndsbeslutet, om sökanden ställer godtagbar säkerhet för ersättning av de skador, men och kostnader som upphävande av tillståndsbeslutet eller ändring av tillståndsvillkoren kan medföra. Säkerheten ställs hos länsstyrelsen. En sådan föreskrift kan meddelas endast av grundad anledning, med beaktande av företagets art och verkningar och förutsatt att inledandet av verksamheten inte gör ändringssökandet onödigt. Högsta förvaltningsdomstolen kan besluta att bestämmelsen skall upphöra att gälla.

Vad som bestäms i 1 mom. om ställande av säkerhet gäller inte staten och dess inrättningar och inte heller kommuner eller samkommuner.

10 §

Om hörande av parter samt hur handlingarna hålls tillgängliga med anledning av besvär över Vasa förvaltningsdomstols beslut gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs ovan i 2—4 §.

Särskilda bestämmelser

11 §

Sitt beslut i vattenhushållningsärenden skall högsta förvaltningsdomstolen tillställa ändringssökanden samt dessutom de parter som begärt det en kopia av beslutet. En kopia av beslutet skall sändas till Vasa förvaltningsdomstol, miljötillståndsverket, den regionala miljöcentralen, ifrågavarande kommunala miljövårdsmyndigheter samt de myndigheter som underrättats om ärendet under dess handläggning. Dessutom skall Finlands miljöcentral tillställas en kopia av beslutet.

12 §

Om inte något annat följer av denna lag, tillämpas i fråga om ändringssökande inte vad som i 6 kap. förvaltningsprocesslagen bestäms om verkställighet av beslut som inte har vunnit laga kraft. Bestämmelsen i 56 § 1 mom. andra meningen förvaltningsprocesslagen tillämpas inte heller.

13 §

Utöver vad som i förvaltningsprocesslagen bestäms om syn kan på fullföljdsdomstolens förordnande domstolens ordförande, en ledamot eller föredragande förrätta inspektion på platsen. Berättelsen över inspektionen skall fogas till akten i ärendet.

18 kap.

Syneförrättning och slutsyn

1 §

Om miljötillståndsverket med stöd av 16 kap. 5 § förordnar att syneförrättning skall hållas, skall den underrätta den regionala miljöcentralen därom. Miljötillståndsverket skall på förslag av den regionala miljöcentralen för syneförrättningen förordna en förrättningsingenjör som skall vara ordförande för förrättningsmännen. Miljötillståndsverket får på begäran av den regionala miljöcentralen, förrättningsingenjören eller en part förordna en sakkunnig på något särskilt område till extra förrättningsman, om detta skall anses vara behövligt med hänsyn till syneförrättningen.

Förrättningsingenjören skall till förrättningsmän kalla två gode män bland nämndemännen vid jorddomstolen eller bland de för fastighetsförrättningar utsedda gode männen i den eller de kommuner till vilka företagets verkningar huvudsakligen sträcker sig.

Den regionala miljöcentralen kan på begäran av förrättningsingenjören eller en part förordna en person med sakkunskap på något särskilt område att biträda förrättningsingenjören i hans uppgifter. Miljötillståndsverket kan på begäran av den regionala miljöcentralen, förrättningsingenjören eller en part vid behov förordna en sakkunnig på något särskilt område att biträda vid förrättningen. Miljötillståndsverket kan även vid behov förordna någon av sina tjänstemän att biträda förrättningsmännen vid utredning av rättsfrågor.

Förrättningsmännen samt de sakkunniga och andra som förordnats att biträda vid förrättningen utför sitt uppdrag under tjänstemannaansvar. Om jäv för dem, framställande av jävsinvändning och verkan av att jävsanmärkning godkänts samt om förordnande av annan god man i stället för en jävig eller från förrättningen utebliven god man gäller i tillämpliga delar vad som i fastighetsbildningslagen föreskrivs om fastighetsförrättningar.

2 §

Förrättningsingenjören skall i samarbete med de övriga förrättningsmännen granska den till ansökningen fogade planen. Han skall också vid behov göra en framställning till miljötillståndsverket om inhämtande av tilläggsutredning.

3 §

Efter granskningen av planen skall hållas ett synesammanträde, vilket förrättningsingenjören enligt 9 § i detta kapitel skall tillkännage dem vilkas rätt eller fördel ansökningen kan gälla samt de invånare inom företagets verkningsområde vilkas boende, arbete eller andra förhållanden kan påverkas av företagets utförande och de sammanslutningar som företräder dem.

— — — — — — — — — — — — — —

Vid synesammanträdet har de vilkas rätt eller fördel ansökningen kan gälla rätt att muntligen eller skriftligen framföra sin åsikt om företaget samt att framställa yrkanden och lägga fram utredningar. I 1 mom. nämnda invånare och sammanslutningar har rätt att framföra sin åsikt om företaget.

7 §

Konstateras det vid en syneförrättning nödvändigt att med anledning av ett företag eller en åtgärd som handläggs där göra ändringar i en flottningsstadga, skall förrättningsingenjören, sedan han hört Forststyrelsen och flottningsföreningen, om en sådan är verksam på området, anmäla saken hos miljötillståndsverket, som skall avgöra om frågan om ändring av flottningsstadgan skall handläggas i samband med det ansökningsärende som gäller företaget. I miljötillståndsverkets beslut får ändring inte sökas.

9 a §

— — — — — — — — — — — — — —

Till en kallelse som särskilt delges en part skall förrättningsingenjören foga en kort

sammanfattning av syneinstrumentet och ett utdrag ur instrumentet till den del detta gäller skador, men eller andra förluster av förmåner som företaget orsakar parten samt ersättning av sådana skador, men och förluster.

— — — — — — — — — — — — — —

10 §

Den som vill framställa anmärkningar, yrkanden eller påpekanden med anledning av ansökan, planen eller syneinstrumentet skall vid äventyr att talan går förlorad framställa dem hos miljötillståndsverket under den tid handlingarna hålls tillgängliga enligt 9 a § i detta kapitel.

De invånare och sammanslutningar som avses oven i 3 § 1 mom. har rätt att så som nämns i 1 mom. framföra sin åsikt hos miljötillståndsverket med anledning av ansökan, planen eller syneinstrumentet.

De myndigheter som tillställts syneinstrumentet skall göra anmärkningar som de anser behövliga hos miljötillståndsverket inom den tid som avses i 1 mom.

Anmärkningar, yrkanden och påpekanden enligt denna paragraf skall skriftligen lämnas till miljötillståndsverket i två exemplar.

11 §

Syneinstrumentet, ansökan, planen samt övriga handlingar som hör till syneförrättningen skall tillställas miljötillståndsverket före den dag då handlingarna enligt 9 a § i detta kapitel görs tillgängliga. Syneförrättningen anses vara avslutad när de åtgärder som avses i detta moment har vidtagits.

Om miljötillståndsverket av förrättningsingenjören begär ett utlåtande över anmärkningar, yrkanden eller påpekanden som gjorts hos miljötillståndsverket eller utlåtanden som givits till det, gäller beträffande kostnaderna för förrättningsingenjörens utlåtande i tillämpliga delar 21 kap. 11 §.

13 §

Vid slutsynen skall fastställas om företaget eller åtgärden har utförts så som lagen eller tillståndsbeslutet föreskriver och om företaget eller åtgärden kan väntas medföra sådana skadliga verkningar för allmänt eller enskilt intresse vilka inte beaktades när tillståndet beviljades. Vid slutsynen kan också utredas sådana skador som uppstått efter att tillståndet beviljades och som inte då förutsattes, och vid behov kan det föreslås att miljötillståndsverket skall bestämma om och till vilket belopp ersättning skall betalas för dessa skador.

Ett utlåtande som gjorts upp vid en slutsyn skall hållas tillgängligt, kungöras och tillkännages, anmärkningar, yrkanden och påpekanden med anledning av utlåtandet göras och utlåtandet tillställas miljötillståndsverket med iakttagande i tillämpliga delar av 9 a, 10 och 11 § i detta kapitel.

19 kap.

Dikningsförrättning

5 §

Konstaterar förrättningsingenjören vid handläggningen av en dikningsplan att för förverkligande av torrläggningsföretag som skall verkställas såsom dikning behövs vattenståndsreglering eller är det fråga om sådan dikning eller åtgärd i samband därmed som enligt 6 kap. 2 § 1 och 2 mom. kräver tillstånd av miljötillståndsverket, skall förrättningsingenjören om saken underrätta den som ansökt om förrättningen och uppmana denne att söka sådant tillstånd hos miljötillståndsverket, om denne vill att dikningsförrättningen skall fortsättas. Till tillståndsansökan skall fogas förrättningsmännens förslag till plan till den del saken hänskjuts till miljötillståndsverket för avgörande samt, när det är fråga om vattenståndsreglering, utredning om att de som får nytta av regleringen omfattar företaget såsom föreskrivs i 7 kap. 3 §.

Innan en ovan avsedd ansökan har avgjorts av miljötillståndsverket, får vid dikningsförrättning inte meddelas beslut som avses i 9 § i detta kapitel.

9 §

— — — — — — — — — — — — — —

Beslutet skall meddelas inom 30 dagar efter slutsammanträdet eller förrättningssammanträdet, om inte den regionala miljöcentralen av särskilda skäl förlänger tiden. Beslutet, till vilket besvärsundervisning skall fogas, meddelas den dag som nämns i en kungörelse som anslås på den regionala miljöcentralens anslagstavla och anses ha kommit till parternas kännedom nämnda dag. De som saken gäller skall dessutom under känd postadress underrättas om beslutet. Beslutet skall tillställas sökanden och en kopia av beslutet till andra parter som begärt det. En

kopia av beslutet skall också sändas till ifrågavarande kommunala miljövårdsmyndighet, den regionala miljöcentralen samt arbetskrafts- och näringscentralen.

20 kap.

Den kommunala miljövårdsmyndigheten

2 §

Angående den kommunala miljövårdsmyndighetens beslutanderätt gäller vad som föreskrivs i 1 kap. 16 och 31 § samt 6, 9 och 10 kap. (*beslutsärenden*).

Kommunfullmäktige kan berättiga den kommunala miljövårdsmyndigheten att i ärenden som avses i 1 kap. 31 § delegera sin beslutanderätt till en underlydande tjänsteinnehavare. Om delgivning av och sökande av ändring i tjänsteinnehavarens beslut gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i detta kapitel.

Om ett anhängigt dikningsärende kräver särskild utredning som inte kan fås under handläggningen hos den kommunala miljövårdsmyndigheten, skall miljövårdsmyndigheten anvisa parten att ansöka om dikningsförrättning.

Behövs ovan avsedd utredning i ett annat beslutsärende som behandlas av en kommunal miljövårdsmyndighet, skall ärendet överföras till miljötillståndsverket för behandling.

I ett beslut som den kommunala miljövårdsmyndigheten fattar enligt 3 eller 4 mom. får ändring inte sökas särskilt.

3 §

Den kommunala miljövårdsmyndigheten utövar inom sitt verksamhetsområde tillsyn över att denna lag samt beslut och bestämmelser som meddelats med stöd av den iakttas, med beaktande av vad som föreskrivs i 8 § i detta kapitel.

5 §

Ett beslutsärende väcks skriftligen. Andra myndigheter skall underrättas om ärendets behandling, enligt vad som föreskrivs genom förordning. Om ett ärende som avses i 1 kap. 16 § skall under känd postadress de som saken kan gälla underrättas samt ges tillfälle att inkomma med svaromål. Om andra beslutsärenden skall i samma syfte de som saken gäller bevisligen underrättas. Svaromålet får inges skriftligen inom en av den kommunala miljövårdsmyndigheten utsatt skälig tid eller vid eventuell muntlig förhandling.

Till den del ärendet gäller ett samfällt markområdes icke konstituerade delägarlag, skall i fråga om delgivningen med delägarna i tillämpliga delar iakttas 16 kap. 8 § 3 mom. I ett ärende av ringa betydelse kan delgivning dock ske med en enda delägare i samfälligheten som uppenbart inte annars är part i ärendet.

I fråga om ett samfällt vattenområde underrättas enligt sakens beskaffenhet fiskelaget, samfällighetens delägarlag eller båda. Ett vattenområdes icke konstituerade delägarlag underrättas på motsvarande sätt med iakttagande av 2 mom.

6 §

Innan den kommunala miljövårdsmyndigheten avgör ett ärende, kan den förrätta syn, över vilken skall uppsättas protokoll.

Ärendet avgörs genom ett beslut, till vilket besvärsanvisning skall fogas. Ett beslut som avses i 1 kap. 16 § meddelas efter anslag och anses ha kommit parterna till kännedom när det meddelades. Om beslutet skall dessutom de som saken gäller underrättas under känd postadress. Beslut i andra beslutsärenden skall bevisligen delges parterna. Genom förordning bestäms vid behov om sändande av beslutet till andra myndigheter.

8 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Om en kommunal miljövårdsmyndighet har fått vetskap om att gällande bestämmelser och föreskrifter inte har iakttagits, skall den, om en uppmaning som den givit inte följs, vidta sådana åtgärder enligt 7 § i detta kapitel eller 21 kap. 2, 3 och 3 a § som sakens natur ger anledning till. Förutsätter försummelsen eller förseelsen en särskild utredning, kan nämnda myndighet dock underrätta den regionala miljöcentralen om saken för vidtagande av eventuella åtgärder.

21 kap.

Särskilda stadganden

1 §

Tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter följs (*laglighetstillsyn*) ankommer på de regionala miljöcentralerna och de kom-

munala miljövårdsmyndigheterna. Miljöministeriet kan vid behov meddela allmänna anvisningar om tillsynen över att denna lag iakttas.

2 §

Har inte denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser eller föreskrifter iakttagits, skall tillsynsmyndigheten med hänsyn till sakens natur

1) uppmana den som bryter mot denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämelser eller föreskrifter att upphöra med ett förfarande som strider mot ifrågavarande bestämmelser eller föreskrifter,

2) vid miljötillståndsverket väcka ett förvaltningstvångsärende som avses i 3 § i detta kapitel, eller

3) anmäla saken till polisen för förundersökning, om inte gärningen med beaktande av förhållandena skall anses vara ringa och allmän fördel inte kräver att åtal väcks.

Tillsynsmyndigheten har rätt att inspektera anordningar samt byggnader och andra anläggningar samt utföra behövliga undersökningar inom sitt verksamhetsområde. Åtgärderna får inte medföra olägenhet för den som äger eller innehar anordningen eller anläggningen.

2 a §

I fråga om tystnadsplikt för den som utför uppgifter enligt denna lag gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Uppgifter som avses i 2 kap. 14 § i denna lag och därmed jämförbara kontrolluppgifter är dock inte sekretessbelagda.

3 §

Handlar någon i strid med denna lag eller med stöd av den meddelade bestämmelser eller försummar han sina skyldigheter enligt denna lag eller med stöd av den meddelade föreskrifter, kan miljötillståndsverket på anmälan av en myndighet eller ansökan av den vars rätt eller fördel saken gäller förbjuda vederbörande att fortsätta det lagstridiga förfarandet eller annars bestämma att det som rättsstridigt har gjorts eller försummats skall rättas till. Innan ett sådant förordnande meddelas skall vederbörande ges tillfälle att bli hörd i saken. Förordnandet skall vid behov förstärkas med vite eller äventyr att den åtgärd som har försummats utförs på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. Tillsynsmyndigheten eller någon annan som saken gäller kan ges rätt att utföra åtgärden i fråga.

Vid handläggningen av sådana förvaltningstvångsärenden som avses i 1 mom. iakttas i tillämpliga delar vad denna lag föreskriver om handläggning av ansökningsärenden. I dessa ärenden tillämpas viteslagen, om inte något annat följer av denna lag. Om ersättning till part för de kostnader som handläggningen av ett förvaltningstvångsärende har vållat parten iakttas i tilllämpliga delar förvaltningsprocesslagen.

Om det finns särskilda skäl, kan miljötillståndsverket bestämma att beslutet skall verkställas oberoende av att ändring söks. Fullföljdsdomstolen kan på motsvarande sätt besluta att det överklagade beslutet skall verkställas innan ärendet avgörs eller att ett beslut om verkställighet av beslutet skall upphöra att gälla.

3 a §

Försummas en skyldighet enligt 2 kap. 31 § 1 mom. att underhålla en anläggning och kan det inte utan svårighet redas ut vem som är anläggningens ägare eller vem som annars har ansvaret för den, får miljötillståndsverket på ansökan berättiga en i 1 § i detta kapitel nämnd tillsynsmyndighet att på statens bekostnad vidta nödvändiga åtgärder för undanröjande av men eller fara. Om ärendets handläggning gäller härvid i tilllämpliga delar vad som föreskrivs i 16 kap. I fråga om verkställigheten tillämpas dock vad som i 3 § 3 mom. i detta kapitel föreskrivs om förvaltningstvångsärenden.

3 b §

Kan en i 3 § i detta kapitel avsedd åtgärd eller försummelse förorsaka omedelbar fara för hälsan eller avsevärd fara för annans egendom eller ett viktigt allmänt intresse, får den regionala miljöcentralen vidta behövliga åtgärder för att avhjälpa menet eller faran.

I miljöcentralens beslut enligt 1 mom. söks ändring hos Vasa förvaltningsdomstol. Om ändringssökande gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs i 17 kap.

Miljöcentralen kan bestämma att beslutet skall verkställas oberoende av att ändring söks. Fullföljdsdomstolen kan på motsvarande sätt besluta att det överklagade beslutet skall verkställas innan ärendet avgörs eller att beslutet om verkställighet skall upphöra att gälla.

4 §

— — — — — — — — — — — — — —

I fall som avses i 3 a § i detta kapitel kan miljötillståndsverket på ansökan av en tillsynsmyndighet förordna att de kostnader som staten åsamkats av åtgärderna helt eller delvis skall indrivas hos den som försummat underhållet, om det senare har framgått vem denne är.

4 a §

Bestämmelserna om tillsyn och förvaltningstvång i detta kapitel tillämpas också på företag och åtgärder i fråga om vilka enligt 22 kap. 2 § skall iakttas tidigare bestämmelser och med stöd av dem meddelade föreskrifter.

6 §

Angående verkställighet av miljötillståndsverkets och den kommunala miljövårdsmyndighetens beslut som vunnit laga kraft samt beslut som har fattats vid en dikningsförrättning gäller, till den del det är fråga om nyttjande- eller inlösningsrätt eller ersättningar eller skyldigheter som bestäms enligt 11 kap. i tillämpliga delar vad som föreskrivs om verkställighet av en dom som vunnit laga kraft.

7 §

När kostnaderna för en åtgärd enligt denna lag kan indrivas på grundvalen av en fördelningslängd eller annan uträkning, utan att beslut om betalningsskyldigheten givits, skall lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg iakttas. Besvär över olaga debitering skall dock anföras hos Vasa förvaltningsdomstol.

8 §

Miljötillståndsverket skall underrätta fastighetsregisterföraren om ett lagakraftvunnet beslut genom vilket meddelats rätt att på annans mark anlägga bädd eller uppföra annan anläggning, sätta annans område varaktigt under vatten, använda vattenkraft som tillhör annans fastighet eller samfällt område eller annars fortgående tillgodogöra sig annans fasta egendom. Detsamma gäller ett beslut genom vilket något område har avsatts till skyddsområde eller användningen av området annars begränsats. En anteckning om beslutet skall göras i fastighetsregistret. Fastighetsregisterföraren skall vid behov på ansökan förordna att fastighetsförrättning skall verkställas och de omständigheter som anteckningen förutsätter därvid utredas. På förrättningen tillämpas bestämmelserna om fastighetsbestämning i fastighetsbildningslagen.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte rätt att lägga dike, vattenledning eller avlopp på annans mark eller att hålla påle, bom, fäste, brokista eller annan därmed jämförbar mindre anordning eller anläggning på annans område, inte heller annan nyttjanderätt eller begränsning av nyttjande som hänför sig till endast en obetydlig del av en fastighet.

Vad som föreskrivs ovan i denna paragraf om underrättelse skall iakttas när de förhållanden som föranlett anteckningen ändrats genom ett lagakraftvunnet beslut av miljötillståndsverket.

Behövs en i 1 mom. nämnd fastighetsförrättning för en utredning som är viktig från allmän synpunkt, hålls förrättningen på statens bekostnad. I annat fall betalas kostnaderna för förrättningen av den som beviljats den rätt som skall antecknas i fastighetsregistret eller på vars ansökan nyttjandet av fastigheten har begränsats.

8 a §

Gäller miljötillståndsverkets beslut byggande i vattendrag eller något annat i denna lag nämnt företag som innebär att ägor kommer att splittras eller bli mindre eller att förbindelser försvåras, skall miljötillståndsverket sedan beslutet vunnit laga kraft till lantmäteribyrån sända kopior av beslutshandlingarna i ärendet. Vad som föreskrivs ovan tillämpas inte på miljötillståndsverkets beslut med stöd av 6 kap.

— — — — — — — — — — — — — —

9 §

För handläggningen i miljötillståndsverket och hos den kommunala miljövårdsmyndigheten av ett ärende som avses i denna lag kan uppbäras en avgift, vars storlek bestäms enligt vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och i en förordning som med stöd av den utfärdas av miljöministeriet. Den avgift som uppbärs till kommunen skall i tillämpliga delar motsvara lagen om grunderna för avgifter till staten. Grunderna för avgiften bestäms närmare i en taxa som kommunen godkänner. Avgift uppbärs inte för handläggningen av ärenden som väckts på initiativ av en myndighet eller skadelidande part. För handläggningen av ärenden som väckts på yrkande av

någon annan får avgift uppbäras, om ärendet skall anses ha blivit väckt uppenbart utan grund.

Om domstolsavgifter bestäms särskilt.

11 §

När syneförrättning hålls i ett ansökningsärende skall sökanden, om inte något annat följer av 2 mom., betala

1) resekostnaderna för förrättningsingenjören, sakkunniga i statens tjänst, miljötillståndsverkets tjänstemän som förordnats att biträda i ärendet, sådana av den regionala miljöcentralen förordnade biträden till förrättningsingenjören som avses i 18 kap. 1 § 3 mom. samt andra som utför uppgifter som ankommer på förrättningsingenjören, enligt vad som föreskrivs eller genom tjänstekollektivavtal eller på annat sätt bestäms om ersättning av resekostnader till personer i statens tjänst,

2) arvode och resekostnader för sakkunniga som inte är anställda hos staten,

3) gode männens arvoden och resekostnader enligt vad som föreskrivs i fråga om ersättning av dessa kostnader till gode män vid fastighetsförrättningar,

4) kostnaderna för hyra av möteslokaler, anskaffning, duplicering och postning av handlingar samt kungörelser i tidningarna,

5) kostnader för båtförares samt avvägnings-, borrnings- och mätningsmäns uppgifter samt för övriga med dessa jämförbara hjälpfunktioner som utförs i terrängen.

När det är fråga om en ansökan som avses i 2 kap. 27 § eller 11 kap. 8 § och som gjorts av den som lidit förlust av förmån, betalas de kostnader som nämns i 1 mom. av statens medel, men indrivs med stöd av miljötillståndsverkets beslut hos den som orsakat förlusten av förmånen, om inte miljötillståndsverket med hänsyn till de omständigheter som framkommit i saken bestämmer att sökanden helt eller delvis skall betala dem eller staten helt eller delvis svara för dem. Till de handlingar som tillkommit vid syneförrättningen skall fogas förrättningsingenjörens uträkning av kostnaderna, och i förrättningsmännens utlåtande skall intas ett förslag om huruvida staten skall ersättas för dessa.

Vid slutsyn betalas de kostnader som nämns i 1 mom. av statens medel, men återkrävs med stöd av miljötillståndsverkets beslut av den som erhållit tillståndet, om inte miljötillståndsverket med stöd av de omständigheter som framkommit i saken bestämmer att staten helt eller delvis skall svara för dem. Till de handlingar som tillkommit vid slutsynen skall fogas förrättningsingenjörens uträkning av kostnaderna, och i förrättningsmännens utlåtande skall intas ett förslag om huruvida staten skall ersättas för dessa.

12 §

Miljötillståndsverket kan i de fall som avses i 9 § och en förrättningsingenjör i de fall som avses i 10 § 1 mom. och 11 § 1 mom. i detta kapitel yrka att för kostnader enligt nämnda lagrum skall betalas en förskottsavgift, vid äventyr att behandlingen av ärendet inte fortsätts förrän betalning skett eller godtagbar säkerhet för betalningen ställts. En förskottsavgift som grundar sig på förrättningsingenjörens yrkande skall betalas till den regionala miljöcentralen.

Kostnader som avses i 1 mom. får uppbäras med stöd av en uträkning som gjorts av miljötillståndsverket respektive förrättningsingenjören enligt 7 § i detta kapitel, med undantag av lösen för expeditioner, beträffande vilka de särskilda bestämmelserna därom skall iakttas. Kostnader som grundar sig på förrättningsingenjörens uträkning och som skall betalas till staten, inberäknat de om vilka miljötillståndsverket förordnat med stöd av 11 § 2 och 3 mom. i detta kapitel, uppbärs av den regionala miljöcentralen.

13 §

Bestämmelserna i denna lag skall tillämpas även på vattendrag och vatten vid rikets gräns, om inte något annat föreskrivs med stöd av en överenskommelse med främmande stat.

Verkningarna av en i denna lag avsedd åtgärd på vattendragen eller grundvattnen i en annan stat beaktas vid tillämpningen av denna lag på samma sätt som motsvarande verkningar i Finland, om inte något annat föranleds av en överenskommelse med ifrågavarande stat.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av hälsoskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i hälsoskyddslagen av den 19 augusti 1994 (763/1994) 3 kap., 53 § 4 mom. och 56 § 4 mom.,

av dessa lagrum 56 § 4 mom. sådant det lyder i lag 777/1996, samt

ändras 3 §, 13 § 4 mom., 15 § 1 mom., 23 § 2 och 3 mom. samt rubriken för 51 § och 51 § 1 mom.,

av dessa lagrum 3 § sådan den lyder i nämnda lag 777/1996, som följer:

3 §

Förhållande till vissa författningar

Om hälsoskyddet gäller dessutom vad som bestäms om detta i miljöskyddslagen (/), kemikalielagen (744/1989), strålskyddslagen (592/1991), lagen om hälsovården inom försvarsmakten (322/1987), lagen om skydd i arbete (299/1958), vattenlagen (264/1961), avfallslagen (1072/1993), markanvändnings- och bygglagen (132/1999), lagen om friluftsliv (606/1973), lagen angående vissa grannelagsförhållanden (26/1920), livsmedelslagen (361/1995), produktsäkerhetslagen (914/1986), lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996) samt veterinärvårdslagen (685/1990).

13 §

Anmälningsskyldighet

— — — — — — — — — — — — — —

Sådan anmälan som avses i 1 mom. 1 punkten behöver inte göras, om miljötillstånd enligt miljöskyddslagen förutsätts för verksamheten.

— — — — — — — — — — — — — —

15 §

Behandling av anmälan och föreskrifter som meddelas den anmälningsskyldige

Hälsoskyddsmyndigheten granskar anmälan och fattar beslut med anledning av den. Hälsoskyddsmyndigheten kan i sitt beslut, efter att ha hört verksamhetsidkaren, meddela föreskrifter som behövs för att sanitära olägenheter skall kunna förebyggas eller, om en sanitär olägenhet inte kan hindras på något annat sätt, förbjuda verksamheten på platsen i fråga. I samband med ett ärende som gäller en anmälan behandlar den kommunala hälsoskyddsmyndigheten vid behov en anmälan enligt 60 § miljöskyddslagen och meddelar vid behov föreskrifter på det sätt som bestäms i 64 § miljöskyddslagen.

— — — — — — — — — — — — — —

23 §

Anslutning till avlopp

— — — — — — — — — — — — — —

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan av särskilda skäl bevilja befrielse från anslutningsskyldigheten, om insamlingen och behandlingen av avloppsvatten kan ordnas så att sanitär olägenhet eller förorening av miljön inte uppkommer.

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten kan också föreskriva att en fastighet, som är belägen på ett annat än i 1 mom. nämnt område eller längre bort än det där avsedda maximiavståndet, skall anslutas till ett allmänt avlopp om detta måste anses vara nödvändigt av sanitära skäl eller för att skydda miljön.

— — — — — — — — — — — — — —

51 §

Föreskrifter om hälsoskydd

Den kommunala hälsoskyddsmyndigheten har rätt att meddela enskilda förbud och föreskrifter som är nödvändiga för att avhjälpa eller förebygga sanitär olägenhet. Om verksamheten med stöd av miljöskydds-

lagen är tillstånds- eller anmälningspliktig, meddelas föreskriften av den myndighet som avses i nämnda lag med iakttagande av miljöskyddslagen.

— — — — — — — — — — — — — —

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av lagen angående vissa grannelagsförhållanden

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 13 februari 1920 angående vissa grannelagsförhållanden (26/1920) 21—23, 23 a, 24 och 25 §,

av dessa lagrum 23 a § sådan den lyder i lag 738/1994, samt

ändras 17—20 §,

av dessa lagrum 18 § sådan den lyder i lagarna 581/1977 och 736/1991 samt 19 § sådan den lyder i sistnämnda lag, som följer:

17 §

En fastighet, byggnad eller lägenhet får inte användas så att grannarna eller de som bor eller innehar fastigheter, byggnader eller lägenheter i närheten orsakas oskäligt besvär av ämnen som är skadliga för miljön, sot, smuts, damm, lukt, fukt, buller, skakning, strålning, ljus, värme eller annan motsvarande påverkan.

Vid bedömning av hur oskäligt besväret är skall beaktas de lokala förhållandena, hur vanligt besväret är i övrigt, hur kraftigt och varaktigt besväret är, den tidpunkt då besväret uppstod samt andra motsvarande omständigheter.

18 §

Den vars verksamhet har orsakat oskäligt besvär är skyldig att se till att besväret upphör eller, om det inte är möjligt att få det att upphöra på något annat sätt, att helt och hållet upphöra med verksamheten och ersätta den skada som besväret orsakat. Om det är fråga om en miljöskada tillämpas emellertid lagen om ersättning för miljöskador (737/1994).

Om tillståndsplikt för verksamhet som avses i 1 mom. bestäms i miljöskyddslagen (/).

19 §

Om besväret orsakas av verksamhet som enligt miljöskyddslagen är tillstånds- eller anmälningspliktig får det inte med stöd av denna lag bestämmas att besväret skall fås att upphöra.

Om ett besvär som beror på någon annan verksamhet än sådan som avses i 1 mom. kan orsaka olägenhet för hälsan, får det inte bestämmas att besväret skall fås att upphöra eller får inte ersättning dömas ut för skadan innan saken har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut med stöd av hälsoskyddslagen (763/1994).

20 §

Yrkande om att ett oskäligt besvär skall fås att upphöra eller att den verksamhet som orsakar besväret skall upphöra helt och hållet samt att den skada som besväret orsakat skall ersättas skall framställas vid tingsrätten på den ort där den som vållat besväret har sin hemort eller på den ort där besväret har framträtt eller vid den tingsrätt inom vars domkrets den verksamhet som orsakat besväret är belägen.

Yrkande om att ett oskäligt besvär skall fås att upphöra eller att den verksamhet som orsakar besväret skall upphöra skall framställas senast inom tre år efter det att det oskäliga besväret framträdde.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av avfallslagen

I enlighet med rikdagens beslut

upphävs i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) 22—26 §, 38 § 2 mom., 42—44, 46—48 och 55 §,

av dessa lagrum 22 och 43 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1015/1996, 24 § sådan den lyder i lag 63/1995 och 55 § sådan den lyder i nämnda lag 1015/1996,

ändras 2 § 1—3 mom., 15 § 1 mom., rubriken för 4 kap., 33 § 3 mom., 35 §, 39 § 2 mom., 49 § 1 och 2 mom., 50 §, 51 § 3 mom., 52 § 1 mom., 59, 60, 66, 67, 70 och 72 §,

av dessa lagrum 35 §, 52 § 1 mom. och 72 § sådana de lyder i lag 605/1997, 49 § 1 mom. sådant det lyder i lagarna 1413/1994 och 63/1995 samt i nämnda lag 605/1997, 50 § sådan den lyder i nämnda lag 63/1995, 51 § 3 mom. och 67 § sådana de lyder i nämnda lag 1413/1994, 59 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1015/1996, 60 § sådan den lyder i lag 712/1995 och 66 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 1015/1996 och 605/1997, samt

fogas till lagen nya 49 a och 50 a § som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller avfall, förhindrande av uppkomsten av avfall samt minskning av avfallets farliga eller skadliga egenskaper, främjande av återvinning ur avfall, anordnande av avfallshantering i övrigt, förhindrande av nedskräpning samt uppsnyggning av nedskräpade områden.

Denna lag tillämpas inte på avfall från explosiva varor enligt lagen om explosionsfarliga ämnen (263/1953), kärnavfall enligt kärnenergilagen (990/1987), radioaktivt avfall enligt strålskyddslagen (592/1991) eller på avfall som deponeras i havet med stöd av tillstånd enligt havsskyddslagen (1415/1994).

Om hindrande av sådan förorening av miljön som orsakas av avfall bestäms dessutom i miljöskyddslagen (/).

— — — — — — — — — — — — — —

15 §

Överlämnande av avfall och mottagarens skyldighet

Avfall får överlämnas endast

1) till en sådan mottagare som har godkänts vid ett tillståndsförfarande enligt 8 kap.,

2) till den som har rätt att ta emot avfall med stöd av ett miljötillstånd enligt miljöskyddslagen,

3) till den vars verksamhet med stöd av 30 § 1 mom. miljöskyddslagen inte kräver miljötillstånd på grundval av vad som bestäms i 28 § 1 mom. 4 punkten i nämnda lag och verksamheten är inskriven i datasystemet för miljövårdsinformation med stöd av 65 § i nämnda lag,

4) om sådant godkännande eller tillstånd eller sådan inskrivning som avses i 1—3 punkten inte krävs i fråga om mottagaren, till en sådan mottagare som har tillräckliga förutsättningar att se till att avfallshanteringen ordnas på behörigt sätt.

— — — — — — — — — — — — — —

4 kap.

Nedskräpning

33 §

Betalning och återbäring av kommunal avfallsavgift

— — — — — — — — — — — — — —

Om avfallsavgiften avlyfts eller nedsätts med anledning av ändringssökande, skall kommunen återbetala det överbetalda beloppet jämte årlig ränta från betalningsdagen till återbetalningsdagen enligt en räntefot som vid tidpunkten i fråga svarar mot det årsmedeltal för marknadsräntan under tre månader som fastställts av finansministeriet med stöd av lagen om vissa referensräntor (996/1998).

35 §

Statens deltagande i avfallshanteringsarbete

Om avfall i miljön eller andra kasserade föremål eller ämnen medför fara, skada eller någon annan påföljd som nämns i 19 § eller i 7 § miljöskyddslagen och det arbete eller den åtgärd som behövs för att förebygga eller avlägsna denna har orsakat eller kan orsaka kommunen sådana kostnader för avfallshantering som skall anses oskäliga, kan den regionala miljöcentralen, efter att vid behov ha avtalat därom med kommunen, enligt statsbudgeten utföra eller låta utföra ett arbete eller vidta eller låta vidta en åtgärd i form av avfallshanteringsarbete eller annars delta i de kostnader som avses ovan.

39 §

Andra myndigheter

— — — — — — — — — — — — — —

Då statsrådet utfärdar en författning enligt 5 eller 18 § kan statsrådet bestämma att även någon annan statlig myndighet skall delta i tillsynen över att författningen iakttas.

49 §

Anmälan om verksamhet till avfallsregistret

Anmälan enligt 70 § skall göras till den regionala miljöcentralen för godkännande för anteckning i avfallsregistret om

1) yrkesmässig insamling och transport av avfall,

2) verksamhet som säljare eller förmedlare av avfall, om avsikten är återvinning eller behandling av avfallet utanför Finland,

3) producentsammanslutningar.

Anmälan skall innehålla tillräckliga uppgifter om verksamheten och utövaren. Anmälan skall göras minst 60 dagar innan verksamheten inleds. Anmälan skall också göras för övervakning av verksamheten på det sätt som närmare bestäms genom förordning.

— — — — — — — — — — — — — —

49 a §

Förutsättningar för godkännande för anteckning i avfallsregistret

Verksamheten godkänns för anteckning i avfallsregistret om det på grundval av den redogörelse som bifogats anmälan eller annars påvisas att

1) verksamheten bedrivs i enlighet med denna lag och bestämmelser som meddelats med stöd av den och med yrkesskicklighet,

2) den utrustning eller materiel som används i verksamheten är tekniskt högklassig med beaktande av verksamhetens miljökonsekvenser eller den fara eller skada för hälsan eller miljön som verksamheten orsakar,

3) verksamhetsidkaren är, med beaktande av verksamhetens omfattning, natur och de föreskrifter som meddelas för verksamheten, tillräckligt solvent eller kan ställa tillräcklig säkerhet för att säkerställa behöriga avfallshanteringsåtgärder.

50 §

Föreskrifter i samband med godkännande för anteckning i avfallsregistret

Den regionala miljöcentralen skall fatta beslut med anledning av en anmälan som gäller godkännande för anteckning i avfallsregistret. I beslutet kan meddelas behövliga föreskrifter för uppfyllande av förpliktelserna enligt 49 a § och för övervakning av verksamheten. Genom föreskrifterna kan verksamheten vid behov begränsas så att den gäller endast avfall av en viss typ eller så att mängden avfall som får lagras begränsas.

50 a §

Ändring och återkallande av beslut om internationell avfallstransport eller om godkännande för anteckning i avfallsregistret

Ett beslut om internationell avfallstransport eller godkännande för anteckning i avfallsregistret kan ändras på initiativ av den myndighet som meddelat beslutet, om omständigheterna har förändrats väsentligt eller om det visar sig att den fara eller skada som verksamheten förorsakar är väsentligt större än vad som bedömts eller om grunderna för beslutet annars senare konstateras ha varit

väsentligt annorlunda än vad som har förutsatts då beslutet meddelades. Beslutet kan ändras också om det är nödvändigt för verkställighet av internationella fördrag som är bindande för Finland. Ett ärende som gäller ändring av ett beslut skall i tilllämpliga delar behandlas på samma sätt som när ett beslut meddelas.

Ett godkännande kan återkallas, om någon väsentlig förutsättning för godkännandet inte längre föreligger eller om bestämmelser har överträtts så att verksamheten förorsakar väsentlig fara eller skada för hälsan eller miljön.

51 §

Skyldighet att inhämta information och bokföringsskyldighet

— — — — — — — — — — — — — — —

Den som har miljötillstånd, den som producerar problemavfall, med undantag för hushållen, och den som yrkesmässigt transporterar problemavfall samt en säljare och en förmedlare som avses i 49 § 1 mom. 2 punkten skall föra bok över mängden och arten av det avfall som uppkommer, insamlas, lagras eller mellanlagras, transporteras, återvinns eller behandlas samt säljs eller förmedlas i hans verksamhet, över dess beskaffenhet och ursprung samt, då han för avfallet någon annanstans, över den plats där det har uppkommit liksom över leveransplatsen och leveransdatumet samt över transport- och återvinnings- eller behandlingssättet.

— — — — — — — — — — — — — — —

52 §

Myndigheternas rätt till information

Tillsynsmyndigheten, miljöministeriet, Finlands miljöcentral och kommunen har rätt att av avfallsinnehavaren eller någon annan som ordnar avfallshantering eller den som är skyldig att snygga upp ett nedskräpat område på begäran få de upplysningar som behövs för tillsynen över att denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas eller för skötseln av sina uppgifter. Tillsynsmyndigheten, miljöministeriet och Finlands miljöcentral har också rätt att av den som idkar produktion och den som tillverkar eller importerar en produkt på begäran få de uppgifter om produktionen som behövs för verkställigheten av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt om de ämnen som används i produktionen och om de produkter som tillverkas eller importeras liksom även om det avfall som de ger upphov till och om avfallshanteringen.

— — — — — — — — — — — — — — —

59 §

Anhängiggörande

Ett ärende som gäller ett förordnande eller en bestämmelse som avses i 21 eller 57 § får anhängiggöras vid den regionala miljöcentralen eller hos den kommunala miljövårdsmyndigheten av

1) den vars rätt eller fördel saken kan gälla,

2) en registrerad förening eller stiftelse vars syfte är att främja miljöskydd, hälsoskydd eller naturvård eller trivseln i boendemiljön och inom vars verksamhetsområde miljökonsekvenserna i fråga uppträder.

60 §

Avfallsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) bryter mot förbud som avses i 5 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten, 6 § 1 mom. 6 eller 8 punkten, 7 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 eller 19 §, 22 § 1 mom., 40 § 3 mom., 50 §, 55 § 2 eller 3 mom., 57 eller 73 a § eller mot förbud, föreskrifter eller bestämmelser som meddelats med stöd av nämnda lagrum,

2) försummar skyldigheter som avses i 7—9 §, 12 eller 14 §, 15 § 1 mom., 22 § 2 eller 3 mom., 51 § 3 eller 4 mom., eller

3) genomför en internationell avfallstransport så som avses i artikel 26.1 i avfallstransportförordningen,

skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag, för *avfallsförseelse* dömas till böter.

För avfallsförseelse döms likaså den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot en bestämmelse som meddelats med stöd av 13 § 1 mom. eller försummar de skyldigheter som avses i 11 § 1 mom., 20 § 1 eller 2 mom., 21 eller 49 §.

66 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag söks enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i beslut som gäller de i 17 § avsedda kommunala avfallshanteringsbestämmelserna och den i 30 § avsedda taxan söks däremot enligt kommunallagen (365/1995).

Ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag får sökas av en part som avses i 59 § och av en registrerad förening eller stiftelse.

67 §

Verkställighet

I beslut som fattas med stöd av avfallstransportförordningen och 21, 31, 50, 57 och 58 § samt av särskilda skäl i beslut som fattas med stöd av 50 a § i denna lag kan bestämmas att beslutet skall iakttas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

70 §

Avfallsregister

Tillsynsmyndigheterna skall föra ett register *(avfallsregister)* över de anmälningar som görs till dem enligt denna lag samt över de beslut som har fattats med anledning av anmälningarna.

72 §

Avgifter för behandling av anmälningar

För behandling av anmälningar som avses i 8 kap. och för de kontroller som ansluter sig därtill samt för behandlingen av de anmälningar enligt författningar utfärdade av statsrådet med stöd av 5 eller 18 § som skall lämnas till statens myndigheter och de kontrolluppgifter enligt nämnda författningar som vid bestämda tidpunkter skall lämnas till statens myndigheter och för de kontroller som ansluter sig därtill kan en avgift tas ut. När avgiften bestäms skall lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) iakttas.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av havsskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i havsskyddslagen av den 29 december 1994 (1415/1994) 9 § 5 mom., 10 § 3 mom. och 11 § 4 mom. som följer:

9 §

Tillstånd till deponering av muddermassa

— — — — — — — — — — — — — — —

Om en i 1 mom. avsedd deponering av muddermassa utanför Finlands territorialvattengräns, eller verkningarna av den, också sträcker sig till Finlands territorialvatten, är miljötillståndsverket tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som därom bestäms i vattenlagen.

10 §

Konstruktioner i havet

— — — — — — — — — — — — — — —

Om en i 1 mom. avsedd konstruktion ock-

så sträcker sig till Finlands territorialvatten, är miljötillståndsverket tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som därom bestäms i vattenlagen.

— — — — — — — — — — — — — —

11 §

Tillstånd till utforskning och nyttjande av havsbottnen och dess inre

— — — — — — — — — — — — — —

Om en i 1 mom. avsedd verksamhet utanför Finlands territorialvattengräns också sträcker sig till Finlands territorialvatten, är miljötillståndsverket tillståndsmyndighet för hela projektet. I fråga om tillståndsförfarande och sökande av ändring gäller i tillämpliga delar vad som därom bestäms i vattenlagen.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av lagen om fiske

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 16 april 1982 om fiske (286/1982) 14 §, 24 § 2 mom., 25 § 2 mom., 27 § 2 mom., 47 §, 123 § 2 mom. och 134 § 2 mom.,

av dessa lagrum 47 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1355/1993, som följer:

14 §

Innehar någon tidigare förvärvad rätt att hålla storryssja eller annat därmed jämförbart instängningsredskap utsatt närmare en lax- eller sikförande älvs mynning än vad som bestäms om detta, kan innehavaren av sådan rätt förpliktas att avstå från denna, om detta är nödvändigt för att målen enligt 1 § skall uppnås. När arbetskrafts- och näringscentralen och rättsinnehavaren inte överenskommelse om avståendet, kan arbetskrafts- och näringscentralen genom ansökan hänskjuta saken till miljötillståndsverket. För avstående från rätt skall betalas ersättning som motsvarar dess fulla värde. Kan värdet inte fastställas på något annat sätt, anses det motsvara den tjugofaldiga årliga nettointäkten av det bedrivna fisket, beräknat enligt erhållen fångst, under de senaste fem åren i medeltal.

Uppstår oenighet om avstående, kan saken genom ansökan hänskjutas till miljötillståndsverket. Träffas ingen överenskommelse om värdet av fiskerätten, skall innan ärendet avgörs behövlig värdering verkställas av två ojäviga personer som utsetts av miljötillståndsverket.

24 §

— — — — — — — — — — — — — —

Där en älv förenas med havet eller en insjö, övergår kungsådran i en fiskled som omfattar en tredjedel av vattenområdets bredd på det djupaste stället och som sträcker sig så långt ut i öppna sjön att fiskens gång är tryggad. Miljötillståndsverket kan likväl på ansökan förordna något annat om fiskledens bredd eller sträckning, om detta är behövligt för tryggande av fiskens gång.

— — — — — — — — — — — — — —

25 §

— — — — — — — — — — — — — —

Tidigare lagligen förvärvad rätt att hålla ett fast fångstredskap i en kungsådra eller fiskled förblir i kraft. Innehavaren av sådan rätt kan dock förpliktas att avstå från sin rätt, om detta är nödvändigt för att målen enligt 1 § skall uppnås. När arbetskrafts- och näringscentralen och rättsinnehavaren inte överenskommelse om avståendet, kan arbetskrafts- och näringscentralen genom ansökan hänskjuta saken till miljötillståndsverket. För avstående från rätt skall betalas er-

sättning med iakttagande av 14 § 1 och 2 mom.

— — — — — — — — — — — — — —

27 §

— — — — — — — — — — — — — —

Mål som avses i denna paragraf anhängiggörs vid miljötillståndsverket genom ansökan med iakttagande av vad som bestäms i vattenlagen.

47 §

Om fredningen av ett område med tanke på genomförande av planläggning eller ordnande av trafikförhållandena eller för något annat viktigt allmänt ändamål borde upphävas helt eller delvis eller om inskränkningarna i dess användning borde ändras, och om fiskeområdet inte har bifallit en framställning om detta, kan den myndighet som saken gäller hos miljötillståndsverket ansöka om indragning av fredningsområdet.

Ett område som ingår i ett indraget fredningsområde får inte på nytt förordnas till fredningsområde, om inte miljötillståndsverket sedan förhållandena förändrats på ansökan av fiskeområdet beviljar tillstånd därtill.

I ett beslut som miljötillståndsverket meddelat i ett ärende som avses i denna paragraf får ändring sökas endast av den myndighet som ansökt om indragning samt av fiskeområdet.

123 §

— — — — — — — — — — — — — —

I miljötillståndsverkets beslut i mål som avses i denna lag får ändring sökas i den ordning som i vattenlagen bestäms om sökande av ändring i miljötillståndsverkets beslut i ansökningsärenden som gäller byggande i vattendrag. I 47 § 3 mom. föreskrivs om vem som har rätt att söka ändring i miljötillståndsverkets beslut som gäller indragning av fredningsområde.

— — — — — — — — — — — — — —

134 §

— — — — — — — — — — — — — —

Sedan ett i 1 mom. avsett fredningsområde indragits skall miljötillståndsverket, sedan beslutet vunnit laga kraft, göra den anmälan som avses i nämnda moment till fastighetsregisterföraren.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 2 och 3 § lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 27 mars 1991 om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen (1331/1991) 2 § 2 och 3 mom. samt 3 §,

av dessa lagrum 2 § 3 mom. sådant det lyder i lag 220/1994 och 3 § sådan den lyder i lag 78/1995, som följer:

2 §

— — — — — — — — — — — — — —

Kan ett avtal om ersättningarna inte nås, får ersättningsärendet på ansökan hänskjutas till det territoriellt behöriga miljötillståndsverket.

Vid handläggningen av ersättningsansökningar samt när ersättningar fastställs och betalas tillämpas vattenlagen och de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den.

— — — — — — — — — — — — — —

3 §

Vid avtappning skall den regionala miljöcentral som jord- och skogsbruksministeriet har bestämt följa effekterna av avtappningen

på saimensälens livsbetingelser samt på fiskbeståndet och fisket så som ministeriet har godkänt. Meningsskiljaktigheter beträffande uppföljningen kan föras till behandling i det i 2 § 2 mom. avsedda miljötillståndsverket med iakttagande av vad vattenlagen föreskriver om ansökningsärenden.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 11 § dammsäkerhetslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i dammsäkerhetslagen av den 1 juni 1984 (413/1984) 11 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 90/1995, som följer:

11 §

I fråga om åtgärder till följd av att bestämmelserna i 4 och 5 § eller med stöd av dem utfärdade bestämmelser inte har iakttagits gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs i 21 kap. 2, 3 och 4 § vattenlagen (264/1961).

Utgör en damm eller sådan användning av den, som uppenbart sker i strid med bestämmelserna i denna lag eller i vattenlagen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem omedelbar fara för den allmänna säkerheten, skall i tillämpliga delar iakttas 21 kap. 3 b § vattenlagen. Vid sidan av länsstyrelsen och polisen kan likväl även den regionala miljöcentralen vidta behövliga åtgärder.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 75 § fastighetsbildningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i fastighetsbildningslagen av den 12 april 1995 (554/1995) 75 § som följer:

75 §

Om en dikning gäller bara ett nyskiftesområde eller anläggande av ett dike som avses i 73 § 3 mom., beslutar förrättningsmännen om dikningen, såvida inte för dikningen behövs sådant tillstånd av miljötillståndsverket som avses i 6 kap. 2 § vattenlagen. Detsamma gäller avslutande av dikning även i de fall då ägare till fastigheter utanför nyskiftesområdet samtycker till samfälld dikning. I övriga fall fattas beslut om saken i enlighet med vad som i vattenlagen bestäms om samfälld dikning.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 12 och 17 § lagen om allmänna vatten- och avloppsverk

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 23 december 1977 om allmänna vatten- och avloppsverk (982/1977) 12 § samt 17 § 3 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 12 § i lag 88/1993 och 17 § 3 mom. i lag 1020/1995, som följer:

12 §

Om anslutning till ett allmänt vatten- och avloppsverk samt anslutningsvillkoren ingås avtal mellan verket och den som ansluter sig till detta. Avtalet får inte strida mot de allmänna bestämmelser som avses i 11 §, författningar av statsrådet som avses i 11 a §, författningar som utfärdats med stöd av 11 § 2 och 3 punkten miljöskyddslagen (/) eller miljötillståndsvillkor. Om det inbördes förhållandet mellan verket och den som ansluter sig till detta gäller dessutom vad som bestäms särskilt.

17 §

— — — — — — — — — — — — — —

Övervakningen av att författningar som utfärdats med stöd av 11 a § iakttas ankommer på de tillsynsmyndigheter som avses i miljöskyddslagen. På åtgärder som strider mot bestämmelser som utfärdats enligt 11 a § tillämpas straffbestämmelserna i 48 kap. 1—4 § strafflagen (39/1889) samt bestämmelserna om förvaltningstvång i miljöskyddslagen.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 2 § marktäktslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i marktäktslagen av den 24 juli 1981 (555/1981) 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 134/1999, som följer:

2 §

Undantag beträffande tillämpningsområdet

Denna lag gäller inte
1) täktverksamhet som baserar sig på gruvlagen (503/1965),
2) tagande och nyttjande av substanser som lösgjorts i samband med byggande, då åtgärden grundar sig på ett tillstånd av en myndighet eller en plan som godkänts av en myndighet,
3) sådant tagande av substanser på vattenområde för vilket det enligt vattenlagen (264/1961) krävs tillstånd av miljötillståndsverket.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 134 och 153 § markanvändnings- och bygglagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i markanvändnings- och bygglagen av den 5 februari 1999 (132/1999) 134 § 5 mom. och 153 § 3 mom. som följer:

134 §

Behandling av ansökan om bygglov

— — — — — — — — — — — — — — —

Om tillstånd enligt miljöskyddslagen (/) behövs för den verksamhet som byggandet avser, kan avgörandet av bygglovsärendet uppskjutas till dess miljötillståndsärendet är avgjort, om det är motiverat med beaktande av byggnadens användningsmöjligheter eller den planerade verksamhetens miljökonsekvenser.

153 §

Ibruktagande av byggnader

— — — — — — — — — — — — — — —

En byggnad får inte godkännas att tas i bruk, om den verksamhet som är avsedd att bedrivas där kräver tillstånd enligt miljöskyddslagen, förrän detta tillstånd har vunnit laga kraft.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 3 § kemikalielagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kemikalielagen av den 14 augusti 1989 (744/1989) 3 § 2 mom. som följer:

3 §

Förhållande till vissa författningar

— — — — — — — — — — — — — — —

Om begränsning av utsläpp av kemikalier i miljön och rening av utsläpp gäller miljöskyddslagen (/) och havsskyddslagen (1415/1994). Om behandling av avfall som består av kemikalier och om annan avfallshantering gäller dessutom avfallslagen (1072/1993).

— — — — — — — — — — — — — — —

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 30 och 31 § terrängtrafiklagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i terrängtrafiklagen av den 22 december 1995 (1710/1995) 30 § 1 mom. och 31 §, av dessa lagrum 30 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1018/1996, som följer:

30 §

Tillstånd till tävlingar och övningar

För återkommande eller permanent anordnande av tävlingar eller övningar med motordrivna fordon i samma terräng skall, utöver det som någon annanstans i lag bestäms om tillstånd och samtycke, tillstånd sökas hos den kommunala miljövårdsmyndigheten. Tillstånd behövs dock inte för ett område som i en detaljplan har reserverats för ändamålet eller för ett område för vilket har beviljats miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (/).

— — — — — — — — — — — — — —

31 §

Sökande av ändring

Ändring i ett beslut enligt 30 § av den kommunala miljövårdsmyndigheten får sökas genom besvär på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 21 och 22 § sjötrafiklagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjötrafiklagen av den 20 juni 1996 (463/1996) 21 § 1 mom. och 22 § som följer:

21 §

Tillstånd till tävlingar och övningar

För återkommande eller permanent anordnande av tävlingar eller övningar med motordrivna farkoster på samma vattenområde skall, utöver det som någon annanstans i lag bestäms om tillståndsplikt, tillstånd sökas hos den kommunala miljövårdsmyndigheten. Tillstånd behövs dock inte för ett område som i en detaljplan har reserverats för ändamålet eller för ett område för vilket har beviljats miljötillstånd enligt miljöskyddslagen (/).

— — — — — — — — — — — — — —

22 §

Sökande av ändring

Besvär över beslut som avses i denna lag får anföras hos förvaltningsdomstolen på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvär som gäller ett beslut som en regional miljöcentral har meddelat med stöd av 15 § 2 mom., 16 § eller 21 § 3 mom. eller som sjöfartsverket har meddelat med stöd av 15 § 2 mom. eller 16 § behandlas i den förvaltningsdomstol inom vars domkrets största delen av det vattenområde som beslutet gäller är beläget. I övrigt bestäms den behöriga förvaltningsdomstolen enligt inom vilken förvaltningsdomstols domkrets den myndighet vars beslut överklagas har sitt verksamhetsställe.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 44 § luftfartslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i luftfartslagen av den 3 mars 1995 (281/1995) 44 § 1 mom. som följer:

44 §

Beviljande av byggnadstillstånd

Byggnadstillstånd beviljas, om en flygplats eller ett annat område som tjänar luftfarten samt byggnader, konstruktioner och anordningar på flygplatsen eller området uppfyller de krav som Luftfartsverket ställer med hänsyn till vad flygsäkerheten förutsätter och om sådant miljötillstånd som miljöskyddslagen (/) förutsätter har beviljats för flygplatsen.

— — — — — — — — — — — — — — —

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 2 § lagen om miljöförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 24 januari 1995 om miljöförvaltningen (55/1995) 2 § 1 mom. som följer:

2 §

Miljöförvaltningens organisation

Miljöförvaltningen omfattar de regionala miljöcentralerna och Finlands miljöcentral. Om miljötillståndsverken bestäms i lagen om miljötillståndsverken (/).

— — — — — — — — — — — — — — —

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning

I enlighet med rikdagens beslut
ändras i lagen den 24 januari 1986 om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) 5 § 2 mom. och 6 § 5 punkten,
av dessa lagrum 5 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1013/1996, och
fogas till 7 §, sådan den lyder i sistnämnda lag, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., som följer:

5 §

Den kommunala miljövårdsmyndigheten

— — — — — — — — — — — — — —

Kommunerna kan även ordna skötseln av uppgifterna i samarbete så som 2 § och 10 kap. kommunallagen (365/1995) föreskriver.

— — — — — — — — — — — — — —

6 §

Den kommunala miljövårdsmyndighetens uppgifter

För att övervaka och främja miljövården inom kommunen skall den kommunala miljövårdsmyndigheten

— — — — — — — — — — — — — —

5) avge utlåtanden och göra framställningar till andra myndigheter samt hos dem ta initiativ i frågor som ansluter sig till miljövården,

— — — — — — — — — — — — — —

7 §

Delegering

— — — — — — — — — — — — — —

En tjänsteinnehavare till vilken delegeras beslutanderätt som tillkommer den kommunala miljövårdsmyndigheten skall ha den kompetens som förutsätts för uppgiften.

På en tjänsteinnehavare som med stöd av 1 mom. anförtros en uppgift tillämpas vad som bestäms om den myndighet som annars sköter uppgiften samt om sökande av ändring i dess beslut.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av lagen om förvaltningsdomstolarna

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 mars 1999 om förvaltningsdomstolarna (430/1999) 5 § 2 mom., 10 § och 12 § 2 mom. som följer:

5 §

Behörighetsvillkor för ledamöterna

— — — — — — — — — — — — — —

Behörighetsvillkor för andra än lagfarna ledamöter som deltar i behandlingen av ärenden enligt vattenlagen (264/1961) och miljöskyddslagen (/) är lämplig högre högskoleexamen inom det tekniska eller naturvetenskapliga området. Dessutom förutsätts att de är förtrogna med uppgifter som hör till området för den lagstiftning som skall tillämpas.

10 §

Föredragande

Föredragande vid förvaltningsdomstolarna är förvaltningsrättssekreterare och notarier. Behörighetsvillkor för tjänsterna som förvaltningsrättssekreterare är juris kandidatexamen och för tjänsterna som notarie lämplig högskoleexamen.

12 §

Domförhet

— — — — — — — — — — — — — —

Vid behandlingen av ärenden enligt vattenlagen och miljöskyddslagen är förvaltningsdomstolen domför med fyra medlemmar, om inte ett större antal ledamöter föreskrivs särskilt i lag. Vid behandlingen av dessa ärenden ingår i sammansättningen minst två lag-

farna ledamöter, av vilka den ena är ordförande.

— — — — — — — — — — — — — —

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av lagen angående Högsta förvaltningsdomstolen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 22 juli 1918 angående Högsta förvaltningsdomstolen (74/1918) 8 § 2 mom., sådant det lyder i lag 692/1994, och

fogas till lagen en ny 2 a § som följer:

2 a §

I högsta förvaltningsdomstolen deltar i behandlingen av ärenden enligt vattenlagen (264/1961) och miljöskyddslagen (/) utöver de lagfarna ledamöterna dessutom två ledamöter med uppdraget som bisyssla *(miljösakkunnigråd)*.

Ledamöterna med uppdraget som bisyssla utnämns av republikens president för fyra år i sänder. När en plats som ledamot med uppdraget som bisyssla blir ledig under mandattiden utnämns i samma ordning en ny ledamot med uppdraget som bisyssla för återstoden av tiden.

Behörighetsvillkor för en ledamot med uppdraget som bisyssla är lämplig högre högskoleexamen inom det tekniska eller naturvetenskapliga området. Dessutom förutsätts att ledamoten är förtrogen med uppgifter som hör till området för den lagstiftning som skall tillämpas.

Om utnämningen av andra sakkunnigledamöter med uppdraget som bisyssla och om deras deltagande i högsta förvaltningsdomstolens sammansättning i ärenden som gäller patent, nyttighetsmodellrätt eller kretsmönster för integrerade kretsar bestäms särskilt.

8 §

— — — — — — — — — — — — — —

Högsta förvaltningsdomstolen kan med tre medlemmar handlägga och avgöra

1) ett ärende som gäller beviljande av besvärstillstånd,

2) ett ärende som gäller verkställighetsförbud eller avbrytande av verkställighet, samt

3) ett ärende i vilket besvär eller en ansökan har återtagits eller i vilket det är fråga om huruvida ändring har sökts inom utsatt tid eller med iakttagande av föreskriven form.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 4 § statstjänstemannalagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i statstjänstemannalagen av den 19 augusti 1994 (750/1994) 4 § 2 mom. 7 och 8 punkten, sådana de lyder i lag 480/1999, samt

fogas till 4 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 1383/1995 och i nämnda lag 480/1999, en ny 9 punkt som följer:

4 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Bestämmelser om inrättande, indragning och ändring av tjänster utfärdas genom förordning. Följande tjänster får inte inrättas eller dras in eller deras benämning ändras, om de inte har specificerats i statsbudgeten:

— — — — — — — — — — — — — — —

7) tjänsterna som kommendör för försvarsmakten, chef för huvudstaben, general eller amiral, försvarsmaktens chefsingenjör, försvarsmaktens överläkare, fältbiskop och assessor,

8) tjänsterna som chef och biträdande chef för gränsbevakningsväsendet samt som generalmajor och konteramiral vid gränsbevakningsväsendet,

9) tjänsterna som direktör för och miljöråd vid ett miljötillståndsverk.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 1 § lagen om offentlighet vid rättegång

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 21 december 1984 om offentlighet vid rättegång (945/1984) 1 §, sådan den lyder i lag 436/1999, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller offentlighet vid rättegång i riksrätten, högsta domstolen, högsta förvaltningsdomstolen, hovrätterna, förvaltningsdomstolarna, tingsrätterna, jorddomstolarna, försäkringsdomstolen, arbetsdomstolen, marknadsdomstolen och krigsrätt.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 3 och 5 § lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 juli 1993 om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (701/1993) 3 § 1 mom. och 5 § 1 mom., av dessa lagrum 3 § 1 mom. sådant det lyder i lag 889/1996, som följer:

3 §

Rättegångsavgift

För behandling av tviste-, brott-, underställnings- och fullföljdsmål och mål som gäller extraordinärt ändringssökande samt för behandling även av annat lagskipningsmål vid förvaltningsdomstolarna uppbärs *rättegångsavgift* som följer:

Domstol	mk
högsta domstolen	
— brottmål	500
— annat mål	1 000
högsta förvaltningsdomstolen	1 000
hovrätten	
— brottmål	400
— annat mål	800
förvaltningsdomstolen	400
tingsrätten	
— brottmål och fullföljdsmål enligt utsökningslagen	350
— tvistemål, vars behandling upphör vid	
— skriftlig förberedelse	350
— muntlig förberedelse	500
— huvudförhandling i samband med muntlig förberedelse	650
— särskild huvudförhandling	800
jorddomstolen	800
marknadsdomstolen	1 000
arbetsdomstolen	1 000

5 §

Betalningsskyldiga

Betalningsskyldig är den som har anhängiggjort ärendet eller den som trätt i hans ställe. I ett konkursärende betalas avgiften efter konkursens början med konkursboets tillgångar. Betalningsskyldig i ett underställningsmål är den vars förfarande har föranlett underställningen. Betalningsskyldig i ett fullföljdsmål är ändringssökanden eller den som trätt i hans ställe. I fråga om andra prestationer är den som har beställt prestationen betalningsskyldig.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 1 och 26 § lagen om fri rättegång

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 2 februari 1973 om fri rättegång (87/1973) 1 § 1 mom. och 26 § 2 mom.,

dessa lagrum sådana de lyder, 1 § 1 mom. i lag 900/1998 och 26 § 2 mom. i lag 1021/1993, som följer:

1 §

Fri rättegång beviljas enligt denna lag en finsk medborgare eller utlänning som, med hänsyn till sina inkomster och tillgångar samt sin underhållsskyldighet och övriga omständigheter som inverkar på hans ekonomiska ställning, inte såsom delaktig i saken utan svårighet förmår betala samtliga kostnader för ärendets handläggning

1) i tviste- och brottmål samt ansökningsärenden eller i besvärsärenden enligt utsökningslagen vilka behandlas vid allmän domstol,

2) i mål som behandlas vid krigsrätt,

3) i mål som behandlas vid jorddomstolarna,

4) i mål som behandlas vid förvaltningsdomstolarna och högsta förvaltningsdomstolen,

5) i ärenden som gäller klagan, återbrytande av lagakraftvunnen dom eller återställande av försutten fatalietid i ärenden som nämns i 1—4 punkten, eller

6) i ärenden som gäller besöksförbud och som behandlas hos en anhållningsberättigad tjänsteman eller vid domstol.

— — — — — — — — — — — — — —

26 §

— — — — — — — — — — — — — —

I avgöranden som avses i 23 § 1 mom. eller i 24 § och som givits av hovrätten eller jorddomstolen, får ändring sökas endast om högsta domstolen beviljar besvärstillstånd.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om ändring av 48 kap. strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 48 kap. 1 § 1 mom., 3 § 2 och 3 mom. och 4 §, sådana de lyder, 1 § 1 mom. i lagarna 578/1995 och 1713/1995, 3 § 2 och 3 mom. i nämnda lag 578/1995 samt 4 § i sistnämnda lag och i lag 1640/1995, som följer:

48 kap.

Om miljöbrott

1 §

Miljöförstöring

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) i miljön för eller släpper ut eller lämnar ett föremål eller ämne, strålning eller något annat sådant i strid med lag eller med stöd av lag utfärdade bestämmelser eller allmänna eller särskilda föreskrifter, eller utan sådant tillstånd som lagen förutsätter, eller i strid med tillståndsvillkor,

2) framställer, överlåter, transporterar, använder, behandlar eller förvarar ett ämne, ett fabrikat eller en produkt eller använder en anordning i strid med allmänna bestämmelser som har utfärdats med stöd av miljöskyddslagen (/) eller i strid med rådets förordning (EG) nr 3093/94 om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller en bestämmelse som nämns i 60 § 1 mom. avfallslagen (1072/1993) eller allmänna bestämmelser eller förbud som har utfärdats eller särskilda föreskrifter eller förbud som har meddelats med stöd av avfallslagen eller försummar sin skyldighet enligt avfallslagen att ordna avfallshantering, eller

3) för in i landet eller ut ur landet eller genom finskt territorium transiterar avfall i strid med avfallslagen eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter som har meddelats med stöd av den, eller så som avses i artikel 26.1 i den avfallstransportförordning som nämns i 45 § 1 mom. avfallslagen, eller i landet för in eller ur landet för ut ett ämne, ett fabrikat eller en produkt i strid med en förordning som utfärdats med stöd av miljöskyddslagen eller i strid med den i 2 punkten nämnda förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet,

så att gärningen är ägnad att förorena eller nedskräpa miljön eller förorsaka fara för hälsan, skall för *miljöförstöring* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

— — — — — — — — — — — — — —

3 §

Miljöförseelse

— — — — — — — — — — — — — —

För miljöförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot föreskrifter som har meddelats med stöd av 64 § miljöskyddslagen.

För miljöförseelse döms likaså den som försummar skyldigheten enligt 28 och 29 § miljöskyddslagen att ansöka om miljötillstånd, om inte gärningen skall bestraffas som miljöförstöring.

— — — — — — — — — — — — — —

4 §

Miljöförstöring av oaktsamhet

Den som av annan än grov oaktsamhet
1) ingriper i miljön så som avses i 1 § 1 mom. 1 punkten eller 3 mom. eller
2) så som avses i 1 § 1 mom. 2 eller 3 punkten bryter mot avfallslagen eller miljöskyddslagen eller bestämmelser som har utfärdats eller föreskrifter, åläggande eller villkor som har meddelats med stöd av dem,

så att den skada som vållas miljön eller hälsan, eller faran för sådan skada, är synnerligen stor med beaktande av den orsakade eller hotande skadans långvarighet, omfattning och andra omständigheter, skall för *miljöförstöring av oaktsamhet* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms separat genom lag.

Lag

om införande av miljöskyddslagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Bestämmelser som träder i kraft eller upphävs

1 §

Ikraftträdande

Följande lagar träder i kraft den 20 :
1) miljöskyddslagen (/),
2) lagen om miljötillståndsverken (/),
3) lagen om ändring av vattenlagen (/),
4) lagen om ändring av hälsoskyddslagen (/),
5) lagen om ändring av lagen angående vissa grannelagsförhållanden (/),
6) lagen om ändring av avfallslagen (/),
7) lagen om ändring av havsskyddslagen (/),
8) lagen om ändring av lagen om fiske (/),
9) lagen om ändring av 2 och 3 § lagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Sovjetunionen om en avtappningsstadga för Saimen och Vuoksen samt om tillämpning av överenskommelsen (/),
10) lagen om ändring av 11 § dammsäkerhetslagen (/),
11) lagen om ändring av 75 § fastighetsbildningslagen (/),
12) lagen om ändring av 12 och 17 § lagen om allmänna vatten- och avloppsverk (/),
13) lagen om ändring av 2 § marktäktslagen (/),
14) lagen om ändring av 134 och 153 § markanvändnings- och bygglagen (/),
15) lagen om ändring av 3 § kemikalielagen (/),
16) lagen om ändring av 30 och 31 § terrängtrafiklagen (/),
17) lagen om ändring av 21 och 22 § sjötrafiklagen (/),
18) lagen om ändring av 44 § luftfartslagen (/),
19) lagen om ändring av 2 § lagen om miljöförvaltningen (/),
20) lagen om ändring av lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (/),
21) lagen om ändring av lagen om förvaltningsdomstolarna (/),
22) lagen om ändring av lagen angående Högsta förvaltningsdomstolen (/),
23) lagen om ändring av 4 § statstjänstemannalagen (/),

24) lagen om ändring av 1 § lagen om offentlighet vid rättegång (/),
25) lagen om ändring av 3 och 5 § lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (/),
26) lagen om ändring av 1 och 26 § lagen om fri rättegång (/), samt
27) lagen om ändring av 48 kap. strafflagen (/).

Åtgärder som verkställigheten av de lagar som nämns i 1 mom. förutsätter får vidtas innan lagarna träder i kraft.

2 §

Bestämmelser som upphävs

Genom denna lag upphävs räknat från den 20 följande lagar och förordningar jämte ändringar:
1) luftvårdslagen av den 25 januari 1982 (67/1982),
2) bullerbekämpningslagen av den 3 april 1987 (382/1987),
3) lagen den 19 april 1991 om miljötillståndsförfarande (735/1991), och
4) förordningen den 6 april 1962 om förhandsåtgärder för skydd av vatten (283/1962).

2 kap.

Iakttagande av tidigare bestämmelser och beslut

3 §

Tidigare statsrådsbeslut

Statsrådsbeslut som har meddelats med stöd av vattenlagen (264/1961) eller de lagar som nämns i 2 § förblir i kraft tills något annat bestäms med stöd av miljöskyddslagen.

Miljöskyddslagen tillämpas på tillsynen över att beslut som avses i 1 mom. iakttas. Miljöskyddslagen tillämpas även på tillsynen över att statsrådsbeslut som har meddelats med stöd av avfallslagen (1072/1993) iakttas när det är fråga om miljötillståndspliktig verksamhet.

4 §

Tidigare beslut

Ett tillstånd som har givits med stöd av vattenlagen, avfallslagen, lagen angående vissa grannelagsförhållanden (26/1920), lagen om avfallshantering (673/1978), hälsovårdslagen (469/1965) eller en lag som nämns i 2 § och ett därmed jämförbart beslut som är i kraft när miljöskyddslagen träder i kraft, skall iakttas om inte något annat föreskrivs i denna lag. Med verksamhet för vilken tillstånd har beviljats jämställs också verksamhet för vilken tillstånd inte har behövt sökas därför att den har förlagts enligt en stads- eller byggnadsplan.

Ett beslut i ett förvaltningstvångs- eller handräckningsärende som har meddelats innan miljöskyddslagen har trätt i kraft skall iakttas, om beslutet gäller verksamhet som är tillstånds- eller anmälningspliktig enligt miljöskyddslagen eller det är fråga om tillsyn över att de bestämmelser som avses i 3 § iakttas. Om beslutet förpliktar någon att ansöka om tillstånd eller göra anmälan, skall tillståndet sökas och anmälan göras enligt miljöskyddslagen.

På beslut som avses i 1 och 2 mom. tillämpas 9 och 13 kap. miljöskyddslagen. Detsamma gäller beslut som efter att de lagar som nämns i 1 § har trätt i kraft har fattats med tillämpning av tidigare gällande lagstiftning. Har verksamheten avbrutits före miljöskyddslagens ikraftträdande, anses avbrottet ha börjat när miljöskyddslagen träder i kraft. I fråga om hur tillstånd som har beviljats med stöd av hälsoskyddslagen eller vattenlagen förfaller tillämpas likväl tidigare bestämmelser.

3 kap.

Pågående verksamhet

5 §

Skyldighet att ansöka om miljötillstånd

För verksamhet som bedrivs med stöd av ett tillstånd eller beslut som avses i 4 § 1 mom. och som kräver tillstånd enligt miljöskyddslagen skall inom en tid som närmare bestäms genom förordning sökas miljötillstånd enligt nämnda lag, om verksamheten

är sådan som avses i rådets direktiv (96/61/EG) om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar eller ikraftträdelsebestämmelsen i förordningen om ändring av luftvårdsförordningen (306/1996).

Miljötillstånd skall sökas för verksamheten i dess helhet, om ändring av verksamheten kräver tillstånd enligt 28 § 3 mom. miljöskyddslagen eller ett tidigare tillstånd innehåller föreskrifter om att tillståndet skall justeras inom en viss tid.

Tillståndsärendet behandlas av den myndighet som enligt miljöskyddslagen är behörig att behandla ansökan om tillstånd för en motsvarande ny verksamhet. Verksamheten får fortsättas medan tillståndsansökan är anhängig.

6 §

Anmälan till den regionala miljöcentralen

Annan miljötillståndspliktig verksamhet än sådan som avses i 5 § och som har fått bedrivas med stöd av beslut som avses i 4 § 1 mom. eller annars i överensstämmelse med lag, skall anmälas till den regionala miljöcentralen för anteckning i datasystemet för miljövårdsinformation inom ett år efter att miljöskyddslagen har trätt i kraft eller före någon annan senare tidpunkt som bestäms genom förordning. Innehållet i anmälan regleras närmare i en förordning som utfärdas med stöd av miljöskyddslagen. På försummad anmälan tillämpas miljöskyddslagens bestämmelser om försummelse att lämna uppgifter.

7 §

Förpliktande av verksamhetsutövare att ansöka om miljötillstånd

Om en verksamhet som avses i 6 § och de bestämmelser som gäller verksamheten enligt en helhetsbedömning inte till väsentliga delar motsvarar miljöskyddslagens krav, skall tillsynsmyndigheten på eget initiativ eller på initiativ av den som orsakas olägenhet förplikta verksamhetsutövaren att inom utsatt tid ansöka om miljötillstånd. Vid prövningen av tillståndsbehovet skall särskilt beaktas verksamhetens natur och miljökonsekvenser samt det vedertagna markanvändningsändamålet för det område som påverkas. Ett beslut som ålägger någon att ansöka om tillstånd får inte överklagas särskilt.

Verksamhetsutövaren skall på tillståndsmyndighetens begäran lämna de uppgifter som behövs för bedömningen av tillståndsbehovet. Vid försummelse att lämna uppgifter tillämpas miljöskyddslagen.

8 §

Undantag från anmälningsskyldigheten

För verksamhet som omfattar insamling av problemavfall och för vilken miljötillstånd har beviljats innan de lagar som nämns i 1 § har trätt i kraft samt för verksamhet som har införts i avfallsregistret behöver inte göras anmälan enligt avfallslagen, om det inte är fråga om väsentlig ändring av verksamheten. Aktiviteterna övervakas med stöd av avfallslagen. Verksamhetsutövaren skall på begäran ge den regionala miljöcentralen de uppgifter som behövs för att denna skall kunna bedöma om verksamheten motsvarar avfallslagens krav.

4 kap.

Anhängiga ärenden

9 §

Kapitlets tillämpningsområde

Detta kapitel gäller behandling och överföring av ärenden som när de lagar som nämns i 1 § träder i kraft är anhängiga hos en vattendomstol, regional miljöcentral, kommunal miljövårdsmyndighet, annan förvaltningsmyndighet eller fullföljdsdomstol samt de bestämmelser som skall tillämpas när beslut fattas i dessa ärenden.

10 §

Tillämpning av den nya lagstiftningen

På ett anhängigt ärende tillämpas den lagstiftning som avses i 1 §, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel.

11 §

Överföring av vattendomstolarnas behörighet

Ansöknings- och handräckningsärenden enligt vattenlagen som är anhängiga hos en vattendomstol överförs till respektive miljötillståndsverk. Om miljöskyddslagen dock tillämpas på ett ansökningsärende som avses i 10 kap. 24 § vattenlagen, sådan denna paragraf lyder innan de lagar som avses i 1 § har trätt i kraft, överförs ärendet till den myndighet som är behörig enligt miljöskyddslagen. Besvärsärendena överförs till Vasa förvaltningsdomstol och brottmålen till behörig tingsrätt.

Innan de lagar som avses i 1 § träder i kraft, skall vattendomstolarna avgöra vilka anhängiga tvistemål som är sådana tvistemål som avses i lagen om ändring av vattenlagen och överföra dessa att behandlas av den tingsrätt inom vars domkrets föremålet för tvisten eller meningsskiljaktigheten är beläget. En vattendomstol kan dessutom besluta att ett sådant i lagen om ändring av vattenlagen avsett ärende som skall anhängiggöras genom talan skall överföras till respektive miljötillståndsverk, med iakttagande av bestämmelserna om handläggning av ansökningsärenden. Övriga tvistemål som med stöd av den tidigare lagen är anhängiga hos en vattendomstol överförs till respektive miljötillståndsverk för att där behandlas som ansökningsärenden. Ett överföringsbeslut får inte överklagas.

Övriga ärenden som är anhängiga vid en vattendomstol överförs till respektive miljötillståndsverk.

Ett beslut genom vilket en vattendomstol har beviljat någon fri rättegång är i kraft oberoende av att behörigheten överförs enligt 1—3 mom.

12 §

När miljötillståndsverken skall tillämpa tidigare bestämmelser

Ett miljötillståndsverk skall tillämpa de bestämmelser i vattenlagen som gäller när de lagar som nämns i 1 § träder i kraft

1) i ansökningsärenden som har kungjorts eller på annat sätt delgivits en part eller i vilket syneförrättning har förordnats att hållas, samt

2) i handräckningsärenden, dock med beaktande av att vederbörande inte skall förpliktas att ansöka om tillstånd enligt 10 kap. vattenlagen, utan i stället förpliktas att ansöka om miljötillstånd.

13 §

När de regionala miljöcentralerna skall tillämpa tidigare bestämmelser

I ett tillståndsärende enligt lagen om miljötillståndsförfarande eller ett ärende som avses i 77 § 2 mom. avfallslagen skall en regional miljöcentral tillämpa de bestämmelser som gäller när de i 1 § nämnda lagarna träder i kraft, om ärendet har kungjorts eller annars delgivits en part. I ett ärende som gäller förlängning av giltighetstiden för ett förläggningstillstånd enligt hälsoskyddslagen tillämpas de bestämmelser i hälsoskyddslagen som gäller när lagen om ändring av hälsoskyddslagen träder i kraft.

I anhängiga förvaltningstvångsärenden med anledning av gärningar som strider mot bestämmelser som gäller innan de lagar som nämns i 1 § träder i kraft eller bestämmelser som gäller innan de lagar som nämns i 2 § upphävs, skall likaså tidigare bestämmelser tillämpas, dock så att miljöskyddslagens procedurbestämmelser skall iakttas. I stället för tillstånd enligt lagen om miljötillståndsförfarande skall vederbörande härvid förpliktas att ansöka om tillstånd enligt miljöskyddslagen.

14 §

När de kommunala myndigheterna skall tillämpa tidigare bestämmelser

I ett tillståndsärende enligt lagen om miljötillståndsförfarande eller ett ansökningsärende enligt 10 kap. 3 § vattenlagen skall en myndighet som i kommunen behandlar miljötillståndsärenden tillämpa de bestämmelser som gäller när de i 1 § nämnda lagarna träder i kraft, om ärendet före nämnda tidpunkt har kungjorts eller annars delgivits en part. I ett ärende som gäller förlängning av giltighetstiden för ett förläggningstillstånd enligt hälsoskyddslagen tillämpas de bestämmelser i hälsoskyddslagen som gäller när lagen om ändring av hälsoskyddslagen träder i kraft.

I anhängiga förvaltningstvångsärenden

med anledning av gärningar som strider mot bestämmelser som gällde innan de lagar som nämns i 1 § trädde i kraft eller bestämmelser som gällde innan de lagar som nämns i 2 § upphävdes, skall likaså tidigare bestämmelser tillämpas, dock så att miljöskyddslagens procedurbestämmelser skall iakttas. I stället för tillstånd enligt lagen om miljötillståndsförfarande skall vederbörande härvid förpliktas att ansöka om tillstånd enligt miljöskyddslagen.

En tjänsteinnehavare som underlyder den kommunala miljövårdsmyndigheten kan avgöra ett ärende i vilket med stöd av 10 § tillämpas ny lagstiftning, om beslutanderätt i motsvarande ärenden tidigare har delegerats till honom eller henne.

15 §

Anhängiga ärenden som gäller en och samma verksamhet

Om tillståndsärenden som gäller en och samma verksamhet är anhängiga hos en vattendomstol, regional miljöcentral, kommunal miljövårdsmyndighet eller kommunal miljötillståndsmyndighet och miljöskyddslagen blir tillämplig på något av ärendena, skall miljöskyddslagen utan hinder av bestämmelserna i 12—14 § tillämpas på dem alla. Hos de myndigheter som inte är behöriga enligt miljöskyddslagen förfaller ärendet. Ärendet skall härvid överföras till den behöriga myndigheten.

16 §

Ärenden som är anhängiga hos andra förvaltningsmyndigheter

Ett förvaltningstvångsärende som är anhängigt hos en hälsoskyddsmyndighet och som gäller verksamhet som kräver tillstånd enligt miljöskyddslagen överförs till den myndighet som är behörig enligt miljöskyddslagen, och på ärendet tillämpas bestämmelserna om förvaltningstvång i 13 kap. miljöskyddslagen.

Ett tillståndsärende enligt 18 § lagen angående vissa grannelagsförhållanden, som har blivit anhängigt innan lagen om ändring av lagen angående vissa grannelagsförhållanden träder i kraft och som inte handläggs enligt lagen om miljötillståndsförfarande, skall avgöras enligt de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

17 §

Tviste- och brottmål som är anhängiga hos Vasa förvaltningsdomstol

Tviste- och brottmål som är anhängiga hos Vasa förvaltningsdomstol överförs till respektive hovrätt med iakttagande i fråga om tvistemål i tillämpliga delar av 11 § 2 mom. Ett överföringsbeslut får inte överklagas.

18 §

Ärenden som förfaller

Anmälningsärenden enligt förordningen om förhandsåtgärder för skydd av vatten förfaller när förordningen upphävs.

Likaså förfaller ärenden som avses i 10 kap. 26 § vattenlagen och som har anhängiggjorts hos miljöministeriet innan de lagar som nämns i 1 § träder i kraft.

19 §

Ändringssökande

I förvaltningsbeslut eller andra beslut som har fattats med tillämpning av de bestämmelser som gäller när de lagar som nämns i 1 § träder i kraft söks ändring enligt de tidigare bestämmelserna.

I förvaltningsbeslut som fattas med tillämpning av tidigare lagstiftning efter att de lagar som nämns i 1 § har trätt i kraft söks dock ändring hos Vasa förvaltningsdomstol.

20 §

Handläggning av återförvisade ärenden

Om en fullföljdsdomstol upphäver ett beslut på vilket har tillämpats bestämmelser som gäller när de lagar som nämns i 1 § träder i kraft och återförvisar ärendet att i sin helhet behandlas på nytt, skall ärendet behandlas och avgöras enligt de nya bestämmelserna.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

21 §

Överföring av personal

När de lagar som nämns i 1 § träder i kraft, överförs och utnämns vattendomstolarnas vattenrättsdomare till motsvarande direktörs- och miljörådstjänster vid miljötillståndsverken utan att tjänsterna förklaras lediga. Enligt samma förfarande överförs och utnämns vattendomstolarnas vattenrättsingenjörer och vattenrättslimnologer till miljörådstjänster vid miljötillståndsverken.

Övriga tjänster och övrig personal vid vattendomstolarna än de som avses i 1 mom. överförs till respektive miljötillståndsverk när de lagar som nämns i 1 § träder i kraft. Tjänstemännens samtycke behövs härvid inte för överföringen av tjänsterna.

De överingenjörsråd som deltar i högsta förvaltningsdomstolens handläggning av ärenden enligt vattenlagen överförs och utnämns till tjänster såsom miljösakkunnigråd för återstoden av sin mandattid.

22 §

Förorenade markområden

På förorening av mark som har skett innan miljöskyddslagen träder i kraft skall tillämpas bestämmelserna i 12 kap. miljöskyddslagen, om föroreningen har vållats efter att avfallslagen trädde i kraft. På annan förorening av mark tillämpas de tidigare gällande bestämmelserna, med beaktande av 77 § avfallslagen. Beträffande handläggningen av ärendet och förfarandet tillämpas dock miljöskyddslagen.

De bestämmelser som utfärdas med stöd av 14 § miljöskyddslagen tillämpas även på förorening av mark som har skett före miljöskyddslagen ikraftträdande.

23 §

Datasystemet för miljövårdsinformation

De uppgifter om beslut angående förorening av vatten som med stöd av 15 kap. 12 § vattenlagen har införts i vattenboken innan de lagar som nämns i 1 § träder i kraft överförs till det datasystem för miljövårdsinformation som avses i miljöskyddslagen och blir en del av detta system.

24 §

Lagstridigt förfarande

Efter att miljöskyddslagen har trätt i kraft tillämpas miljöskyddslagens bestämmelser om förvaltningstvång på gärningar eller försummelser genom vilka någon innan de lagar som nämns i 1 § har trätt i kraft har brutit mot de bestämmelser som upphävs enligt 2 §, de bestämmelser i 1 kap. 19, 20, 22, 22 a, 23, 23 a eller 23 b § vattenlagen som upphävs eller ändras genom lagen om ändring av vattenlagen, de bestämmelser som avses i 3 § i denna lag eller de beslut som avses i 4 § 1 mom. i denna lag. Beträffande gärningens eller försummelsens straffbarhet tillämpas de bestämmelser som gäller vid gärningtidpunkten, om inte något annat följer av strafflagstiftningen.

25 §

Tillämpning av tidigare bestämmelser på vissa ärenden

Vad som någon annanstans bestäms om vattendomstolarna tillämpas efter att de i 1 § nämnda lagarna har trätt i kraft på miljötillståndsverken.

Vad som någon annanstans i lag bestäms om tillstånd enligt lagen om miljötillståndsförfarande, beslut med stöd av luftvårdslagen, beslut om godkännande av avfallshanteringsplan enligt lagen om avfallshantering, avfallstillstånd enligt avfallslagen eller tillstånd enligt 10 kap. vattenlagen gäller efter att miljöskyddslagen har trätt i kraft miljötillstånd enligt miljöskyddslagen.

Bestämmelser och beslut som före miljöskyddslagens ikraftträdande har meddelats om de gränsvärden för luftkvaliteten som avses i 7 a § luftvårdslagen är i kraft enligt vad som bestäms i 102 § miljöskyddslagen. Hänvisas i ett statsrådsbeslut som har givits innan miljöskyddslagen träder i kraft i fråga om behörigheten att bevilja undantag till 10 § 4 punkten luftvårdslagen, avser hänvisningen efter att miljöskyddslagen har trätt i kraft 17 § miljöskyddslagen.

26 §

Kommunstyrelsens behörighet

Om en kommunstyrelse innan de lagar som nämns i 1 § träder i kraft med stöd av lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) sköter den kommunala miljövårdsmyndighetens uppgifter, kan kommunstyrelsen sköta dessa uppgifter till den 28 februari 2001.

27 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den

Helsingfors den 10 december 1999